

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
A MODEL OF ENGLISH LEARNING MANAGEMENT
IN SECONDARY SCHOOLS

นางสาวกัญญาทิพย์ ประเสริฐไทย

ดุษฎีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๐

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

นางสาวกันยาทิพย์ ประเสริฐไทย

คู่มือนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๐

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

A Model of English Learning Management
in Secondary Schools

Ms.Kanyathip Prasertthai

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirement for the Degree of
Doctor of Philosophy
(Buddhist Educational Administration)

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
C.E. 2017

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
เรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา

(พระมหาสมบูรณ วฑฒิกโร, ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบคุณวุฒิบัณฑิต

(รศ.ดร.อำนวยการ เดชชัยศรี)

ประธานกรรมการ

(ดร.อำนวยการ บัวศิริ)

กรรมการ

(รศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปู้)

กรรมการ

(รศ.ดร.สิน งามประโคน)

กรรมการ

(ดร.แสวง นิลنامه)

กรรมการ

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒิบัณฑิต

รศ.ดร.สิน งามประโคน

ประธานกรรมการ

ดร.แสวง นิลنامه

กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

(นางสาวกัญญาทิพย์ ประเสริฐไทย)

ชื่อคุณนิพนธ์ : รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ผู้วิจัย : นางสาวกันยาทิพย์ ประเสริฐไทย
ปริญญา : พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พุทธบริหารการศึกษา)
คณะกรรมการควบคุมคุณนิพนธ์ : ผศ.ดร.สิน งามประโคน, พธ.บ. (การบริหารการศึกษา), M.A. (Educational Administration), Ph.D. (Educational Administration)
: ดร.แสวง นิลนามะ, ป.ธ.๗, พธ.บ.(ปรัชญา), พธ.ม.(ปรัชญา), พธ.ด.(พระพุทธศาสนา)
วันสำเร็จการศึกษา : ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๒) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๓) เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยใช้วิธีการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนกลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงแก่ผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน ๔๒ คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ด้วยการสัมภาษณ์จำนวน ๖ คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) หาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบทในการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย พบว่า

๑. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมมีค่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสภาพดีมาก โดยด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านสื่อการสอน อยู่ในระดับสภาพดีมากทุกด้าน

๒. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้บริหารและครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาอังกฤษมีแนวทางเดียวกัน จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่แตกต่างกัน ด้านสื่อการสอนไม่แตกต่างกัน เมื่อทดสอบระดับทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๓. รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่พบว่า ๑) **ด้านการพัฒนาหลักสูตร** มีการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตร กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับผู้เรียน ๒) **ด้านการจัดการเรียนรู้** กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด และทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ และวัฒนธรรมที่หลากหลายในภาคภาษาอังกฤษ ๓) **ด้านกิจกรรมการเรียนรู้** จัดกิจกรรมให้มีการอ่านออกเสียงข้อความภาษาอังกฤษ พูด เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมดูภาพยนตร์ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ๔) **ด้านการวัดและประเมินผล** วัดความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ด้วยการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงตามมารยาทสังคมด้วยวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ และวัดความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ๕) **ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน** การเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษด้วยการฝึกปฏิบัติจริง ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม และ ๖) **ด้านสื่อการสอน** มีการเตรียมสื่อการภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่ทันสมัยเหมาะสมกับวัยผู้เรียน

Dissertation Title : A Model of English Learning Management
in Secondary Schools
Researcher : Ms. Kanyathip Prasertthai
Degree : Doctor of Philosophy (Buddhist Educational Administration)
Dissertation Supervisory Committee
: Asst. Prof. Dr. Sin Ngamprakhon, B.A. (Educational Administration),
M.A. (Educational Administration), Ph.D. (Educational Administration)
: Dr.Sawang Nilnama. Pali VII, B.A.(Philosophy),
M.A. (Philosophy), Ph.D. (Buddist Studies)
Date of Graduation : February 10, 2018

Abstract

This study is intended to; 1) study the general status of English Learning management in secondary schools, 2) study the way in development of English Learning management in secondary schools, and 3) propose a model of English Learning management in secondary schools. This study is a mixed method research. The quantitative data were collected via questionnaires from 42 school administrators and teachers by purposive sampling. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and One-Way ANOVA. The qualitative data were collected by interviews with 6 school directors and analyzed by contextual analysis techniques.

The results of the study were as follows:

1. The overall level of English language learning management at the secondary schools was at the high level. In details, the highest level was on curriculum development, followed by learning management, learning activities, measurement and evaluation, learning of the learners, and the instruction media respectively.

2. The way in development of English learning management in secondary schools, administrators and English teachers shared the same direction. The opinions on English learning management in secondary schools based on genders, ages, education level, working experiences and English language skills and culture were not different with statistic figure at 0.05 level.

3. The model of English learning management in secondary schools Learning Management in Secondary Schools consists of 6 key elements: 1) Curriculum Development, to set the curriculum development plan and standards

for learning English and English culture to suit learners, 2) Learning Management, to encourage students to use English thinking process and to understand the cross cultures in the English language, 3) Learning Activities, to organize activities for pronunciation, reading, writing, seeing movies, cultural show, and festivals, 4) Measurement and Evaluation, to set guidelines for measuring and assessing English language and culture through English communication skills, conversations, and listening, speaking, reading and writing skills, 5) Learning of the learners, the learners learn English happily and joyfully with native speakers by practicing listening, speaking, reading and writing, and 6) Instruction Media, to have up-to-date media in teaching and learning English suitable to the learners.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและความเมตตาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สิน งามประโคน และ ดร.แสวง นิลنامه อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้ คำแนะนำ คำปรึกษา ขอขอบพระคุณท่านพระอาจารย์ทุกรูป/คน ที่ให้กำลังใจและเป็นທີ່ปรึกษา แนะนำในการทำวิจัยและท่านอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ขอขอบคุณท่านรองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ บุญปู่ ผู้อำนวยการคณะหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ตลอดจนอาจารย์ในคณะ หลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิตและบุคลากรในคณะทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในการติดต่อสอบถาม แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณ ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนและครูสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตตลิ่งชัน เขตภาษีเจริญ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณบิดา มารดา ที่ให้การอุปการะอบรมเลี้ยงดู ตลอดจน ส่งเสริมการศึกษา และให้กำลังใจเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือ ด้วยดีเสมอมา ที่สำคัญขอขอบพระคุณ เจ้าของเอกสารและงานวิจัยทุกท่าน ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ นำมาอ้างอิงในการทำวิจัย จนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นางสาวกัญญาทิพย์ ประเสริฐไทย

พฤษภาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ซ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๓
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๔
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๕
๑.๖ ประโยชน์ที่ได้รับ	๗
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘
๒.๑ หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ	๘
๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	๒๔
๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม	๒๘
๒.๔ ความรู้เกี่ยวกับสื่อการสอนและการผลิตสื่อ	๓๔
๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม	๔๔
๒.๖ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน	๔๗
๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕๒
๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๕๖
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๕๗
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๕๗
๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	๕๗
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๕๙
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๓
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๓

เรื่อง	หน้า
๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิจัย	๖๓
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	๖๔
๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	๖๔
๔.๒ ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๖๕
๔.๓ ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	๗๔
๔.๔ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะ	๗๖
๔.๕ สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	๗๗
๔.๖ สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยและนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๘๓
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๘๔
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๘๔
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๘๖
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๙๒
๕.๔ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	๙๒
บรรณานุกรม	๙๓
ภาคผนวก	๙๗
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๙๘
ภาคผนวก ข ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๐๕
ประวัติผู้วิจัย	๑๐๙

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๓.๑ แสดงการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (โรงเรียนขนาดกลาง)	๕๘
๓.๒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ (โรงเรียนขนาดกลาง)	๕๘
๔.๑ จำนวนและร้อยละจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	๖๔
๔.๒ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาพรวม	๖๖
๔.๓ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการพัฒนาหลักสูตร	๖๗
๔.๔ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการจัดกา เรียนรู้	๖๘
๔.๕ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการจัดกิจกรรม	๖๙
๔.๖ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการวัดและประเมินผล	๗๐
๔.๗ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน	๗๑
๔.๘ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านสื่อการสอน	๗๒
๔.๙ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตาม เพศ	๗๔
๔.๑๐ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามระดับการศึกษา	๗๔
๔.๑๑ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามอายุ	๗๕
๔.๑๒ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	๗๕
๔.๑๓ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามระดับทักษะความรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ	๗๖
๔.๑๔ ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๗๗

สารบัญภาพ

แผนภาพที่		หน้า
๑	ภาพการจัดการเรียนรู้โดยโครงงานและการจัดนิทรรศการ	๓๒
๒	กรอบแนวคิดในการวิจัย	๕๖

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสังคมโลก มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ สิ่งสำคัญคือการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือ กับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อ การสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม^๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ๑) ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการใชภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม๒) ภาษาและวัฒนธรรมเป็นการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ ภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม๓) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นการใชภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตนและ ๔) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก เป็นการใชภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ดังนั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จึงมุ่งหวังให้คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย ๑) ปฏิบัติตามคำ

^๑สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑, หน้า๑.

ขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านเลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียด สนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ๒) สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำ ขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูด และเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม๓) พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับ ตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและ เขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/ สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์ และ เหตุการณ์พร้อมให้เหตุผลประกอบ ๔) เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและ โอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษาเข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความ สนใจ๕) เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิด ต่างๆและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย๖) เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ ของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม๗) ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน๘) ใช้ภาษาสื่อสารใน สถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษาชุมชน และสังคม๙) ใช้ ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการ เรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ๑๐) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด- อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การ เดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ ๒,๑๐๐-๒,๒๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น) ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็น ทางการ^๒

จากการศึกษาสภาพปัญหา พบว่าวัฒนธรรมมีประโยชน์ทำให้คนมีความสุข มีความเป็นอยู่ที่ดี ดูแลซึ่งกันและกันดี เอื้ออำนวยความสะดวกให้กัน มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน เสริมสร้างสีสัน ของคนในชุมชนให้มีชีวิตชีวาสดชื่น มีความรักสมัครสมานสามัคคีกันให้มีความสุข วัฒนธรรมกับการศึกษาจะต้องควบคู่กันไปเพราะวัฒนธรรมคือ ธรรมเนียมที่จะทำให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาไม่ว่า

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๑๓-๒๑๔.

ด้านการศึกษา สังคม การเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมทางพุทธศาสนา ล้วนเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ในการดำรงชีวิตของมนุษย์บนโลกแห่งทางธรรมทั้งนั้น ศาสนาทุกศาสนาสอนให้ คนเชื่อว่าการเป็นคนดี ความดีจะมีผลทำให้เป็นสุขใจ แก่ผู้ให้และผู้รับ เพราะผู้ให้ให้ด้วยความเต็มใจไม่หวังสิ่งตอบแทนวัฒนธรรมเป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีบทบาทในโรงเรียนเพราะเป็นสิ่งที่เสริมสร้างต่อเติมเต็มให้กับเด็กนักเรียนผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมสร้างฝืนสิ่งที่ดีในโรงเรียนให้กับเด็ก โดยทั่วไปวัฒนธรรม เป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคมที่จะแยกออกจากกันไปได้ เพราะวัฒนธรรมก็เป็นรากเหง้าของมนุษย์ที่จะต้องอนุรักษ์ไว้วัฒนธรรมก็จะคู่ไปกับศาสนาด้วย การที่จะมีวัฒนธรรมที่ดีจะต้องควบคุมศีลธรรมและจริยธรรมด้วยการกำหนดกฎเกณฑ์ในการประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของสังคม

การเรียนรู้ด้านภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และเป็นหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาต้องนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพบว่า การเรียนรู้ของนักเรียนมีปัญหาด้านทักษะการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนและนักศึกษาไทยจำนวนมากที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และส่วนใหญ่ไม่เข้าใจวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น” ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของกรุงเทพมหานคร ในสภาพการจัดการเรียนรู้ แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งรูปแบบในการจัดการเรียนรู้วัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับดังกล่าวเพื่อนำผลการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้วัฒนธรรมด้านการเรียนการใช้ภาษาอังกฤษ

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๑.๒.๑ เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- ๑.๒.๒ เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- ๑.๒.๓ เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

ปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสังคมโลก มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่างๆ และค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ซึ่งปัจจุบัน มีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารถึงจำนวน ๒,๐๐๐ ล้านคน หรือ ๑ ใน ๓ ของประชากรของโลก ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษในระดับที่จะสื่อสารได้ และใช้เป็น

เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเจรจาต่อรองสำหรับการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและสังคมในเวทีสากล^๓

ปัจจุบันนักเรียนจัดการเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี ความคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อทราบถึงสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นอย่างไรมีแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างไรและมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้อย่างไร

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย การจัดการ การพัฒนาหลักสูตร กิจกรรม สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และการเรียนรู้ของเด็ก ภายใต้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การจัดกิจกรรมและการผลิตสื่อการเรียนการสอน และแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมและนำเอาหลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ในการศึกษา เช่น สัปปุริสธรรม ๗ ไตรสิกขา อริยสัจ ๔ พรหมวิหาร ๔ และอิทธิบาท ๔ เป็นต้น

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากร/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากร/ผู้ให้ข้อมูลจัดเป็น ๒ กลุ่ม

การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากการสัมภาษณ์ สันทนา กลุ่ม และการสัมภาษณ์โดยสุ่มอย่างง่ายจากผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน ๗ เขต โดยวิธีจับฉลากเพื่อใช้เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากกลุ่มกรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ คน และกลุ่มกรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ คน ซึ่งรวม ๖ คนเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนที่สังกัดในเขตที่ไม่ได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เขตตลิ่งชัน เขตบางพลัด และเขตทวีวัฒนา จากกลุ่มกรุงเทพมหานคร และเขตบางขุนเทียน เขตราชบุรีบูรณะ และเขตบางบอน โดยเลือกเขตละ ๑ คน เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาในการศึกษามากที่สุด

การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่นำมาศึกษา เป็นผู้ให้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามตามเกณฑ์ของการวิจัย เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนขนาดกลางในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด ๕๐ เขต มีโรงเรียนทั้งสิ้น ๑๓๓ โรงเรียน

^๓กระทรวงศึกษาธิการ. แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.[ออนไลน์].แหล่งที่มา: http://www.moe.go.th/web_studyenglish/p_eng_2549-2553.doc [๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘].

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยเลือกเฉพาะกรุงเทพมหานคร จากเขตที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งมีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากที่สุดเป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๗เขต แยกเป็น ๒ กลุ่มคือ

กลุ่มกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ๔ เขต คือ ๑) เขตธนบุรี ๒) เขตคลองสาน
๓) เขตบางกอกใหญ่ ๔) เขตบางกอกน้อย

กลุ่มกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ๓ เขต คือ ๑) เขตภาษีเจริญ ๒) เขตหนองแขม ๓) เขตบางแค รวมโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นทั้ง ๗ เขต เป็นโรงเรียนของกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น ๒๑ แห่ง แยกเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตธนบุรี จำนวน ๓ แห่ง เขตคลองสานจำนวน ๔ แห่ง เขตบางกอกใหญ่ จำนวน ๒ แห่ง เขตบางกอกน้อย จำนวน ๔ แห่ง และกลุ่มกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เขตภาษีเจริญ จำนวน ๓แห่งเขตหนองแขม จำนวน ๑ แห่ง และเขตบางแค จำนวน ๔ แห่ง

การเลือกกลุ่มเป้าหมาย ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจงจากผู้บริหารโรงเรียน (ผู้อำนวยการโรงเรียน) และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนขนาดกลาง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นรวมทั้งสิ้น จำนวน ๔๒ คน เป็นผู้บริหาร (ผู้อำนวยการโรงเรียน) รวม ๒๑ คน และครูภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นครูไทย รวม ๒๑ คน และสุ่มอย่างง่ายจากผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน ๗เขต โดยวิธีจับฉลากเพื่อใช้เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จากกลุ่มกรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ คน และกลุ่มกรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ คน ซึ่งรวม ๖ คนเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนที่สังกัดในเขตที่ไม่ได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เขตตลิ่งชัน เขตบางพลัด และเขตทวีวัฒนา จากกลุ่มกรุงเทพมหานคร และเขตบางขุนเทียน เขตราชบุรีบูรณะ และเขตบางบอน โดยเลือกเขตละ ๑ คน เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาในการศึกษามากที่สุด

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ศึกษาคือ กรุงเทพมหานคร เลือกเฉพาะเขตที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และมีพื้นที่ติดต่อกัน และมีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางวัฒนธรรมมากที่สุด จำนวนเขต ๔เขต ได้แก่ เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตตลิ่งชัน และเขตภาษีเจริญ

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์เริ่มตั้งแต่เดือน มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ รวม ๘ เดือน

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง การดำเนินการของโรงเรียนในการนำความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไปสู่การปฏิบัติการสอน การวางแผนการสอน จุดประสงค์ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การผลิตและสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วัฒนธรรมภาษาอังกฤษ หมายถึง สภาพที่แสดงถึงการแสดงออกทางภาษาของผู้คนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และแสดงถึงพื้นฐานทางวัฒนธรรมอังกฤษที่มีความหลากหลาย ในการดำเนินชีวิต

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง เป็นกระบวนการในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน ให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตรกำหนด และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่กำหนดเป็นแบบแผนการเรียนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ การจัดทำตารางสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ การจัดครูเข้าสอน การแบ่งกลุ่มนักเรียน ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวกับการเรียน การสอน ซึ่งสถานศึกษาต้องจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ สื่อที่ใช้เกี่ยวกับการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมีการวัดผลประเมินผล

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การพัฒนาเนื้อหา สาระวิชาภาษาต่างประเทศ ในที่นี้หมายถึงวิชาภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสังคม

สื่อการสอน หมายถึง วิธีการ เครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการศึกษาที่ครูนำมาใช้กับการเรียนการสอน และการทำกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ เช่น ครูต่างประเทศ วีดีโอ Power Point เป็นต้น

การเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นการเรียนรู้ตาม เนื้อหาสาระและกิจกรรมวัฒนธรรมภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

การวัดและประเมินผล หมายถึง การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อประเมินการพัฒนาของผู้เรียนและการตัดสินผลการเรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ สะท้อนสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนแสดงการเรียนการสอน ใช้สอนเพื่อนำไปใช้สอนในห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด มีลำดับขั้นตอนสอดคล้องกับหลักการจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และทักษะที่ต้องการสอน ยุทธศาสตร์การสอน วิธีการสอน กระบวนการสอนขั้นตอนและกิจกรรมการสอน และการวัดและประเมินผลเป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และจดจำ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สาระที่นำเสนอได้อย่างรวดเร็วและจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นานและเป็นการ เพิ่มพูนทักษะในการจัดระบบข้อมูลสร้างความหมายของข้อมูลรวมทั้งการแสดงความสามารถของตนด้วย

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และทักษะความรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ

โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร หมายถึง โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่สังกัดกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็กในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตตลิ่งชัน และ เขตภาษีเจริญ

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตตลิ่งชัน และเขตภาษีเจริญ

ครู หมายถึง ครูผู้สอนหรือรับผิดชอบการสอนสาระวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งครูเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพของครูจะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เท่านั้น

๑.๖ ประโยชน์ที่ได้รับ

- ๑.๖.๑ ได้รู้ถึงสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- ๑.๖.๒ ได้รู้ถึงแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- ๑.๖.๓ ได้นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- ๑.๖.๔ ได้รู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมการใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครผู้วิจัยได้ทำการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรมต่างประเทศ เพื่อนำผลการศึกษามานำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้วัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปประเด็นสำคัญพอสังเขปดังนี้

- ๒.๑ หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ
- ๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- ๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม
- ๒.๔ ความรู้เกี่ยวกับสื่อการสอนและการผลิตสื่อ
- ๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม
- ๒.๖ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน
- ๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๘ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ ด้านภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ^๑

๒.๑.๑ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

^๑ ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๑, หน้า๕-๗.

๑) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

๒) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

๓) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

๔) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

๕) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๖) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

๒.๑.๒ จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

๑) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

๓) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

๔) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๕) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

๒.๑.๓ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

๒.๑.๓.๑ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑)ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒)ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓)ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔)ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕)ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

๒.๑.๓.๒ คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้

- ๑)รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- ๒)ซื่อสัตย์สุจริต
- ๓)มีวินัย
- ๔)ใฝ่เรียนรู้
- ๕)อยู่อย่างพอเพียง
- ๖)มุ่งมั่นในการทำงาน
- ๗)รักความเป็นไทย
- ๘)มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบท และจุดเน้นของตนเอง

๒.๑.๔ มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรม) ในแต่ละกลุ่มสาระ การเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการ เรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้น พื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพ ภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบ ระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัด การศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

๒.๑.๕ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับ ชั้น ซึ่ง สะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม การนำไปใช้ ในการกำหนด เนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อ ตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

๑) ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาค บังคับ (ประถมศึกษาปีที่ ๑ – มัธยมศึกษาปีที่ ๓)

๒) ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖)

๒.๑.๖ สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้^๒

๑) ภาษาไทย ความรู้ ทักษะและวัฒนธรรมการใช้ภาษา เพื่อ การสื่อสาร ความชื่น ชม การเห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย และภูมิใจในภาษาประจำชาติ

๒) คณิตศาสตร์ การนำความรู้ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการ แก้ปัญหา การดำเนินชีวิต และศึกษาต่อ การมีเหตุผล มีเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์ พัฒนาการคิดอย่าง เป็นระบบและสร้างสรรค์

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘-๙.

๓) **วิทยาศาสตร์** การนำความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ การคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล คิดวิเคราะห์

๔) **ภาษาต่างประเทศความรู้ทักษะ เจตคติ และวัฒนธรรม** การใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้

๕) **สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม** การอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข การเป็นพลเมืองดี ศรัทธาในหลักธรรมของศาสนา การเห็นคุณค่าของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ความรักชาติ และภูมิใจในความเป็นไทย

๖) **การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี** ความรู้ ทักษะ และเจตคติในการทำงาน การจัดการ การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการใช้เทคโนโลยี

๗) **ศิลปะ** ความรู้และทักษะในการคิดริเริ่ม จินตนาการ สร้างสรรค์งานศิลปะ สุนทรียภาพและการเห็นคุณค่าทางศิลปะ

๘) **สุขศึกษาและพลศึกษา** ความรู้ ทักษะและเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพพลานามัยของตนเองและผู้อื่น การป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธีและทักษะในการดำเนินชีวิต

๒.๑.๗ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น ๓ ลักษณะ ดังนี้

๑) **กิจกรรมแนะแนว** เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

๒) **กิจกรรมนักเรียน** เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น

กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

(๑) กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร

(๒) กิจกรรมชุมนุม ชมรม

๓) **กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์** เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความ

รับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่างๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

๒.๑.๘ การกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และเพิ่มเติม สถานศึกษาสามารถดำเนินการ ดังนี้

ระดับประถมศึกษา สามารถปรับเวลาเรียนพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนรวมตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และผู้เรียนต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด

ระดับมัธยมศึกษา ต้องจัดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดและสอดคล้องกับเกณฑ์การจบหลักสูตร

สำหรับเวลาเรียนเพิ่มเติมทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมหรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความพร้อม จุดเน้นของสถานศึกษาและเกณฑ์การจบหลักสูตร เฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ สถานศึกษาอาจจัดให้เป็นเวลาสำหรับสาระการเรียนรู้พื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กำหนดไว้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีละ ๑๒๐ ชั่วโมง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ จำนวน ๓๖๐ ชั่วโมงนั้น เป็นเวลาสำหรับปฏิบัติกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ในส่วนกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้สถานศึกษาจัดสรรเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

ระดับประถมศึกษา (ป.๑-๖)	รวม ๖ ปี	จำนวน ๖๐ ชั่วโมง
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.๑-๓)	รวม ๓ ปี	จำนวน ๔๕ ชั่วโมง
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๔-๖)	รวม ๓ ปี	จำนวน ๖๐ ชั่วโมง

๒.๑.๙ การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาบางประเภทสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น การศึกษาเฉพาะทาง การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตามอัธยาศัย สามารถนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปรับใช้ได้ตามความเหมาะสม กับสภาพและบริบทของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด^๓

๒.๑.๑๐ การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

^๓เรื่องเดียวกัน, หน้า๑๘-๒๒.

๑) หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

๒) กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้

กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอน จึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแล้ว จึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัด และประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

๔) บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

ก. บทบาทของผู้สอน

(๑) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

(๒) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอัน พึงประสงค์

(๓) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

(๔) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

(๕) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

(๖) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

(๗) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

ข. บทบาทของผู้เรียน

(๑) กำหนดเป้าหมาย วางแผนและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง

(๒) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ

(๓) ลงมือปฏิบัติจริง สร้างสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์ต่างๆ

(๔) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู

(๕) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

๒.๑.๑๑ สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่าย การเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

๑) จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

๒) จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

๓) เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

๔) ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ

๕) ศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

๖) จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อ การเรียนรู้เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษาควรคำนึงถึง หลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหามีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบ ความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และ น่าสนใจ

๒.๑.๑๒ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการ ประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐาน การเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการ วัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่ การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียน ของผู้เรียนตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตาม ศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับ สถานศึกษา ระดับพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียดดังนี้

๑) การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่าง หลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาส ให้ ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ว่านตัวชี้วัดให้มีการสอน ซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการ พัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุง การเรียนการสอนของ ตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

๒) การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการ เรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผล การเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะ เป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน

ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพ การศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

๓) การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่ การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการ โดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่ การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการ ตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

๔) การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการ เรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เข้ารับ การประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจใน ระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแล ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความ แตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่ มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและ พฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทาง ร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการ ช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและ ประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็น ข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติ ร่วมกัน

๒.๑.๑๓ เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

ก. การตัดสิน การให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

๑) การตัดสินผลการเรียน ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการ พัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละ ภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ ระดับมัธยมศึกษา ต้องจัด โครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดและสอดคล้องกับเกณฑ์การจบหลักสูตร สำหรับเวลา เรียนเพิ่มเติม ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม หรือกิจกรรมพัฒนา

ผู้เรียน โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความพร้อม จุดเน้นของสถานศึกษาและเกณฑ์การจบหลักสูตร เฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ สถานศึกษาอาจจัดให้เป็นเวลาสำหรับสาระการเรียนรู้พื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กำหนดไว้ใน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีละ ๑๒๐ ชั่วโมง เป็นเวลาสำหรับปฏิบัติกิจกรรมแนะแนวกิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ในส่วนกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้สถานศึกษาจัดสรรเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.๑-๓)รวม ๓ ปี จำนวน ๔๕ ชั่วโมง

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพระดับมัธยมศึกษา มีดังนี้

(๑)ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้นๆ

(๒)ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

(๓)ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

(๔)ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การพิจารณาเลื่อนชั้นมัธยมศึกษา ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนา และสอนซ่อมเสริมได้ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ แต่หากผู้เรียนไม่ผ่าน รายวิชาจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้ง คณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ข. การให้ระดับผลการเรียนระดับมัธยมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ระดับผล การประเมินเป็น ดีเยี่ยม ดี และผ่านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้า ในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

การรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

ค. เกณฑ์การจบการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดเกณฑ์กลาง สำหรับการจบการศึกษาเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

๑) เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

(๑) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมไม่เกิน ๘๑ หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน ๖๓ หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมตามที่สถานศึกษากำหนด

(๒) ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๗๗ หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน ๖๓ หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า ๑๔ หน่วยกิต

(๓) ผู้เรียนมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ในระดับผ่าน เกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

(๔) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

(๕) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

สำหรับการจบการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น การศึกษาเฉพาะทาง การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตามอัธยาศัย ให้คณะกรรมการของสถานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์ในแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

๒.๑.๑๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและ

สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้^๔

๑) **ภาษาเพื่อการสื่อสาร** การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

๒) **ภาษาและวัฒนธรรม** การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

๓) **ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้** การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

๔) **ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก** การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ง. คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๑) ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่าน

๒) ออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านเลือก/ระบุ หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

๓) สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย

๔) อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

๕) พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์ และเหตุการณ์พร้อมให้เหตุผลประกอบ

๖) เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

^๔ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๑๐-๒๑๕.

๗)เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยเปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

๘) ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

๙) ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

๑๐) ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียนชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

๑๑) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ ๒,๑๐๐-๒,๒๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

๑๒) ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จ. สาระวิชาภาษาและวัฒนธรรม

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.๓

๑. ปฏิบัติตามคำขอรับคำแนะนำคำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน
๒. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา และบทร้อย-กรองสั้นๆถูกต้องตาม หลักการอ่าน
๓. ระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง รูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน

๔. เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆพร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่าง ประกอบ

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.๓

๑. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัวสถานการณ์ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
๒. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายอย่างเหมาะสม
๓. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆอย่างเหมาะสม
๔. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน อย่างเหมาะสม
๕. พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.๓

๑. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเองประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจ ของสังคม
๒. พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
๓. พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์ และเหตุการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.๓

๑. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
๒. อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา
๓. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.๓

๑. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยค ของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

๒. เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับของไทย และ นำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.๓

๑. ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.๓

๑. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษาชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดช่วงชั้น ม.๓

๑. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

๒. เผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียนชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู เป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน การที่ครูจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเกิดสัมฤทธิ์ผลต่อผู้เรียนนั้น ครูจะต้องมีองค์ความรู้ที่จำเป็น และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ในชั้นเรียน นอกจากนี้แล้ว กระบวนการที่ครูนำมาใช้ยังขึ้นอยู่กับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่ครูยึดเป็น

หลัก ซึ่งทำให้ครูแสดงออกเป็นพฤติกรรมการสอนและเป็นสิ่งกำหนดทิศทางในการจัดการเรียนการสอนของครูด้วย Leach & Moon ได้ให้ทัศนะว่า “ความเชื่อเกี่ยวกับการสอนจะเป็นสิ่งที่สะท้อนออกมาให้ครูได้ปฏิบัติต่อผู้เรียน การจะให้ผู้เรียนบรรลุผลตามหลักสูตรที่มุ่งหวังนั้น มีองค์ประกอบหลักคือ ครูจะต้องมีความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียน

การสอนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในชั้นเรียน หากครูไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมก็จะส่งผลให้เกิดกระบวนการจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนและบังเกิดผลเสียต่อผู้เรียนในที่สุด”^๔

ดังนั้นครูจึงต้องทำหน้าที่ได้หลายบทบาทในขณะเดียวกันไม่ว่าจะเป็นผู้อำนวยการความสะดวก (Facilitator) ผู้จัดการ (Manager) และเป็นกระทั้วทวยกร (Conductor) ผู้ซึ่งจะรู้ทันและมีความฉับไว และเป็นผู้ที่เตรียมพร้อมเสมอที่จะปรับเปลี่ยนลีลาการสอนของตนให้สอดคล้องต่อลีลาการเรียนของผู้เรียน

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจึงควรที่จะต้องพัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องซึ่งนักศึกษาหลายท่านได้แบ่งความรู้ที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนของครูไว้ดังนี้^๕

๑. ความรู้ในเนื้อหา (Content knowledge) เป็นความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอน ครูควรมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอน ครูควรมีความสามารถและทักษะในวิชาที่ตนสอนเป็นอย่างดี ตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะสอน หากครูมีความเชี่ยวชาญจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็ว และทำให้เกิดการยอมรับนับถือ ยกย่องจากผู้เรียนอีกด้วย

๒. ความรู้เกี่ยวกับวิชาครูโดยทั่วไป (General pedagogical knowledge) เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับหลักการโดยทั่วไปของการจัดการชั้นเรียน หรือการจัดการใดในการดำเนินการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร (Curriculum knowledge) เป็นความรู้เกี่ยวกับเป้าหมาย หลักการ เนื้อหา วัสดุหลักสูตร (Curriculum Materials) ที่นำมาใช้ในการสอน

๓. ความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน (Knowledge of learners) เป็นความรู้ความเข้าใจที่จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ระดับการพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้เรียน แรงจูงใจในการเรียนรู้ มโนทัศน์เดิม มโนทัศน์ที่ไม่ถูกต้อง ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นในการเรียนรู้ใหม่ของผู้เรียน

๔. ความรู้เกี่ยวกับบริบทของการศึกษา (Knowledge of educational contexts) เป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นพลวัตรของกลุ่มในชั้นเรียนไปจนถึงการบริหารการเงินและลักษณะของชุมชน

^๔ Leach, J. and Moon, B. “Recreating pedagogy.” in *Learner and Pedagogy*, London : Paul Chapman., 1999 : 5-6.

^๕พรพิมล ประสงค์พร, ดร. **ครูกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. [ออนไลน์].แหล่งที่มา: http://www.myfirstbrain.com/teacher_view.asp?ID=67241 [๑๘ เมษายน ๒๕๕๘].

๕. ความรู้เกี่ยวกับความมุ่งหมายของการศึกษา (Knowledge of educational aims) ซึ่งเป็นความรู้ที่รวมถึงประวัติและปรัชญารากฐานซึ่งจะช่วยให้ครูวางเป้าหมายของตนเองในทัศนะที่กว้าง

๖. ความรู้เกี่ยวกับศาสตร์การสอนในเนื้อหาวิชา (Pedagogical content knowledge) เป็นความรู้เฉพาะในการสอนเนื้อหาวิชา ความรู้จำเป็นต่อครูในการวางแผนการสอน ครูจะต้องเป็นผู้รอบรู้ในเทคนิคของการเรียนการสอน (Mastery of the techniques of instruction) จะต้องจัดเตรียมบทเรียนให้ได้ประโยชน์สูงสุดในการเรียนของผู้เรียนแต่ละครั้ง ทั้งนี้เป็นการสอนของครูจะต้องมีความยืดหยุ่นพอเพียงและปรับให้เข้ากับความสนใจและความชำนาญพิเศษของผู้เรียนนอกจากนี้ควรจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความสามารถของผู้เรียน เน้นย้ำในสิ่งที่สำคัญ สาธิตด้วยความชำนาญและให้โอกาสผู้เรียนในการปฏิบัติจริง เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาทักษะและทัศนคติของผู้เรียน

ความรู้ในศาสตร์การสอนในเนื้อหาวิชา (Pedagogical content knowledge)

นอกเหนือจากความรู้ในเนื้อหา (Content knowledge) ซึ่งหมายถึง ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูแล้ว สิ่งที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรตระหนักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ ความรู้ในศาสตร์ของการสอนภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วยแนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนการสอน (Approach of teaching) สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น นักภาษาศาสตร์ได้เสนอแนวคิดไว้ โดยมีจุดเน้นที่แตกต่างกัน เช่น Stephen Krashen ซึ่งให้ความสำคัญกับปัจจัยป้อนที่สามารถทำให้เกิดความเข้าใจได้ (Comprehensible input) เช่นการใช้ของจริงหรือของทดแทนของจริง เช่น ภาพ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ภาษาได้เร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น และอีกแนวคิดหนึ่งที่เป็นที่นิยมอย่างมากในการเรียนการสอนภาษา คือ แนวคิดทฤษฎีการแยกการสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative approach) ซึ่งให้ความสำคัญกับการสื่อความหมาย เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งครูและผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน^{๑๗}

๑. วิธีการสอน (Method of teaching) เมื่อผู้สอนได้พิจารณาแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนว่าเน้นเรื่องอะไรเป็นหลักแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการเลือกวิธีการสอนซึ่งเป็นลำดับขั้นตอนที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีนั้น ๆ เช่น เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ครูจึงควรเลือกวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่สอดคล้องกัน

๒. เทคนิคการสอน (Teaching techniques) ในวิธีการสอนแต่ละวิธีการย่อมมีลำดับขั้นตอนของการสอน แต่ในแต่ละขั้นตอนการสอนนั้น สิ่งที่ผู้สอนควรให้ความสนใจและนำไปปฏิบัติ คือเทคนิคที่จะทำให้สิ่งที่ครูกำลังนำเสนอ นั้นมีความน่าสนใจ น่าติดตามซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นอกจากความรู้ในศาสตร์ ๓ ประการดังกล่าวแล้ว ยังมีหลักการจัดการเรียนการสอนที่ครูสอนภาษาอังกฤษไม่ควรละเลยในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งนักภาษาศาสตร์

^{๑๗} Stephen D. Krashen. *Inquiries & insight : second language teaching : Immersion & Bilingual education, literacy.* Alemany Press, 1985 : 14-15.

หลายท่านได้เสนอแนวคิดไว้ เช่น Brown เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษไว้ (Principle of Language learning and teaching) ซึ่งครอบคลุมและสามารถนำมา เป็นแนวทางในการส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยแบ่งออกเป็นหลักการ ๓ ด้าน คือ

หลักการด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive principles) ประกอบด้วย

๑)ความเป็นหนึ่งเดียว (Automatation) หมายถึงผู้เรียนเรียนภาษาโดยให้ความสนใจต่อ รูปแบบภาษาในลักษณะองค์รวมไม่วิเคราะห์ภาษาเป็นส่วนย่อย ๆ เช่น หน่วยเสียง หน่วยคำ และชนิด ของคำ

๒)การเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful learning) การเรียนรู้ที่มีความหมาย เป็นการซึมซับความรู้ใหม่เข้ามาอยู่ในโครงสร้างทางปัญญาและระบบความจำที่มีอยู่แล้วอย่างมีความหมาย และเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เข้ากับโครงสร้างทางสติปัญญาเดิม ทำให้สามารถจดจำได้อย่าง แม่นยำ

๒)การให้รางวัล (The anticipation reward) ผู้สอนควรให้ผู้เรียนตระหนักในผลที่ได้จากการ เรียนภาษาอังกฤษในระยะยาว โดยการชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ ความ มีเกียรติ และความมีชื่อเสียงที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ ประโยชน์ทางด้านวิชาการของการรู้ ภาษาอังกฤษและผลต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

๓)การสร้างแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) ผู้สอนจะต้องศึกษาว่าอะไรเป็นแรงจูงใจ ภายในของผู้เรียน แล้วจึงออกแบบกิจกรรมและใช้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความ สนใจและความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน น่าสนใจ มีประโยชน์หรือทำ ทาย

๔)การฝึกกลวิธีการเรียนรู้ (Strategic investment) ผู้สอนต้องศึกษาว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีแบบ แผนในการเรียนรู้แบบใด แล้วจึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแผนการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ควรหาโอกาสฝึกกลวิธีการเรียนให้กับผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยพิจารณาเลือกฝึก กลวิธีที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และสอดคล้องกับบทเรียน

หลักการทางด้านความรู้สึกนึกคิด (Affective principle) หลักการทางด้านความรู้สึกนึกคิดนี้ Brown ได้แบ่งออกเป็นหลักการย่อยดังนี้

๑)การแสดงออกทางภาษา (Language ego) ในขณะที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาที่สองนั้น ผู้เรียน ได้รับการพัฒนาการคิด ความรู้สึก และการกระทำที่เป็นลักษณะเฉพาะของภาษาที่สองไปด้วย ซึ่งมีผลทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกป้องกัน (Defensiveness) และมีความรู้สึกสะกดกลั้น (Inhibitions) ต่อการเรียน ภาษาที่สอง ผู้สอนจะต้องให้กำลังใจผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการวางแผน และกำหนดโครงสร้างของ กิจกรรมให้เหมาะสม

๒)ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self confidence) ผู้สอนต้องสร้างความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้รับมอบหมายภาระงานแล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความเชื่อมั่นว่าตนเองมีความสามารถที่จะ ทำภาระงานการเรียนนั้นได้สำเร็จ

๓) ความกล้าที่จะเสี่ยง (Risk taking) เป็นหลักการที่เน้นความสำคัญของการช่วยให้ผู้เรียน คาดคะเนความเสี่ยงในการที่จะพยายามใช้ภาษาทั้งในด้านการรับสารและการส่งสารผู้เรียนที่ประสบ ผลสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองจะต้องกล้าเสี่ยงที่จะใช้ภาษา กล้าที่จะได้รับการตำหนิ และการชมเชย ด้วยความเต็มใจ มีความพยายามที่จะส่งสารที่เป็นภาษาที่สองด้วยความเชื่อมั่นในความสามารถของ ตนเอง

๔) ความเชื่อมโยงระหว่างภาษากับวัฒนธรรม (The language-culture connection) ภาษา และวัฒนธรรมมักจะเชื่อมโยงกัน ในบางครั้งจะเรียนรู้ภาษาที่สองให้สำเร็จได้ ก็ต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของผู้ พุฒภาษาที่สองไปด้วย เมื่อใดที่ผู้สอนสอนภาษาจะต้องรวมการสอนระบบของ

๕) วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และแนวทางการคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของภาษาไป ด้วย^๔

หลักการทางด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic principles)

๑) อิทธิพลของภาษาแม่ (The native language effect) ผู้เรียนภาษาที่สองมักจะติดคิดเป็น ภาษาแม่ก่อนแล้วแปลจากภาษาแม่เป็นภาษาที่สอง ทำให้ภาษาแม่บางส่วนเข้ามาปนอยู่ในภาษา

๒) ที่สอง จึงทำให้เกิดอุปสรรคขัดขวางการเรียนรู้ภาษาที่สอง คือไม่สามารถเข้าใจสาร และไม่สามารถผลิตสารด้วยภาษาที่สองอย่างถูกต้อง

๓) ความสัมพันธ์ระหว่างภาษา (Inter language) ผู้เรียนภาษาที่สองมีแนวโน้มที่จะก้าวไปสู่ กระบวนการพัฒนาภาษาอย่างเป็นระบบ หรือกึ่งระบบได้ โดยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลป้อนกลับของ บุคคลอื่นมาช่วยส่งเสริมการพัฒนาภาษาภายใน ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนอย่าง เหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้สึกนึกคิด และความเข้าใจของผู้เรียนด้วยว่า ผู้เรียนรู้สึกอย่างไร คิดอย่างไร เข้าใจอย่างไร และมีเหตุผลอย่างไร จึงแสดงออกทางภาษาในลักษณะเช่นนั้น

๔) ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) ผู้สอนจะต้องพัฒนาให้ ผู้เรียนสามารถในการสื่อสารให้ดีที่สุด โดยให้ความเอาใจใส่ต่อกำนำภาษาไปใช้ (Language usage) ซึ่งนอกจากจะเป็นการใช้ภาษาถูกต้องและคล่องแคล่วแล้ว ยังต้องเป็นภาษาที่ใช้กันอยู่จริง และ เหมาะสมกับบริบท และจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนนำภาษาที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ในบริบทของชีวิตจริง ด้วย

จากหลักการและแนวคิดดังกล่าว หากครูผู้สอนภาษาอังกฤษนำไปเป็นแนวทางในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เชื่อว่าการปฏิรูปการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการพัฒนาครูจะ เป็นทิศทางที่นำไปสู่ความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

๒.๓ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

^๔Brown D. Principle of Language leaning and teaching. White Paints, NY : Pearson Education, 2000 : 53-70.

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหมายถึง การจัดกิจกรรมโดยวิธี ต่าง ๆ อย่างหลากหลายที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงเกิดการพัฒนาตนและสังคมคุณลักษณะที่จำเป็น สำหรับการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมของประเทศชาติต่อไปการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนา ผู้เรียน จึงต้องใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้รูปแบบการสอน หรือกระบวนการ เรียนการสอนในหลากหลายวิธีซึ่งจำแนกได้ดังนี้^๔

๑. **การจัดการเรียนการสอนทางอ้อม** ได้แก่ การเรียนรู้แบบสืบค้น แบบค้นพบ แบบแก้ปัญหา แบบสร้างแผนผังความคิดแบบใช้กรณีศึกษาแบบตั้งคำถามแบบใช้การตัดสินใจ

๒. **เทคนิคการศึกษาเป็นรายบุคคล** ได้แก่ วิธีการเรียนแบบศูนย์การเรียน แบบการเรียนรู้ด้วย ตนเองแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

๓. **เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ** ประกอบการเรียน เช่น การใช้สิ่งพิมพ์ ตำราเรียนและแบบฝึกหัดการใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชนศูนย์การเรียนชุดการสอน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนสำเร็จรูป

๔. **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นปฏิสัมพันธ์** ประกอบด้วย การโต้ว่าที่กลุ่ม Buzz การอภิปราย การระดมพลังสมอง กลุ่มแก้ปัญหาหากกลุ่มติวการประชุมต่าง ๆ การแสดงบทบาทสมมติกลุ่ม สืบค้นคูคิดการฝึกปฏิบัติ เป็นต้น

๕. **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์** เช่น การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ร่วมเกม กรณีตัวอย่างสถานการณ์จำลองละครเกม กรณีตัวอย่างสถานการณ์จำลอง ละคร บทบาทสมมติ

๖. **เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ** ได้แก่ ปริศนาความคิดร่วมมือแข่งขันหรือกลุ่มสืบค้น กลุ่ม เรียนรู้ร่วมกันร่วมกันคิด กลุ่มร่วมมือ

๗. **เทคนิคการเรียนการสอนแบบบูรณาการ** ได้แก่ การเรียนการสอนแบบใช้เส้นเล่าเรื่อง (Story line) และการเรียนการสอนแบบแก้ปัญหา (Problem-Solving)

เทคนิคการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตัวเอง

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมี บทบาทสำคัญในการเป็นผู้เรียนรู้ โดยพยายามจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ ได้มีปฏิสัมพันธ์กับ บุคคล สื่อ และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และนักเรียน มีโอกาสนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น คำถามคือ ครูจะมีวิธีการหรือเทคนิคที่จะทำให้เกิด เหตุการณ์นั้น ๆ ได้อย่างไร ครูทั่วไปยังเข้าใจคลาดเคลื่อน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ โดยเข้าใจว่า การให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง คือการปล่อยให้ผู้เรียน เรียนรู้กันเองโดย ที่ครูไม่ต้องมีบทบาทอะไร หรือใช้วิธีสั่งให้ผู้เรียนไปที่ห้องสมุด อ่านหนังสือกันเองแล้วเขียนรายงานมาส่ง ครู ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แม้ว่าการให้การเรียนรู้เกิดขึ้นที่ตัวผู้เรียน เป็นลักษณะที่ถูกต้องของการจัดการ

^๔ คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุ สภาลาดพร้าว, ๒๕๔๓) : ๓๖-๓๗.

เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่การที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ขึ้นมาได้เองนั้นเป็นเรื่องยาก ครูจึงต้องมีหน้าที่เตรียมจัดสถานการณ์และกิจกรรมต่าง ๆ นำทางไปสู่การเรียนรู้ โดยไม่ใช่วิธีบอกความรู้โดยตรง หรือถ้าจะจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้โดยใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งข้อมูล ครูจะต้องสำรวจให้รู้ก่อนว่า ภายในห้องสมุดมีข้อมูลอะไรอยู่บ้าง อยู่ที่ใด จะค้นหาอย่างไร แล้วจึงวางแผนสั่งการผู้เรียนต้องรู้เป้าหมายของการค้นหาจากคำสั่งที่ครูให้ รวมถึงการแนะ

แนวทางที่จะทำงานให้สำเร็จ และในขณะที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ครูควรสังเกตการณ์อยู่ด้วย เพื่ออำนวยความสะดวก หรือเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการ หรือปัญหาการเรียนรู้ของ ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำข้อมูลนั้นมาปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป^{๑๐}

ปัญหาความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนดังกล่าว อาจเกิดมาจากครูยังไม่เข้าใจเทคนิคการจัดการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับข้อมูลที่เป็นความเข้าใจเบื้องต้น จึงขอกล่าวถึงเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ๓ ประเด็นคือ

๑. เทคนิคการจัดการจัดการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตัวเอง
๒. เทคนิคการจัดการจัดการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับคนอื่น
๓. เทคนิคการจัดการจัดการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

เทคนิคการจัดการจัดการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับคนอื่น

การจัดให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ครูจะต้องกำกับดูแลให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนมีบทบาทในการทำงาน ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่ครูควรศึกษาเป็นแนวทางนำไปใช้เป็นเทคนิคในการจัดการจัดการ คือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกัน (Cooperative Learning) ลักษณะการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกัน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ กลุ่มละ ๔-๕ คน โดยสมาชิกในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกัน สมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่ร่วมกันในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มี

เป้าหมายและมีโอกาสได้รับรางวัลของความสำเร็จร่วมกัน วิธีการแบบนี้ผู้เรียนจะมีโอกาสสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในเชิงบวก มีปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้ากันได้มีโอกาสรับผิดชอบงานที่ได้รับ

มอบหมายจากกลุ่ม ได้พัฒนาทักษะทางสังคมและได้ใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงานเพื่อสร้างความรู้ให้กับตนเอง

อย่างไรก็ตาม การจัดการจัดการเรียนการสอนมีหลายรูปแบบ เช่น แบบ STAD, TGT, Jigsaw, TAI ครูจึงควรศึกษาทำความเข้าใจในรายละเอียดของเทคนิคเหล่านี้เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน^{๑๑}

^{๑๐} สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.โครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ : เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.[ออนไลน์].แหล่งที่มา : http://lms.thaicyberu.go.th/officialtcu/main/advcourse/presentstu/course/ww521/joemsiit/joemsiit-web1/ChildCent/Child_Center3_1.htm [๒๐ เมษายน ๒๕๕๘].

^{๑๑} ศุภวรรณเล็กวิไล. “การเรียนแบบร่วมมือ : รูปแบบต่างๆ ” ในเอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อการเรียนการสอน. จังหวัดนครราชสีมา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาบุคลากรและวิเทศสัมพันธ์สถาบันราชภัฏนครราชสีมา, ๒๕๔.

เทคนิคการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้นี้ ครูควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในลักษณะต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้มีความหลากหลาย เพื่อตอบสนองความสามารถเฉพาะที่ผู้เรียนแต่ละคนมีแตกต่างกัน ตามที่กล่าวไว้ในทฤษฎีพหุปัญญา (multiple intelligence) ของ Howard Gardner ที่ว่า มนุษย์มีความสามารถในด้านต่าง ๆ ๘ ด้าน ได้แก่^{๑๒}

๑. ความสามารถด้านภาษา เป็นความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็น แสดงความรู้สึก สามารถใช้ภาษาเพื่ออธิบายเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย เข้าใจชัดเจน สามารถใช้ภาษาในการโน้มน้าวจิตใจของผู้อื่น

๒. ความสามารถด้านตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์ เป็นความสามารถในการใช้ตัวเลข ปริมาณ การคิดคาดการณ์ในการจำแนก จัดหมวดหมู่ คิดคำนวณ และตั้งสมมุติฐาน มีความไวต่อการเห็นความสัมพันธ์ตามแบบแผนทางตรรกวิทยาในการคิดที่เป็นเหตุเป็นผล

๓. ความสามารถด้านภาพมิติสัมพันธ์ เป็นความสามารถด้านการสร้างแบบจำลอง ๓ มิติของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในจินตนาการของตน สามารถคิดและปรับปรุงการใช้พื้นที่ได้ดี มีความไวต่อสี เส้น รูปร่าง เนื้อที่และมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งเหล่านั้น และสามารถแสดงออกเป็นรูปร่าง/รูปทรงในสิ่งที่เห็นได้

๔. ความสามารถด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว เป็นความสามารถในการใช้ร่างกายทั้งหมดหรือบางส่วนแสดงถึงความรู้สึกนึกคิดมีทักษะทางกายที่แข็งแรง รวดเร็ว คล่องแคล่ว ยืดหยุ่น มีความไวทางประสาทสัมผัส

๕. ความสามารถด้านดนตรี เป็นความสามารถในเรื่องของจังหวะ ทำนองเพลง มีความสามารถในการแต่งเพลง เรียนรู้จังหวะดนตรีได้ จำดนตรีได้ง่ายและไม่ลืม

๖. ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการเรียนรู้และเข้าใจถึงอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนเจตนาของผู้อื่น เป็นผู้ที่ซบซึ้งเกื้อหนุนน้ำเสียง ไบหน้าที่รียาทำทาง และการสร้างสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น ให้ความสำคัญกับบุคคลอื่น มีความสามารถในการเป็นผู้นำ สามารถสื่อสารเพื่อลดความขัดแย้งได้

๗. ความสามารถในการเข้าใจตนเอง เป็นความสามารถในการรู้จักและเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของตนเองได้ดี ฝึกฝนควบคุมตนเองได้ทั้งกายและจิต ติดตามสิ่งที่ตนเองสนใจและแสวงหาผลสำเร็จได้

๘. ความสามารถในด้านความเข้าใจสภาพธรรมชาติ เป็นความสามารถในการรู้จักธรรมชาติ และเข้าใจลักษณะต่าง ๆ ของสิ่งแวดล้อม รักธรรมชาติ ชอบศึกษาชีวิตพืช สัตว์ และรักสงบ

นอกจากการใช้เทคนิคการออกคำสั่งให้ผู้เรียนแสดงการทำงานในลักษณะต่างๆ แล้ว ครูอาจใช้วิธีการสอนบางวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้เช่นกัน เช่น วิธีสอนโดยให้จัดนิทรรศการ และการสอนโดยใช้โครงงาน โดยครูเป็นผู้กำกับควบคุมให้ผู้เรียนทุกคนได้ร่วมกันวางแผน ดำเนินการตามแผน และร่วมกันสรุปผลงาน ผู้เรียนแต่ละคนจะได้เลือกและแสดงความสามารถที่ตนเอง

^{๑๒} ทัศนาศาสตร์. ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสแควร์, ๒๕๔๐.

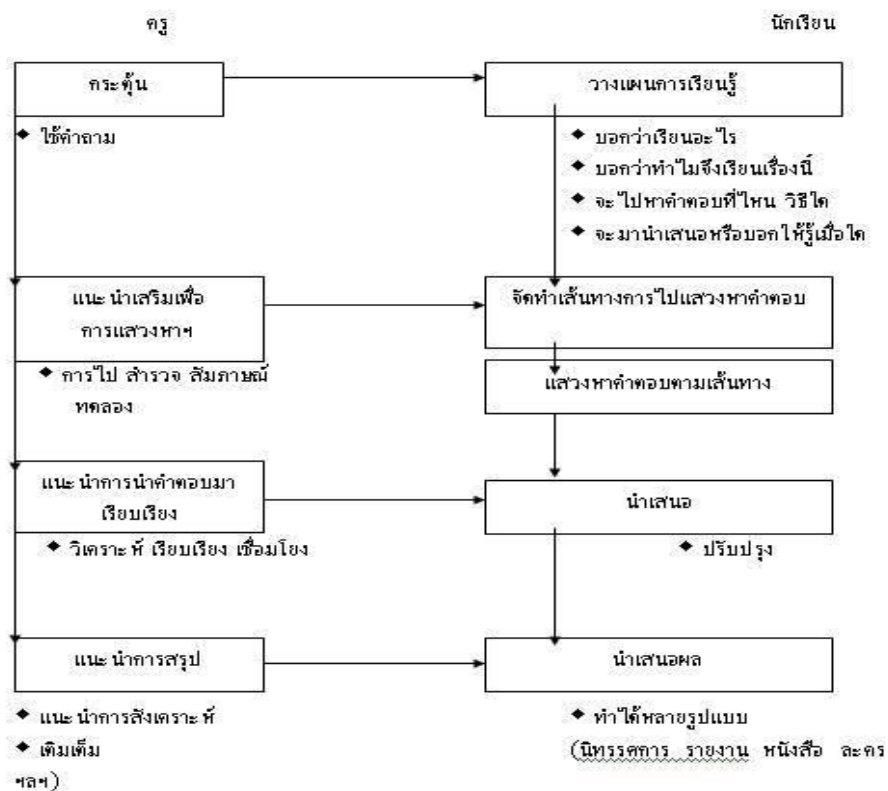
ถนัด เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย จึงสามารถกล่าวขยายความได้ว่า การเรียนรู้ผ่านการให้จัดนิทรรศการ และการสอนโดยใช้โครงงาน ซึ่งสามารถทำอย่างต่อเนื่องกันได้ โดยมีประเด็นดังนี้

- ๑) ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ตนเองสนใจ
- ๒) ผู้เรียนได้เรียนรู้หรือหาคำตอบด้วยตนเอง โดยการคิดและปฏิบัติจริง
- ๓) วิธีการหาคำตอบมีความหลากหลายจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
- ๔) นำข้อมูลหรือข้อความรู้จากการศึกษามาสรุปเป็นคำตอบหรือข้อค้นพบของตนเอง
- ๕) มีระยะเวลาในการศึกษาหรือแสวงหาคำตอบพอสมควร
- ๖) คำตอบหรือข้อค้นพบเชื่อมโยงต่อการพัฒนาความรู้ต่อไป
- ๗) ผู้เรียนมีโอกาสเลือก วางแผน และจัดการนำเสนอคำตอบของปัญหาหรือผลของการค้นพบ

ด้วยวิธีการที่หลากหลายและสอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของตนเอง

จะเห็นได้ว่า ประเด็นที่กล่าวในข้อ๑-๗เป็นขั้นตอนของการใช้วิธีสอนโดยใช้โครงงาน สำหรับข้อ๗ เป็นประเด็นเกี่ยวกับการสอนโดยใช้การจัดนิทรรศการ ในการให้ผู้เรียนปฏิบัติ ครูควรใช้วิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานโดยใช้คำถาม เช่น

- ก. นักเรียนอยากรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้บ้าง ลองคิดซิว่าทำไมสนใจเรื่องนี้
- ข. เห็นแล้ว สงสัยไหมว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
- ค. น่าจะมีคำอธิบายมากกว่านี้หรือไม่
- ง. นักเรียนดูแล้วคิดอย่างไร
- จ. คำถามนักเรียนดีมาก ครูอยากให้ช่วยกันหาคำตอบ

แผนภาพที่ ๑ ภาพการจัดการเรียนรู้โดยโครงงานและการจัดนิทรรศการ

ที่มา : <http://lms.thaicyberu.go.th/>

นอกจากแนวคิดการใช้วิธีการสอนโครงงานและการจัดนิทรรศการแล้ว ยังมีแนวคิดเรื่องการบูรณาการที่ครูจะสามารถนำมาใช้เป็นเทคนิคในการจัด กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนนำข้อมูลหลากหลายที่เกิดจากการเรียนรู้ไปสัมพันธ์ เชื่อมโยงกัน

การบูรณาการ หมายถึง การนำศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกัน สาเหตุที่ต้องจัดให้มีการบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนคือ

- ๑) ในชีวิตของคนเรามีเรื่องราวต่างๆ ที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันไม่ได้แยกออกจากกันเป็นเรื่องๆ
 - ๒) เมื่อมีการบูรณาการเข้ากับชีวิตจริงโดยการเรียนรู้ในสิ่งที่ใกล้ตัวแล้วขยายกว้างออกไป ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีขึ้นและเรียนรู้ด้วยความหมาย
 - ๓) เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกันหรือเกี่ยวข้องกันควรนำมาเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เรียนรู้ด้วยความหมาย ลดความซ้ำซ้อนเชิงเนื้อหาวิชา ลดเวลา แบ่งเบาภาระของครู
 - ๔) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถและทักษะที่หลากหลาย
- โรงเรียนที่สนับสนุนให้มีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการมีลักษณะ ดังนี้

- ๑) มีการจัดการเรียนการสอนเป็นหน่วย
- ๒) เชื่อมโยงการเรียนรู้สู่ท้องถิ่น
- ๓) จัดตารางการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น
- ๔) นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินและมีการประเมินผลตามสภาพจริง
- ๕) ใช้กิจกรรมเชื่อมโยงสู่การฝึกทักษะและเนื้อหาสาระวิชาต่าง ๆ
- ๖) การเรียนรู้แบบบูรณาการเชื่อมโยงสู่การประเมินทุกรายวิชาหรือทุกกลุ่มประสบการณ์
- ๗) สร้างการทำงานเป็นทีม เพราะต้องอาศัยครูเจ้าของวิชาหลายวิชาร่วมกันวางแผน และทำการสอน

ประเภทของการบูรณาการ มีดังนี้

- ๑) บูรณาการภายในวิชา เช่น ภาษาไทย จัดการเรียนรู้โดยบูรณาการทักษะฟัง ดู พูด อ่านเขียน หลักภาษา และการใช้ภาษา หรือวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนและตัวเลข 0-20 จัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการ การบวก ลบ ซ้ำ ตวง วัด สถิติ แผนภูมิ โจทย์ปัญหา เป็นต้น
- ๒) บูรณาการเชื่อมโยงกับกลุ่มประสบการณ์หรือวิชาอื่น ๆ ทำได้ 2 ลักษณะคือ
 - ก. ผู้สอนคนเดียวสอนหลายเรื่อง สามารถนำเนื้อหาสาระที่คล้ายกัน หรือเหมือนกันมาบูรณาการด้วยกัน
 - ข. ผู้สอนหลายคน สอนในเนื้อหาวิชาที่สัมพันธ์กัน แต่มีชั่วโมงสอนต่างกัน สามารถช่วยกันจัดทำหน่วยการสอนโดยการบูรณาการเนื้อหาเข้าด้วยกัน

๓) บูรณาการเชื่อมโยงและสอนเป็นคณะ คือ การที่ครูผู้สอนในวิชาหรือกลุ่มต่างๆ ร่วมกัน กำหนดเรื่องเป็นหน่วย กำหนดหัวเรื่องใหญ่ (theme) หัวเรื่องย่อย (topic) ประเด็นในการสอน (sub topic) กำหนดกิจกรรม และร่วมกันจัดกิจกรรม ตลอดจนร่วมกันประเมินผล

แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ถือว่าเป็นความพยายามที่จะทำการปฏิรูปการศึกษาครั้งสำคัญ ซึ่งดำเนินการจัดทำขึ้นด้วยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายการเมือง ฝ่ายข้าราชการ ครู อาจารย์ บุคคลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชน องค์กร และสถาบันต่างๆ มีการศึกษาปัญหา ประมวลองค์ความรู้ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีการระดมผู้รู้ นักปราชญ์มาช่วยกันคิด ช่วยกันสร้างเป้าหมายของการศึกษาไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นกฎหมายที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขหรือแก้ปัญหาทางการศึกษา และถือได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา อาจสรุปหลักการสำคัญได้๗ด้าน ได้แก่

- ๑) ด้านความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ๒) ด้านมาตรฐานคุณภาพการศึกษา
- ๓) โครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา
- ๔) ด้านครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
- ๕) ด้านหลักสูตร
- ๖) ด้านกระบวนการเรียนรู้
- ๗) ด้านทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

จากหลักการสำคัญดังกล่าวข้างต้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นสำคัญ จะต้องประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง โดยการใช้วิธีการประเมินผู้เรียนหลายๆ วิธี ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการร่วมกิจกรรม การใช้แฟ้มสะสมงาน การทดสอบ การสัมภาษณ์ ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนจะมีโอกาสแสดงผลการเรียนรู้ได้หลายแบบ ไม่เพียงแต่ความสามารถทางผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ซึ่งวัดได้โดยแบบทดสอบเท่านั้น การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้แบบนี้แสดงให้เห็นความแตกต่างอันเกิดจากผลการพัฒนาตนเองของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ได้ชัดเจนมากขึ้น

๒.๔ ความรู้เกี่ยวกับสื่อการสอนและการผลิตสื่อการสอน

ความหมายของสื่อการสอน

สื่อ นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากในการสอนตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันเนื่องจากเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของเนื้อหาบทเรียนให้ตรงกับผู้สอนต้องการ ไม่ว่าสื่อเหล่านั้นจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตามล้วนแต่เป็นทรัพยากรที่สามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้นและคำว่าสื่อ (medium, pl. media) เป็น

คำมาจากภาษาละตินว่า “ระหว่าง” สิ่งใดก็ตามที่บรรจุข้อมูลสารสนเทศหรือเป็นตัวกลางข้อมูลส่งผ่านจากผู้ส่งหรือแหล่งส่งไปยังผู้รับ^{๓๓}

ในการเล่าเรียนเมื่อผู้สอนนำสื่อมาใช้ประกอบการสอนเรียกว่า “สื่อการสอน” และเมื่อนำมาให้ผู้เรียนใช้เรียกว่า “สื่อการเรียนรู้” โดยเรียกรวมกันว่า “สื่อการเรียนการสอน” หรืออาจจะเรียกสั้นๆ ว่า “สื่อการสอน” หมายถึงสิ่งใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียง สไลด์ วิดีโอ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ แผ่นภูมิ แผ่นซีดีสำเร็จรูป ภาพ ฯลฯ ซึ่งเป็นวัสดุบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือเป็นอุปกรณ์เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสิ่งเหล่านี้เป็นวัสดุอุปกรณ์ทางกายภาพที่นำมาใช้เทคโนโลยีการศึกษาเป็นสิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางทำให้การสอนส่งไปถึงผู้เรียน สื่อการสอนถือว่าเป็นบทบาทมากในการเรียนการสอนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อระหว่างผู้สอนและผู้เรียนดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนมีความหมายของเนื้อหาบทเรียนได้ตรงกับที่ผู้สอนต้องการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้นในการใช้สื่อการสอนนั้นผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะคุณสมบัติของสื่อแต่ละชนิดเพื่อเลือกสื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์การสอนและสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนโดยต้องการวางแผนอย่างเป็นระบบ

สรุปสื่อการสอน (Instruction Media) หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ หรือวิธีการใด ๆ ก็ตามที่เป็นตัวกลางหรือพาหนะในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ ทักษะและประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียน สื่อการสอนแต่ละชนิดจะมีคุณสมบัติพิเศษและมีคุณค่าในตัวของมันเองในการเก็บและแสดงความหมายที่เหมาะสมกับเนื้อหาและเทคนิควิธีการใช้อย่างมีระบบ

คุณสมบัติของสื่อการสอน

สื่อการสอนมีคุณสมบัติพิเศษ๓ประการ คือ

๑. สามารถจัดยึดประสบการณ์กิจกรรมและการกระทำต่างๆ ไว้ได้อย่างคงทนถาวร ไม่ว่าจะ เป็นเหตุการณ์ในอดีตหรือปัจจุบัน ทั้งในลักษณะของรูปภาพ เสียง และสัญลักษณ์ต่างๆ สามารถนำไปใช้ได้ตามความต้องการ

๒. สามารถจัดแจงจัดการและปรุงแต่งประสบการณ์ต่างๆ ให้ใช้ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนเพราะสื่อการสอนบางชนิด สามารถใช้เทคนิคพิเศษเพื่อเอาชนะ

๓. สามารถแจกจ่ายและขยายของข่าวสารออกเป็นหลายๆ ฉบับเพื่อเผยแพร่สู่คนจำนวนมาก และสามารถใช้อย่างซ้ำๆ ได้หลายๆ ครั้ง ทำให้สามารถแก้ปัญหาในด้านการเรียนการสอนต่างๆ ทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

คุณค่าของสื่อการสอน

๑. เป็นศูนย์รวมความสนใจของผู้เรียน
๒. ทำให้บทเรียนเป็นที่น่าสนใจ
๓. ช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์กว้างขวาง
๔. ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกัน

^{๓๓}ไพศาล สุวรรณน้อย, สื่อการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://ednet.kku.ac.th/~paisan/media/edmedia.doc> [๑ เมษายน ๒๕๕๘].

๕. แสดงความหมายและสัญลักษณ์ต่างๆ
๖. ให้ความหมายแก่คำที่เป็นนามธรรมได้
๗. แสดงสิ่งที่ลึกลับให้เข้าใจง่าย
๘. อธิบายสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่ายขึ้น
๙. สามารถเอาชนะข้อจำกัดต่างๆ เกี่ยวกับเวลา ระยะทางและขนาดได้ เช่น
 - ๑) ทำให้สิ่งที่เคลื่อนไหวช้าให้เร็วขึ้นได้
 - ๒) ทำให้สิ่งที่เคลื่อนไหวเร็วให้ช้าลงได้
 - ๓) ย่อสิ่งที่ใหญ่เกินไปให้เล็กลงได้
 - ๔) ขยายสิ่งที่เล็กเกินไปให้ใหญ่ขึ้นได้
 - ๕) นำสิ่งที่อยู่ไกลเกินไปมาศึกษาได้
 - ๖) นำสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตมาให้ดูได้

คุณค่าของสื่อการสอน จำแนกได้ ๓ ด้าน คือ

๑. คุณค่าด้านวิชาการ

- ๑) ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรง
- ๒) ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีกว่าและมากกว่าไม่ใช้สื่อการสอน
- ๓) ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของสื่อการสอน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งต่างๆ ได้กว้างขวางและเป็นแนวทางให้เข้าใจสิ่งนั้นๆ ได้ดียิ่งขึ้น
 - ๔) ส่วนเสริมด้านความคิด และการแก้ปัญหา
 - ๕) ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ถูกต้อง และจำเรื่องราวได้มากและได้นาน
 - ๖) สื่อการสอนบางชนิด ช่วยเร่งทักษะในการเรียนรู้ เช่น ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง เป็นต้น

๒. คุณค่าด้านจิตวิทยาการเรียนรู้

- ๑) ทำให้เกิดความสนใจ และต้องเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ มากขึ้น
- ๒) ทำให้เกิดความคิดรวบยอดเป็นเพียงอย่างเดียว
- ๓) ได้รับความสนใจ ทำให้เกิดความพึงพอใจ และช่วยผู้กระทำกิจกรรมด้วยตนเอง

๓. คุณค่าด้านเศรษฐกิจการศึกษา

- ๑) ช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนช้าเรียนได้เร็วและมากขึ้น
- ๒) ประหยัดเวลาในการทำความเข้าใจเนื้อหาต่างๆ
- ๓) ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เหมือนกันครั้งละหลายๆ คน
- ๔) ช่วยจัดปัญหาเรื่องเวลา สถานที่ ขนาด และระยะทาง

ประเภทของสื่อการสอน

การจำแนกสื่อการสอนตามคุณสมบัติ

สื่อการสอนแบ่งเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ^{๑๔}

^{๑๔}ชัยพร พรหมวงศ์. หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ สื่อการสอน: นวัตกรรมการศึกษาในเอกสารประกอบชุดวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ ๑๑-๑๕. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๒๓, หน้า ๑๑๒. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : http://reg.ksu.ac.th/teacher/sudatip/elearning_files/data2.html

๑. วัสดุ (Materials) เป็นสื่อเล็กหรือสื่อเบา บางทีเรียกว่า Soft Ware สื่อประเภทนี้ผู้ฟัง
ได้ง่าย เช่น

- แผนภูมิ (Charts)
 - แผนภาพ (Diagrams)
 - ภาพถ่าย (Poster)
 - โปสเตอร์ (Drawing)
 - ภาพเขียน (Drawing)
 - ภาพโปร่งใส (Transparencies)
 - फिल्मสตริป (Filmstrip)
 - แถบเทปบันทึกภาพ (Video Tapes)
 - เทปเสียง (Tapes) ฯลฯ

๒. อุปกรณ์ (Equipment) เป็นสื่อใหญ่หรือหนัก บางทีเรียกว่า สื่อ Hardware สื่อประเภทนี้
ได้แก่

- เครื่องฉายข้ามศีรษะ (Overhead Projectors)
- เครื่องฉายสไลด์ (Slide Projectors)
- เครื่องฉายภาพยนตร์ (Motion Picture Projectors)
- เครื่องเทปบันทึกเสียง (Tape Receivers)
- เครื่องรับวิทยุ (Radio Receivers)
- เครื่องรับโทรทัศน์ (Television Receivers)

๓. วิธีการ เทคนิค หรือกิจกรรม (Method Technique or Activities) ได้แก่

- บทบาทสมมุติ (Role Playing)
- สถานการณ์จำลอง (Simulation)
- การสาธิต (Demonstration)
- การศึกษานอกสถานที่ (Field Trips)
- การจัดนิทรรศการ (Exhibition)
- กระบะทราย (Sand Trays)

การจำแนกสื่อการสอนตามแบบ (Form)

Shorse ได้จำแนกสื่อการสอนตามแบบเป็นหมวดหมู่ดังนี้^{๑๕}

๑. สิ่งพิมพ์ (Printed Materials)

- หนังสือแบบเรียน (Text Books)

^{๑๕}Shores, Louis. Instructional Materials : An Introduction for Teachers. New York :Ronold Press, 1960 : 11.

๒. วัสดุกราฟิก (Graphic Materials)

- แผนภูมิ (Charts)
- แผนสถิติ (Graph)
- หนังสืออุเทศก์ (Reference Books)
- หนังสืออ่านประกอบ (Reading Books)
- นิตยสารหรือวารสาร (Serials)
- แผนภาพ (Diagrams)
- โปสเตอร์ (Poster)
- การ์ตูน (Cartoons)

๓. วัสดุและเครื่องฉาย (Projector materials and Equipment)

- เครื่องฉายภาพนิ่ง (Still Picture Projector)
- เครื่องฉายภาพเคลื่อนไหว (Motion Picture Projector)
- เครื่องฉายข้ามศีรษะ (Overhead Projector)
- फिल्मสไลด์ (Slides)
- फिल्मภาพยนตร์ (Films)
- แผ่นโปร่งใส (Transparancies)

๔. วัสดุถ่ายทอดเสียง (Transmission)

- เครื่องเล่นแผ่นเสียง (Disc Recording)
- เครื่องบันทึกเสียง (Tape Recorder)
- เครื่องรับวิทยุ (Radio Receiver)
- เครื่องรับโทรทัศน์ (Television Receiver)

การจำแนกสื่อการสอนตามประสบการณ์

Edgar Dale เชื่อว่าประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรมจะทำให้เกิดการเรียนรู้แตกต่างกับประสบการณ์ที่เป็นนามธรรม ดังนั้นจึงจำแนกสื่อการสอนโดยยึดประสบการณ์เป็นหลักเรียงตามลำดับจากประสบการณ์ที่ง่ายไปยาก ๑๐ชั้น เรียกว่า “กรวยประสบการณ์(Cone of Experience)”^{๑๖}

ชั้นที่๑ ประสบการณ์ตรง (Direct Experiences) มีความหมายเป็นรูปธรรมมากที่สุดทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง เช่น เล่นกีฬา ทำอาหาร ปลุกพืชผัก หรือเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

ชั้นที่๒ ประสบการณ์รอง (Verbal Symbols) เป็นกรณีที่ประสบการณ์หรือของจริงมีข้อจำกัดจำเป็นต้องจำลองสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมาศึกษาแทน เช่น หุ่นจำลอง ของตัวอย่าง การแสดงเหตุการณ์จำลองทางดาราศาสตร์

^{๑๖}Dale, Edgar. (1969). *Audio-Visual Methods in Teaching*. 3 ed. New York: The Dryden Press Holt, Rineheartand Winston. Inc., 1969 : 107.

ขั้นที่๓ ประสบการณ์นาฏการ (Dramatized Experiences) เป็นประสบการณ์ที่จัดขึ้นแทนประสบการณ์ตรงหรือเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในอดีตหรืออาจเป็นความคิด ความฝัน สามารถเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงหรือประสบการณ์จำลองได้เช่น การแสดงละคร บทบาทสมมุติ เป็นต้น

ขั้นที่๔ การสาธิต (Demonstration) เป็นการอธิบายข้อเท็จจริงลำดับความคิดหรือกระบวนการเหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการความเข้าใจ ความชำนาญหรือทักษะ เช่น การสาธิตการผายปอดการสาธิตการเล่นของครุฑจะเป็นต้น

ขั้นที่๕ การศึกษานอกสถานที่ (Field Trips) เป็นการพาผู้เรียนไปศึกษาหาความรู้นอกห้องเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ประสบการณ์นี้มีความเป็นนามธรรมมากกว่าการสาธิต เพราะผู้เรียนแทบไม่ได้มีส่วนในกิจกรรมที่ได้พบเห็นนั้นเลย

ขั้นที่ ๖ นิทรรศการ (Exhibits) เป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้รับด้วยการดูเป็นส่วนใหญ่อาจจัดแสดงสิ่งต่าง ๆ เช่น ของจริง หุ่นจำลอง วัสดุสาธิต แผนภูมิ ภาพยนตร์ เป็นต้น

ขั้นที่๗ โทรทัศน์และภาพยนตร์ (Television and Motion Picture) เป็นประสบการณ์ที่เป็นนามธรรมมากกว่าการจัดนิทรรศการ เพราะผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยการดูภาพและฟังเสียงเท่านั้น

ขั้นที่๘ ภาพนิ่ง วิชิตูและการบันทึกเสียง (Still Picture) เป็นประสบการณ์ที่รับรู้ได้ทางใดทางหนึ่งระหว่างการฟังและการพูด ซึ่งนับเป็นนามธรรมมากขึ้น

ขั้นที่๙ ทศนสัญลักษณ์ (Visual Symbols) เป็นประสบการณ์ที่เป็นนามธรรมมากที่สุด บรรยาย การปราศรัยคำโฆษณา ฯลฯ ดังนั้นผู้เรียนควรมีพื้นฐานเช่นเดียวกับทศนสัญลักษณ์นั้นๆ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างดี

ขั้นที่๑๐ วจนสัญลักษณ์ (Verbal Symbols) ได้แก่ คำพูด คำอธิบาย หนังสือเอกสาร แผ่นปลิว แผ่นพับที่ใช้ตัวอักษร ตัวเลข แทนความหมายของสิ่งต่าง ๆ นับเป็นประสบการณ์ที่เป็นนามธรรมมากที่สุด

ข้อดีและข้อจำกัดของสื่อการสอน

สื่อที่ไม่ต้องใช้เครื่องประกอบ

๑. หนังสือพิมพ์ สมุดคู่มือ เอกสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ

ข้อดี

- ๑) วิธีเรียนที่ดีที่สุดสำหรับบางคน ได้แก่ การอ่าน
- ๒) สามารถอ่านได้ตามสมรรถภาพของแต่ละบุคคล
- ๓) เหมาะสมสำหรับการอ้างอิงหรือทบทวน
- ๔) เหมาะสำหรับการผลิตเพื่อแจกเป็นจำนวนมาก

ข้อจำกัด

- ๑) ต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูง
- ๒) บางครั้งข้อมูลล้าสมัยง่าย
- ๓) สิ่งพิมพ์ที่จำเป็นต้องอาศัยการผลิตต้นแบบหรือการผลิตที่มีคุณภาพ ซึ่งหาได้ยาก

๒. ตัวอย่างของจริง

ข้อดี

- ๑) แสดงสภาพตามความเป็นจริง
- ๒) อยู่ในลักษณะสามมิติ
- ๓) สัมผัสได้ด้วยสัมผัสทั้ง 4

ข้อจำกัด

- ๑) การจัดหาอาจลำบาก
- ๒) บางครั้งขนาดใหญ่เกินกว่าจะนำมาแสดงได้
- ๓) บางครั้งราคาสูงเกินไป
- ๔) ปกติเหมาะสำหรับการแสดงต่อกลุ่มย่อย
- ๕) บางครั้งเสียหายง่าย
- ๖) เก็บรักษาลำบาก

๓. หุ่นจำลอง / เท้า / ขยาย / ของจริง

ข้อดี

- ๑) อยู่ในลักษณะสามมิติ
- ๒) สามารถจับต้องและพิจารณารายละเอียด
- ๓) เหมาะสำหรับการแสดงที่ไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า (เช่น ส่วนกลางหู)
- ๔) สามารถใช้แสดงหน้าที่
- ๕) ช่วยในการเรียนรู้และการปฏิบัติทักษะชนิดต่าง ๆ
- ๖) หุ่นบางอย่างสบายสามารถผลิตได้ด้วยวัสดุในท้องถิ่นที่หาง่าย

ข้อจำกัด

- ๑) ต้องอาศัยความชำนาญในการผลิต
- ๒) ส่วนมากราคาแพง
- ๓) ปกติเหมาะสำหรับการแสดงต่อกลุ่มย่อย
- ๔) ชำรุดเสียหายง่าย
- ๕) ไม่เหมือนของจริงทุกประการบางครั้งทำให้เกิดความเข้าใจผิด

๔. กราฟิก / แผนภูมิ / แผนภาพ / แผนผัง / ตาราง

ข้อดี

- ๑) ช่วยในการชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา
- ๒) ช่วยแสดงลำดับขั้นตอนของเนื้อหา
- ๓) ภาพถ่ายมีลักษณะใกล้เคียงความเป็นจริง ซึ่งดีกว่าภาพเขียน

ข้อจำกัด

- ๑) เหมาะสำหรับกลุ่มเล็กๆ
- ๒) เพื่อให้งานกราฟิกได้ผล จำเป็นต้องใช้ช่างเทคนิคที่ค่อนข้างมีความชำนาญในการ

๓) การใช้ภาพบางประเภท เช่น ภาพตัดส่วน (Sectional drawings) หรือการ์ตูน อาจไม่ช่วยให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความเข้าใจดีขึ้นแต่กลับทำให้ยุ่ง เพราะไม่สามารถสัมผัสของจริงได้

๕. กระดานชอล์ค

ข้อดี

- ๑) ต้นทุนราคาต่ำ
- ๒) สามารถใช้เขียนงานกราฟิกได้หลายชนิด
- ๓) ช่วยในการสร้างความเข้าใจตามลำดับเรื่องราวเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้อีก

ข้อจำกัด

- ๑) ผู้เขียนต้องหันหลังให้กลุ่มเป้าหมาย
- ๒) กลุ่มเป้าหมายจำนวนเพียง 50 คน
- ๓) ภาพหัวข้อหรือประเด็นคำบรรยายต้องถูกลบ ไม่สามารถนำไปใช้ได้อีก
- ๔) ผู้เขียนต้องมีความสามารถในการเขียนกระดานพอสสมควรทั้งในการเขียนตัวหนังสือ

๖. แผ่นป้ายลาลี / แผ่นป้ายแม่เหล็ก

ข้อดี

- ๑) สามารถนำกลับมาใช้ได้
- ๒) วัสดุในการผลิตหาได้ง่าย
- ๓) เหมาะสำหรับแสดงความเกี่ยวพันของลำดับเนื้อหา เป็นขั้นตอน
- ๔) ช่วยดึงดูดความสนใจ
- ๕) สามารถให้กลุ่มเป้าหมายร่วมใช้เพื่อสร้างความสนใจและทดสอบความเข้าใจ

ข้อจำกัด

- ๖) เหมาะสำหรับกลุ่มย่อย

๒. สิ่งที่ต้องใช้เครื่องฉายประกอบ (Projectable Media)

ชนิดที่ไม่มีการเคลื่อนไหว หรือภาพนิ่ง (Still Picture)

๒.๑ เครื่องฉายทึบแสง (Opaque Projector)

ข้อดี

- ๑) สามารถขยายภาพถ่ายหรือภาพเขียนให้มีขนาดใหญ่ ซึ่งแม้กลุ่มจะใหญ่ก็เห็นชัดเจนทั่วถึงกัน
- ๒) ช่วยลดภาวะการผลิตสไลด์และแผ่นภาพโปร่งแสง (Overhead Transparencies)
- ๓) สามารถขยายภาพบนแผ่นกระดาษ เพื่อจะได้วาดภาพขยายได้ถูกต้อง
- ๔) ช่วยในการขยายวัตถุที่มีขนาดเล็กให้กลุ่มใหญ่ๆ เห็นได้ทั่วถึง

ข้อจำกัด

- ๑) เมื่อจะใช้เครื่องจะต้องมีห้องที่มีตึบสนิทจึงจะเห็นภาพขยาย

๒) เครื่องมีขนาดใหญ่มาก ขนย้ายลำบาก

๓) ต้องใช้ไฟฟ้า

๒.๒ ไมโครฟิล์ม

ข้อดี

๑) สะดวกต่อการเก็บรักษา และสามารถจัดประเภทได้ง่าย หากมีไมโครฟิล์มจำนวนมากๆ

๒) เหมาะสำหรับใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้ เพราะมีขนาดเล็ก

๓) ต้นทุนการผลิตค่อนข้างต่ำ แต่ต้องมีเครื่องฉายที่ดี

๔) ขนาดเล็ก และน้ำหนักเบาหยิบใช้ง่าย

ข้อจำกัด

๑) ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

๒) เครื่องฉายที่ใช้คนดูคนเดียวมีราคาถูก แต่เครื่องฉายสำหรับกลุ่มใหญ่มีราคาแพง

๓) เครื่องฉายต้องใช้ไฟฟ้า (ยกเว้นเครื่องส่งขนาดเล็ก)

ชนิดที่มีการเคลื่อนไหว (Moving Picture)

๑. ฟิล์ม / ภาพยนตร์ (ทั้ง ๑๖ มม. และ ๘ มม.)

ข้อดี

๑) ให้ภาพที่มีการเคลื่อนไหวและให้เสียงประกอบ ซึ่งทั้งสองอย่างมีลักษณะใกล้เคียงความจริงมากที่สุด

๒) เหมาะสำหรับกลุ่มทุกขนาด คือ สามารถใช้ได้ทั้งกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่

๓) ใช้เนื้อที่และเวลาน้อยในการเสนอ

๔) เหมาะสำหรับใช้จูงใจสร้างทัศนคติและแนะนำปัญหาหรือแสดงทักษะ

๕) ฟิล์ม ๘ มม. เหมาะสำหรับการศึกษาด้วยตนเอง

๖) เหมาะสำหรับให้ความรู้ แต่ผู้ใช้จะต้องอธิบายข้อความบางอย่างเกี่ยวกับ

ภาพยนตร์โดยละเอียดก่อนทำการฉายหรือเมื่อฉายจบแล้วควรจะให้มีการซักถาม

ปัญหา หรืออภิปรายกลุ่มสรุปเรื่องราวอีกด้วย

ข้อจำกัด

๑) ไม่สามารถหยุดภาพยนตร์เมื่อมีใครมีข้อสงสัย

๒) ต้นทุนในการผลิตสูงมากและกรรมวิธีการผลิตยุ่งยาก

๓) การผลิตฟิล์มจำนวนน้อยๆ (ก๊อปปี้) ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นกว่าเดิมมาก

๔) ต้องใช้ไฟฟ้าในการฉาย

๕) ลำบากต่อการโยกย้ายอุปกรณ์สำหรับฉาย

- ๖) จำเป็นต้องฉายที่มีดจึงจะมองเห็น (นอกจากจะใช้จอฉายกลางวัน)
- ๗) บางครั้งถ้าใช้ภาพยนตร์ต่างประเทศอาจจะไม่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้จริงๆ

โทรทัศน์วงจรเปิด (Open Circuit Television)

ข้อดี

- ๑) สามารถใช้กับทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และถ่ายทอดได้ในระยะไกลๆ
- ๒) ช่วยในการดึงดูดความสนใจ
- ๓) เหมาะสำหรับใช้ในการจูงใจ สร้างทัศนคติและเสนอปัญหา (ให้ผู้ชมคิดหรือ เสริมสร้างการอภิปรายร่วม)
- ๔) ช่วยลดภาวะของผู้ใช้ คือ แทนที่จะบรรยายหลายแห่งต่อคน ที่ต่างๆ เห็นได้ในเวลาเดียวกัน

ข้อจำกัด

- ๑) ต้นทุนการจัดรายการสูงและต้องใช้ช่างผู้ชำนาญในการทำรายการ
- ๒) เครื่องรับโทรทัศน์มีราคาสูงและบำรุงรักษายาก
- ๓) ต้องใช้ไฟฟ้า
- ๔) ผู้ชมต้องปรับตัวเข้ารายการผู้ใช้หรือผู้บรรยายไม่สามารถปรับตัวเข้ากับผู้ชมได้

๒. โทรทัศน์วงจรปิด (Closed Circuit Television)

ข้อดี

- ๑) สามารถใช้ได้ในกลุ่มย่อยและกลุ่มคนที่มีไม่มากจนเกินไป
- ๒) สามารถฉายซ้ำเมื่อผู้ชมเกิดความไม่เข้าใจ
- ๓) แสดงการเคลื่อนไหว
- ๔) สามารถใช้ได้ในกรณีที่มีบริเวณหรือเวลาจำกัด
- ๕) เหมาะสำหรับใช้ในการจูงใจสร้างทัศนคติและเสนอปัญหา
- ๖) เหมาะสำหรับใช้ในการขยายภาพ / บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นขั้นตอนแต่ใช้เวลา

มากในการพัฒนา

ข้อจำกัด

- ๑) ต้นทุน อุปกรณ์และการผลิตสูงและต้องใช้ผู้ชำนาญในการผลิต / จัดรายการ
- ๒) ต้องใช้ไฟฟ้า (แม้ว่าจะสามารถใช้แบตเตอรี่ได้ ก็อาจจะต้องชาร์ตไฟ)
- ๓) เครื่องรับมีราคาสูง และยากแก่การบำรุงรักษา

การผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนรู้

ในการผลิตสื่อการศึกษาเพื่อใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษาในสถานศึกษาขึ้นใช้เองโดยครูผู้สอน นั้น นับเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะครู ผู้สอนจะเป็นผู้ที่สามารถวิเคราะห์ถึงความยากง่าย ความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่การที่จะผลิตสื่อ ให้มีประสิทธิภาพ ต่อการเรียนรู้นั้นจะต้องมีกระบวนการผลิตที่

มีขั้นตอนและมีระบบ เพื่อให้สื่อที่ผลิตนั้นมีคุณค่าต่อการศึกษาสูงสุด ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรพิจารณาปัจจัยเพื่อการผลิตและพัฒนาสื่อดังต่อไปนี้^{๑๗}

ปัจจัยทางด้านเนื้อหา

๑. สารเนื้อหาที่มีความซับซ้อน ผู้เรียนมีความเข้าใจแตกต่างกัน
๒. สารเนื้อหาไม่สามารถอธิบายให้เกิดรูปธรรมได้
๓. สารเนื้อหาวิชานั้นมีขั้นตอน มีกระบวนการที่ใช้เวลานาน
๔. สารเนื้อหาวิชานั้นมีขั้นตอน มีกระบวนการที่ใช้เวลารวดเร็วเกินไป
๕. สารเนื้อหาวิชานั้นต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของบทเรียนที่ผู้เรียนเมื่อเรียนรู้แล้ว มีความสามารถอะไรบ้าง

ปัจจัยทางการผลิต

๑. เลือกประเภทหรือรูปแบบของสื่อที่จะผลิต : อาทิ ชุดการสอน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิดีทัศน์
๒. ความพร้อมด้านสารเนื้อหา
๓. ความพร้อมด้านเครื่องมือ และเทคโนโลยี
๔. ความพร้อมด้านผู้ผลิต/พัฒนา : อาทิ ผู้เชี่ยวชาญเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ นักวัดผล ช่างเทคนิค
๕. ความพร้อมด้านแผนการผลิต : ความเหมาะสมต่อวัยของการเรียนรู้ ลำดับขั้นตอนการสร้างกระบวนการถ่ายทอดเนื้อหา การเรียงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนรู้
๖. ความพร้อมด้านงบประมาณ

ปัจจัยด้านการนำไปใช้งาน

๑. ความพร้อมของเครื่องมือ และเทคโนโลยีในการเรียนรู้อุปกรณ์ เครื่องมือที่นำมาในการประกอบการเรียนรู้
๒. ความพร้อมของสภาพแวดล้อม เสียง และแสง
๓. ความพร้อมของผู้เรียนและครูผู้สอน

ปัจจัยทางการเรียนรู้

๑. ลักษณะเฉพาะการเรียนรู้ของตัวสื่อ เรียนรู้ด้วยตนเอง หรือควบคุมพฤติกรรม/ลำดับเนื้อหา โดยครูผู้สอน
๒. วิธีการใช้งาน ความยากง่าย การใช้ประกอบกับเครื่องมือหรืออุปกรณ์อื่นของการใช้สื่อ
๓. กระบวนการเรียนรู้ การเข้าถึงและการถ่ายทอดเนื้อหา
๔. การซึมซับความรู้
๕. การเรียงพฤติกรรมต่อการเรียนรู้

^{๑๗} สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร. แนวทางการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนรู้.[ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.bangkokeducation.in.th/article-details.php?id=325>[๒๐ เมษายน ๒๕๕๘].

นอกจากนี้ ครูผู้สอนควรจะได้ประเมินการใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ว่า มีข้อบกพร่อง หรือส่วนใดที่ควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อใจได้ดำเนินการวางแผนการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

๒.๕ แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม

“วัฒนธรรม” ถอดศัพท์มาจาก “culture” ของภาษาอังกฤษ ซึ่งมี รากศัพท์มาจาก “Cultural” ในภาษาละติน มีความหมายว่า การเพาะปลูกหรือการปลูกฝังอธิบายได้ว่ามนุษย์เป็นผู้ปลูกฝังอบรมบ่มนิสัยให้เกิดความเจริญงอกงาม “วัฒนธรรม” เป็นคำสมาส คือการรวมคำสองคำเข้าไว้ด้วยกัน ได้แก่ “วัฒนธรรม” ซึ่งมีความหมายทั่วไปว่า เจริญงอกงาม รุ่งเรือง “ธรรม” ซึ่งในที่นี้หมายถึงกฎ ระเบียบหรือข้อปฏิบัติ ในความหมายทั่วไป หมายถึงความเป็นระเบียบ ความมีวินัยเช่นเมื่อพูดถึงบุคคลหนึ่งว่า “เป็นคนมีวัฒนธรรม” ก็มักหมายความว่า เป็นคนมีระเบียบวินัย เป็นต้น “วัฒนธรรม” เป็นศัพท์ทางวิชาการ (Technical Vocabulary) ซึ่งในทฤษฎีของสังคมวิทยาหมายถึง วิธีการดำเนินชีวิต กระบวนการ พฤติกรรมและบรรดาผลงานทั้งหมดที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้น ตลอดจนความคิด ความเชื่อและความรู้ เป็นต้น

ความหมายของวัฒนธรรม

สุพัตรา สุภาพอธิบายว่า วัฒนธรรมมีความหมายครอบคลุมถึงทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นแบบแผน ในความคิดและการกระทำที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือสังคมใดสังคมหนึ่ง มนุษย์ได้คิดสร้างระเบียบกฎเกณฑ์วิธีการในการปฏิบัติการจัดระเบียบตลอดจนความเชื่อ ความนิยม ความรู้ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการควบคุม และใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ^{๑๘}

Broom & Zelznick อธิบายว่า วัฒนธรรมเป็นมรดกทางสังคมที่ประกอบด้วยความรู้ ความเชื่อ ประเพณี และความชำนาญที่คนเราได้มาในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคมวัฒนธรรม มีประโยชน์ทำให้คนมีความสุข มีความเป็นอยู่ที่ดี ดูแลซึ่งกันและกันดี เอื้ออำนวยความสะดวกให้กัน มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน เสริมสร้างสีสันของคนใน ชุมชนให้มีชีวิตชีวา สดชื่นมี ความรักสมัครสมานสามัคคีกันให้มีความสุข วัฒนธรรมกับการศึกษาจะต้องควบคู่กันไปเพราะวัฒนธรรมคือตรรกะที่จะทำให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาไม่ว่าด้านการศึกษา สังคม การเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมทางพุทธศาสนา ล้วนเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ในการดำรงชีวิตของมนุษย์บนโลกแห่งทางธรรมทั้งนั้น ศาสนาทุกศาสนา สอนให้คนเชื่อว่า การเป็นคนดี ความดีจะมีผลทำให้เป็นสุขใจ แก่ผู้ให้และผู้รับ เพราะผู้ให้ด้วยความเต็มใจไม่หวังสิ่งตอบแทน^{๑๙}

^{๑๘} สุพัตรา สุภาพ. ค่านิยมและวัฒนธรรมไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๕, กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๘.

^{๑๙} Broom, Leonard & Phillip, Zelznick. *Sociology*. New York : Harper & Row, 1969 : 234.

วัฒนธรรมเป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีบทบาทในโรงเรียนเพราะเป็นสิ่งที่เสริมสร้างต่อเติมเต็มให้กับเด็กนักเรียนผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมสร้างฝันสิ่งที่ดีในโรงเรียนให้กับเด็กๆ ดังคำกล่าวของสุรัฐ ศิลปะอนันต์ ได้กล่าวไว้ว่า การปฏิรูปการศึกษาต้องเริ่มที่คน เพราะลักษณะเด็กไทยที่พึงประสงค์หรือพลเมืองของไทยในอนาคตว่า วันนี้เราอยู่ในโลกโลกาภิวัตน์ ยุคสากล และยุคไอที ดังนั้นเด็กไทยต้องมีความสากล ขณะเดียวกันก็ต้องมีความเป็นคนไทยด้วย ดังคำกล่าวของ ดร.สุรัฐ ศิลปะอนันต์ ได้กล่าวไว้ว่า คำว่า เด็กไทยต้องมีความสากลขณะเดียวกันก็ต้องมีความเป็นคนไทยด้วย นี่คือนี่สิ่งหนึ่งที่ต้องการเพราะคนไทยนิยมที่จะปูพื้นฐานของชีวิตลูกของตนเองด้วยวัฒนธรรมจากต่างชาติ ค่านิยมสูง การปฏิรูปการศึกษาที่ต้องปฏิรูปตนเองและครอบครัวใส่ใจกับความเป็นอยู่ของคุณคนในครอบครัวดีกว่าใส่ใจกับครอบครัวของคนอื่นที่นำความวุ่นวายมาให้ ซึ่งการสนับสนุนเกื้อหนุนกันนั้นก็จะครอบคลุมถึงผลการเรียนของเด็ก ให้เด็กๆ ได้เรียนรู้วัฒนธรรมทั้งจากภายในโรงเรียนและจากภายนอกโรงเรียนผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมและเสริมสร้างเด็กให้มีจิตใจในการรักวัฒนธรรมของชุมชนและประเทศ โดยสอดแทรกเนื้อหาวิชาด้านคุณธรรมจริยธรรมเข้าไป ให้มีกิจกรรมที่หลากหลายในโอกาสอันสำคัญต่างๆ^{๒๐}

โดยทั่วไปแล้ววัฒนธรรมก็เป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคมที่จะแยกออกจากกันไปได้ เพราะวัฒนธรรมก็เป็นรากเหง้าของมนุษย์ที่จะต้องอนุรักษ์ไว้วัฒนธรรมก็จะคู่ไปกับศาสนาด้วย การที่จะมีวัฒนธรรมที่ดีจะต้องควบคุมศีลธรรมและจริยธรรมด้วยการกำหนดกฎเกณฑ์ในการประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของสังคมในยุคปัจจุบันให้มากขึ้นศาสนาก็มีส่วนช่วยให้การจัดการด้านวัฒนธรรมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการเสริมสร้างต่อกระบวนการปลูกฝังวัฒนธรรมในเรื่องบทบาทและความสัมพันธ์ของคนในชุมชนและโรงเรียน เพื่อให้เป็นค่านิยมรากฐานของสังคมที่ดีงาม นอกจากนี้ศาสนายังช่วยผ่อนคลายความรุนแรงหรือความตึงเครียดของมนุษย์ ทำให้คนปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตามสถานการณ์ต่างๆ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้แก่มนุษย์ วัฒนธรรมเป็นเรื่องของความเชื่อกับวิธีทำสิ่งต่างๆ เป็นแนวทางที่ถ่ายทอดกันมาให้มีการปฏิบัติตามประเพณีที่เหมาะสม หน้าที่ของวัฒนธรรมควรดำรงไว้ซึ่งความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคมด้วยวัฒนธรรมยังช่วยให้หน่วยงานหรือองค์กรจับกลุ่มช่วยกันคว้าวหาวิธีการปรับตัวในการทำงานได้และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้ ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมในโรงเรียนจะต้องเริ่มต้นปูพื้นฐานค่านิยมให้กับนักเรียน โดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบอย่างและบุคคลกรในโรงเรียนทุกคนเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็กนักเรียนเพราะทุกคนในองค์กรช่วยเสริมสร้างวัฒนธรรมในองค์กรให้บรรลุเป้าหมายอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้ วัฒนธรรมก็เป็นเอกลักษณ์อีกแบบหนึ่งขององค์กรที่จะทำให้จดจำได้ การถ่ายทอดวัฒนธรรมให้กับนักเรียนต้องสร้างความรู้สึกรักคิดให้เป็นเอกลักษณ์ก่อนและสร้างข้อปฏิบัติผูกพันให้กับเด็กปฏิบัติได้มีพฤติกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและเหมาะสมตามสภาพแวดล้อม ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องกำหนดว่าจะต้องทำอะไร เพื่อให้ประสบความสำเร็จและมีอิทธิพลมากที่สุดในการหล่อหลอมวัฒนธรรมที่ประกอบด้วย บุคลากร นักเรียน เครือข่ายผู้ปกครองและชุมชนได้มีส่วนร่วมให้มากที่สุด สามารถสร้างวัฒนธรรมภายในโรงเรียนที่แตกต่างออกไปจากโรงเรียนอื่นได้อย่างเหมาะสมนำไปปฏิบัติ

^{๒๐} สุรัฐ ศิลปะอนันต์ดร. การปฏิรูปการศึกษาต้องเริ่มที่คน. พิมพ์ครั้งที่ ๔, กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๕.

จากความหมายและแนวคิดต่างๆ สรุปได้ว่า วัฒนธรรมคือ แบบอย่างของพฤติกรรม ซึ่งแสดงออกถึงวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมหนึ่งๆ ได้แก่ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ประเพณี และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นก็สามารถถ่ายทอดในสังคม เป็นความรู้ แบบแผน กฎเกณฑ์ต่างๆ ของคนที่อยู่ร่วมกันในสังคม

ประเภทของวัฒนธรรม

นักสังคมวิทยาแบ่งประเภทของวัฒนธรรมออกเป็นหลายลักษณะ เช่น

Norton and Hunt ได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น ๒ แบบ คือ^{๒๑}

๑. วัฒนธรรมที่เป็นวัตถุ (Material Culture) หมายถึง ระบบทั้งหมด เครื่องมือต่างๆ ที่สร้างวิถีชีวิตในสังคม มีความเป็นรูปธรรมเห็นได้ชัดเจน เช่น อาคาร สิ่งปลูกสร้าง รถยนต์ เสื้อผ้า และอาวุธ

๒. วัฒนธรรมที่ไม่เป็นวัตถุ (Non Material Culture) หมายถึงสิ่งที่สังเกตเห็นได้ แต่มีความสำคัญเท่าเทียมกับวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุ เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เข้าใจวิถีชีวิตของบุคคลเป็นต้นว่า ประเพณี ความเชื่อ ค่านิยม วิถีความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ และระหว่างมนุษย์กับสิ่งที่ยอยู่นอกเหนือธรรมชาติ

สรุปได้ว่าวัฒนธรรมแบ่งเป็น ๒ ประเภทคือวัฒนธรรมที่เป็นรูปธรรม (Concrete) หรือวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุสิ่งของ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น และวัฒนธรรมที่มีลักษณะเป็นนามธรรม (Abstract) ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ไม่เป็นวัตถุ

๒.๖แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบในทางศึกษาศาสตร์คือรูปแบบการสอน(Model of Teaching หรือ Teaching Model) รูปแบบการเรียนการสอนหรือรูปแบบการจัดการเรียนการสอนคำในภาษาอังกฤษ คือInstructional Modelหรือ Teaching-Learning รูปแบบการสอนมีผู้อธิบายไว้ว่า ๑) รูปแบบการสอนหมายถึงแบบหรือแผนของการสอนรูปแบบการสอนแบบหนึ่งจะมีจุดเน้นที่เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งรูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน๒) รูปแบบการสอนหมายถึงแผนหรือแบบซึ่งสามารถใช้การสอนในห้องเรียนหรือสอนเป็นกลุ่มย่อยเพื่อจัดสื่อการสอนหนังสือภาพยนตร์เทปบันทึกเสียงโปรแกรมคอมพิวเตอร์และหลักสูตรรายวิชารูปแบบการสอนจึงเป็นแนวในการออกแบบการสอนที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่รูปแบบนั้นได้กำหนดไว้ และแสดงลำดับความสอดคล้องกันภายใต้หลักการของแนวคิดพื้นฐานเดียวกันโดยมีองค์ประกอบได้แก่หลักการจุดมุ่งหมายเนื้อหาและทักษะที่ต้องการสอนยุทธศาสตร์การสอนวิธีการสอนกระบวนการสอนขั้นตอนและกิจกรรมการสอนและการวัดและประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอนมีความหมายในลักษณะเดียวกับระบบการเรียนการสอนเป็นระบบใหญ่ครอบคลุมองค์ประกอบของการเรียนการสอนในภาพรวมและนิยมใช้คำว่า“รูปแบบ” กับระบบที่เล็กลงมาได้แก่ “วิธีการสอน”

ความหมายของรูปแบบการสอน

^{๒๑}Paul B. Horton and Chester L. Hunt.**Sociology**. New York : McGraw-Hill Book Company. 1980 : 60-61.

Saylor and others (1981 : 271)^{๒๒}กล่าวว่ารูปแบบการสอน (teaching model) หมายถึง แบบ (pattern) ของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่งที่มีความแตกต่างกันเพื่อจุดหมายหรือจุดเน้นที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง

Joyce and Well (2004 : 1-4)^{๒๓}กล่าวว่ารูปแบบการสอนคือแผน (plan) หรือแบบ (pattern) ที่เราสามารถใช้ในการสอนโดยตรงในห้องเรียนหรือการสอนเป็นกลุ่มย่อยหรือเพื่อจัดสื่อการเรียนการสอน ซึ่งรวมถึงหนังสือภาพยนตร์เทปบันทึกเสียงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและหลักสูตรรายวิชาซึ่งแต่ละรูปแบบจะให้แนวทางในการออกแบบการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆกัน รูปแบบการสอนคือการบรรยายสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรูปแบบการสอนก็คือรูปแบบของการเรียนที่ช่วยผู้เรียนให้ได้รับสารสนเทศความคิดทักษะคุณค่าแนวทางของการคิด

ทิศนาชมมณี (๒๕๕๐ : ๓-๔)^{๒๔}กล่าวว่ารูปแบบการสอนหมายถึงสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างมีระบบระเบียบมีแบบแผนตามหลักปรัชญาทฤษฎีหลักการแนวคิดหรือความเชื่อต่างๆโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆเข้ามาช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือตั้งนั้นคุณลักษณะสำคัญของรูปแบบการสอนจึงต้องประกอบด้วยสิ่งต่างๆต่อไปนี้

๑. มีปรัชญาหรือทฤษฎีหรือหลักการหรือแนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักการของรูปแบบการสอนนั้นๆ

๒. มีการบรรยายหรืออธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน

๓. มีการจัดระบบคือมีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีการพิสูจน์ทดลองถึงประสิทธิภาพของระบบนั้น ดังนั้นรูปแบบการเรียนการสอนจึงหมายถึงสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญาทฤษฎีหลักการแนวคิดหรือความเชื่อต่างๆโดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆเข้ามาช่วยทำให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือซึ่งได้รับการพิสูจน์ทดสอบหรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพสามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้นๆซึ่งแต่ละรูปแบบมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันกล่าวคือเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) การพัฒนาด้านจิตพิสัย (affective domain) การพัฒนาด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain) การพัฒนาด้านทักษะกระบวนการ (process skills) หรือการบูรณาการ (integration) ทั้งนี้รูปแบบดังกล่าวล้วนเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีลักษณะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

^{๒๒}Saylor, J.G. and J Galen. Curriculum Planning for Better Teaching and Learning. New York :Holt, Rinehart and Winston, 1981.

^{๒๓}Joyce, B., Weil, M. and Calhoun, E. (2004). Model of Teaching. 7th ed. Boston : Allyn and Bacon, 2004.

^{๒๔}ทิศนาชมมณี. รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๑

รูปแบบการเรียนการสอนที่สำคัญและรู้จักกันแพร่หลายนำเสนอได้ดังนี้

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกานเย (Gagne's Instructional Model)

ก. ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ

Gagne (1985: 70-90)^{๒๕} ได้พัฒนาทฤษฎีเงื่อนไขการเรียนรู้ (Condition of Learning) ซึ่งมี ๒ ส่วนใหญ่คือทฤษฎีการเรียนรู้และทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนทฤษฎีการเรียนรู้ของกานเยอธิบายว่าปรากฏการณ์การเรียนรู้มีองค์ประกอบ๓ส่วนคือ

๑) ผลการเรียนรู้หรือความสามารถด้านต่างๆของมนุษย์ซึ่งมีอยู่ ๕ ประเภทคือทักษะทางปัญญา (intellectual skill) ซึ่งประกอบด้วยกรจำแนกแยกแยะการสร้างความคิดรวบยอดการสร้างกฎการสร้างกระบวนการหรือกฎขั้นสูงความสามารถด้านต่อไปคือกลวิธีในการเรียนรู้ (cognitive strategy) ภาษาหรือคำพูด (verbal information) ทักษะการเคลื่อนไหว (motor skill) และเจตคติ (attitude)

๒) กระบวนการเรียนรู้และจดจำของมนุษย์มนุษย์มีกระบวนการจัดกระทำข้อมูลในสมองซึ่งมนุษย์จะอาศัยข้อมูลที่สะสมไว้มาพิจารณาเลือกจัดกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งและขณะที่กระบวนการจัดกระทำข้อมูลภายในสมองกำลังเกิดขึ้นเหตุการณ์ภายนอกร่างกายมนุษย์มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมหรือการยับยั้งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายในได้ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนกานเยจึงได้เสนอแนะว่าควรมีการจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้แต่ละประเภทซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภายในสมองโดยจัดสภาพการณ์ภายนอกให้เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ภายในของผู้เรียน

ข. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆได้อย่างรวดเร็วและสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้นาน

ค. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ

การเรียนการสอนตามรูปแบบของกานเยประกอบด้วยกรดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนรวม 9 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ ๑ การกระตุ้นและดึงดูดความสนใจของผู้เรียนเป็นการช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับสิ่งเร้าหรือสิ่งที่จะเรียนรู้ได้ดี

ขั้นที่ ๒ การแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนให้ผู้เรียนทราบเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ความคาดหวัง

ขั้นที่ ๓ การกระตุ้นให้ระลึกถึงความรู้เดิมเป็นการช่วยให้ผู้เรียนดึงข้อมูลเดิมที่อยู่ในหน่วยความจำระยะยาวให้มาอยู่ในหน่วยความจำเพื่อใช้งาน (working memory) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

^{๒๕}Gagné, Robert M. *The Conditions of Learning and Theory of Instruction*. 4th edition

ขั้นที่๔ การนำเสนอสิ่งเร้าหรือเนื้อหาสาระใหม่ผู้สอนควรจัดสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งเร้านั้นอย่างชัดเจนเพื่อความสะดวกในการเลือกรับรู้ของผู้เรียน

ขั้นที่๕ การให้แนวการเรียนรู้หรือการจัดระบบข้อมูลให้มีความหมายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับสาระที่เรียนได้ง่ายและเร็วขึ้น

ขั้นที่๖ การกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสาระที่เรียนซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน

ขั้นที่๗ การให้ข้อมูลป้อนกลับเป็นการให้การเสริมแรงแก่ผู้เรียนและข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียน

ขั้นที่๘ การประเมินผลการแสดงออกของผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองสามารถบรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด

ขั้นที่๙ การส่งเสริมความคงทนและการถ่ายโอนการเรียนรู้โดยการให้โอกาสผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนอย่างพอเพียงและในสถานการณ์ที่หลากหลายเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้นและสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ไปสู่สถานการณ์อื่นๆได้

ง. ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ

จากการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้เป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และจดจำของมนุษย์ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สาระที่นำเสนอได้อย่างรวดเร็วและจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นานและเป็นการเพิ่มพูนทักษะในการจัดระบบข้อมูลสร้างความหมายของข้อมูลรวมทั้งการแสดงความสามารถของตนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยของบลูม (Instructional Model Based on Bloom's Affective Domain)

ก. ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ Bloom (1956)^{๒๖} ได้จำแนกจุดมุ่งหมายทางการศึกษาออกเป็น ๓ ด้านคือด้านความรู้ (cognitive domain) ด้านเจตคติหรือความรู้สึก (affective domain) และด้านทักษะ (psycho-motor domain) ซึ่งในด้านเจตคติหรือความรู้สึกบลูมได้จัดชั้นการเรียนรู้ไว้ ๕ ชั้นประกอบด้วย

- ๑) ชั้นการรับรู้ซึ่งก็หมายถึงการที่ผู้เรียนได้รับรู้ค่านิยมที่ต้องการจะปลูกฝังในตัวผู้เรียน
- ๒) ชั้นการตอบสนองได้แก่การที่ผู้เรียนได้รับรู้และเกิดความสนใจในค่านิยมนั้นแล้วมีโอกาสได้ตอบสนองในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
- ๓) ชั้นการเห็นคุณค่าเป็นขั้นที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับค่านิยมนั้นแล้วเกิดเห็นคุณค่าของค่านิยมนั้นทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อค่านิยมนั้น
- ๔) ชั้นการจัดระบบเป็นขั้นที่ผู้เรียนรับค่านิยมที่ตนเห็นคุณค่านั้นเข้ามาอยู่ในระบบค่านิยม

^{๒๖}Bloom B S. Taxonomy of Educational Objectives, the classification of educational goals – Handbook I: Cognitive Domain. New York: McKay, 1956.

ของตน

๕) ขั้นตอนการสร้างลักษณะนิสัยเป็นขั้นที่ผู้เรียนปฏิบัติตนตามค่านิยมที่รับมาอย่างสม่ำเสมอ และหาจนกระทั่งเป็นนิสัย

บลูมได้นำเสนอแนวคิดดังกล่าวเพื่อใช้ในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียน การสอนก็ตามแต่ก็สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยปลูกฝังค่านิยมให้แก่ผู้เรียนได้

ข. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้สึกรู้สึก/เจตคติ/ค่านิยม/คุณธรรม หรือจริยธรรมที่พึงประสงค์อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการ

ค. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอน เพื่อปลูกฝังค่านิยมใดๆให้แก่ผู้เรียนสามารถดำเนิน การตามลำดับขั้นของวัตถุประสงค์ทางด้านเจตคติของบลูมได้ดังนี้

ขั้นที่ ๑ การรับรู้ค่านิยม

ผู้สอนจัดประสบการณ์หรือสถานการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้ค่านิยมนั้นอย่างใส่ใจเช่นเสนอกรณี ตัวอย่างที่เป็นประเด็นปัญหาขัดแย้งเกี่ยวกับค่านิยมนั้นคำถามที่ท้าทายความคิดเกี่ยวกับค่านิยมนั้นเป็น ต้นในขั้นนี้ผู้สอนควรพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังนี้

- ๑) การรู้ตัว
- ๒) การเต็มใจรับรู้
- ๓) การควบคุมการรับรู้

ขั้นที่ ๒ การตอบสนองต่อค่านิยม

ผู้สอนจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสตอบสนองต่อค่านิยมนั้นในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเช่นให้ พุดแสดงความคิดเห็นต่อค่านิยมนั้นให้ลองทำตามค่านิยมนั้นให้สัมภาษณ์หรือพูดคุยกับผู้มีค่านิยมนั้น เป็นต้นในขั้นนี้ผู้สอนควรพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังนี้

- ๑) การยินยอมตอบสนอง
- ๒) การเต็มใจตอบสนอง
- ๓) ความพึงพอใจในการตอบสนอง

ขั้นที่ ๓ การเห็นคุณค่าของค่านิยม

ผู้สอนจัดประสบการณ์หรือสถานการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าของค่านิยมนั้นเช่นการให้ลอง ปฏิบัติตามค่านิยมแล้วได้รับการตอบสนองในทางที่ดีเห็นประโยชน์ที่เกื้อหนุนกับตนหรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติ ตามค่านิยมนั้นเห็นโทษหรือได้รับโทษจากการละเลยไม่ปฏิบัติตามค่านิยมนั้นเป็นต้นในขั้นนี้ผู้สอนควร พยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังนี้

- ๑) การยอมรับในคุณค่านั้น
- ๒) การชื่นชอบในคุณค่านั้น
- ๓) ความผูกพันในคุณค่านั้น

ขั้นที่ ๔ การจัดระบบค่านิยม

เมื่อผู้เรียนเห็นคุณค่าของค่านิยมและเกิดเจตคติที่ดีต่อค่านิยมนั้นและมีความโน้มเอียงที่จะรับค่านิยมนั้นมาใช้ในชีวิตของตนผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนพิจารณาค่านิยมนั้นกับค่านิยมหรือคุณค่าอื่นๆ ของตนในขั้นนี้ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมสำคัญดังนี้

- ๑) การสร้างมโนทัศน์ในคุณค่านั้น
- ๒) การจัดระบบในคุณค่านั้น

ขั้นที่ ๕ การสร้างลักษณะนิสัย

ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตามค่านิยมนั้นอย่างสม่ำเสมอโดยติดตามผลการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรงเป็นระยะๆ จนกระทั่งผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จนเป็นนิสัยในขั้นนี้ผู้สอนควรพยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมดังนี้

- ๑) การมีหลักยึดในการตัดสินใจ
- ๒) การปฏิบัติตามหลักยึดนั้นจนเป็นนิสัย
- ๓) การดาเนินการในขั้นตอนทั้ง ๕ ไม่สามารถทำได้ในระยะเวลาอันสั้นต้องอาศัยเวลาโดยเฉพาะในขั้นที่ ๔ และ ๕ ต้องการเวลาในการปฏิบัติซึ่งอาจจะมากน้อยแตกต่างกันไปในผู้เรียนแต่ละคน

ง. ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบผู้เรียนจะได้รับการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์จนถึงระดับที่สามารถปฏิบัติได้จนเป็นนิสัยนอกจากนั้นผู้เรียนยังได้เรียนรู้กระบวนการในการปลูกฝังค่านิยมให้เกิดขึ้นซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปปลูกฝังค่านิยมอื่นๆ ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นต่อไป

สรุป รูปแบบการเรียนการสอน แผนแสดงการเรียนการสอน ใช้สอนเพื่อนำไปใช้สอนในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด มีลำดับขั้นตอนสอดคล้องกับหลักการจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และทักษะที่ต้องการสอน ยุทธศาสตร์การสอน วิธีการสอน กระบวนการสอนขั้นตอนและกิจกรรมการสอน และการวัดและประเมินผล เป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และจดจำ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สาระที่นำเสนอได้อย่างรวดเร็วและจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นานและเป็นการ เพิ่มพูนทักษะในการจัดระบบข้อมูลสร้างความหมายของข้อมูลรวมทั้งการแสดงความสามารถของตนด้วย

๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

แสงเดือน เจริญฉิม (๒๕๕๒) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างเสริมมโนทัศน์การแก้ปัญหาในวิชาฟิสิกส์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า ๑) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ๔ ประการคือ ๑) หลักการ ๒) จุดมุ่งหมาย ๓) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ๔) การวัดและประเมินผล กระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย ๖ ขั้น คือ ๑) การสำรวจความรู้เดิม ๒) การเร้าความสนใจ ๓) การทำมโนทัศน์ให้ชัดเจน ๔) การตรวจสอบมโนทัศน์ ๕) การนำมโนทัศน์ไปใช้ ๖) การประเมินผล และ ๒) ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นพบว่า ๑) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในมโนทัศน์ทางฟิสิกส์ หลังการทดลองสูงกว่า

ก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ ๒) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ๓) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ ๘๐.๓๗/๘๑.๐๓ ๓) ผู้เชี่ยวชาญ

ด้านหลักสูตรและการสอนฟิสิกส์ มีความเห็นว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาความเข้าใจในโมทัศน์ฟิสิกส์ และความสามารถในการแก้ปัญหา มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้^{๒๗}

ศันสนีย์ จะสุวรรณ(๒๕๕๐) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการศึกษาพบว่า ๑) ระดับการเป็นองค์การการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ องค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ ด้านองค์การ ด้านบุคลากร ด้านเทคโนโลยี และด้านการจัดการความรู้๒)องค์ประกอบขององค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อสถานภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏประกอบด้วย ๓ องค์ประกอบคือ ๑) องค์ประกอบด้านองค์การ ประกอบด้วย ๒ องค์ประกอบย่อยคือ

การบริหารจัดการและวัฒนธรรมองค์การ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ๒) องค์ประกอบด้านบุคลากร ประกอบด้วย ๒ องค์ประกอบย่อยคือ เจตคติและการทำงานของบุคคล และความรู้ความสามารถของ

บุคลากร และ ๓) องค์ประกอบด้านผู้นำ ประกอบด้วย ๓ องค์ประกอบย่อยคือ ผู้นำการเปลี่ยนแปลง ผู้นำที่มีบทบาทเป็นเพื่อนร่วมงาน และผู้นำที่ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการ ๓) รูปแบบขององค์การแห่งการเรียนรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ประกอบด้วย ด้านองค์การ ด้านบุคลากร และด้านผู้นำ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าไคสแควร์ เท่ากับ ๑๖.๙๖ ($p=๗.๑๐๙๑๕$) RMSEA= ๐.๐๓๗) ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลต่อองค์ประกอบด้านบุคลากรเท่ากับ ๐.๘๒ ด้านองค์การเท่ากับ ๐.๙๒ และสามารถอธิบายความแปรปรวน (R^2) ได้ ๗๐%^{๒๘}

วาสนา เพิ่มพูน(๒๕๔๙) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนเสริมวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนของการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตบางขุนเทียนพบว่ามีปัญหาด้านผู้เรียนมีเวลาน้อยมากในการฝึกฝนและศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนถ้าสมัยมีแต่เอกสารตำราเรียนขาดผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษโดยตรงและขาดแหล่งการเรียนรู้ในการหาความรู้ด้วยตนเองผลการประเมินคุณภาพชุดการสอนเสริมของผู้เชี่ยวชาญพบว่าชุดการสอนเสริมมีคุณภาพดีและมีความเหมาะสมเพียงพอต่อการนำไปใช้ส่วนการหาประสิทธิภาพชุดการสอนเสริมมี

^{๒๗} แสงเดือน เจริญนิม. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างเสริมมโนทัศน์การแก้ปัญหาในวิชาฟิสิกส์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปริญญาคุชฎบัณฑิต สาขาหลักสูตรและวิธีสอน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๒, หน้าบทคัดย่อ

^{๒๘} ศันสนีย์ จะสุวรรณ. การพัฒนารูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้มหาวิทยาลัยราชภัฏ. ปริญญาคุชฎบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๐, หน้าบทคัดย่อ.

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษระหว่างการใช้ชุดการสอนเสริมกับการสอนเสริมตามปกติพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดการสอนเสริมสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ . ๐๑และผลจากการสนทนากลุ่มย่อยสามารถสรุปได้ว่าชุดการสอนเสริมวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการสอนเสริมให้กับนักศึกษา การศึกษานอกโรงเรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นนอกจากนี้การสนทนากลุ่มย่อยยังกล่าวถึง สภาพและความพร้อมการจัดการศึกษาของการศึกษานอกโรงเรียนเขตบางขุนเทียนมีปัญหาหลายด้าน ได้แก่ด้านบุคลากรด้านวิชาการด้านงบประมาณด้านสถานที่และนโยบายของรัฐยังให้ความสำคัญน้อยกับ การศึกษานอกโรงเรียน^{๒๙}

อมรา เขียวรักษา (๒๕๔๘) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเรื่องการประเมินผล การเรียนรู้ตามสภาพจริงโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับครูวิทยาศาสตร์ประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ๑)หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ๘๑/๗๖.๐๓ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ กำหนด๗๕/๗๕ ๒)ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม ๑)ครุมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม๒)ครุมีเจตคติต่อการ ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในเกณฑ์ดี๓)ครุสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้พัฒนา ผู้เรียนในชั้นเรียนจริงได้อยู่ในเกณฑ์ดี๔)ครุมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมอยู่ใน ระดับมาก^{๓๐}

งานวิจัยในต่างประเทศ

Wood (1995)^{๓๑} ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้อุปสรรคของการศึกษาต่อกับลักษณะการ เรียนด้วยตนเองของนักศึกษาผู้ใหญ่ภาคค่ำของ MayryvilleCollege รัฐเทนเนสซี พบว่า ระดับการ เรียนรู้ด้วยตนเองจะสูงขึ้นตามระดับความเชื่อมั่นของตนเองของผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพและให้ ความสำคัญต่อการเรียนอย่างต่อเนื่อง การขาดความเชื่อมั่นของบุคคลเป็นอุปสรรคในการศึกษาต่อ และ พบว่าอุปสรรคในการศึกษาต่อเนื่องมีความสัมพันธ์กับระดับการเรียนรู้ด้วยตนเอง การลดอุปสรรคจะช่วย ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น

^{๒๙} วาสนาเพิ่มพูล. การพัฒนาชุดการสอนเสริมวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับ นักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช๒๕๔๔.ปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่).บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, หน้าบทคัดย่อ.

^{๓๐} อมรา เขียวรักษา. การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเรื่องการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงโดยใช้ โรงเรียนเป็นฐานสำหรับครูวิทยาศาสตร์ประถมศึกษา.ปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, หน้าบทคัดย่อ.

^{๓๑} Wood, Joanne M. An Exploration of Adult perception of deterrents a participation and self directed learning readiness.Doctoral dissertation, The University of Tennessee, 1994.Dissertation Abstracts International. 55/07: 1800. [Online].Accessed October 30, 2008.Available fromhttp://Eric.ed.gov.

Abdelhafez (2006)^{๓๒}ศึกษาผลการใช้โปรแกรมสอนกลยุทธ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเกรด ๑๑พบว่า นักเรียนที่เรียนกลยุทธ์ในการอ่าน มีคะแนนอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนคะแนนศัพท์หลังการทดลองไม่มีความแตกต่าง

Meijer, Veenman and Wolters (2006)^{๓๓}ได้ศึกษาการจัดกลุ่มกิจกรรมการรู้คิดในการอ่าน จากการแปลความหมายของการบอกความคิด (Thinking –aloud) ของนักเรียนมัธยมต้นทางตอนเหนือของประเทศเนเธอร์แลนด์ พบว่า ความถี่ของการใช้กิจกรรมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพของการบอกความคิด กิจกรรมการรู้คิดจัดได้ ๖ กลุ่มคือ ๑) การสำรวจบทอ่าน ๒) การวางแผน ๓) การดำเนินการอ่าน ๔) การควบคุมการอ่าน ๕) การประเมินการอ่าน ๖) การนำรายละเอียดจากบทอ่านไปใช้

Xianming (2007)^{๓๔}ศึกษาเรื่องความตระหนักในการรู้คิด (Metacognitive Awareness) ในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (Academic reading) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า นักศึกษามีความตระหนักในการใช้กลยุทธ์ในการรู้คิด เพื่อช่วยในการจัดการตนเอง และประเมินตนเองเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการอ่านเชิงวิชาการของตน การสอนอ่านควรมีการสำรวจในการอ่านของผู้เรียนเพื่อสำรวจจุดแข็งและจุดอ่อนของผู้เรียนและผู้ช่วยผู้อ่านไม่ออก และผู้เรียนมีความตระหนักน้อยมากในเรื่องของการสังเกตความยาวของบทอ่านและการจัดรูปแบบของบทอ่าน ไม่รู้ว่าส่วนใดควรอ่านอย่างละเอียด และควรอ่านข้ามส่วนใด ไม่สามารถวิเคราะห์และประเมินข้อมูลที่อ่าน ไม่สามารถใช้กลยุทธ์การอ่านเพื่อแก้ปัญหา ไม่สามารถนำเอาข้อมูลในบท มาอ่านมาเขียนด้วยถ้อยคำของตนเองและไม่มีการจดบันทึก

Zhang and Wu (2009)^{๓๕}ได้ศึกษาถึงความตระหนักในการรู้คิด และการใช้กลยุทธ์ในการอ่านของนักเรียนมัธยมปลายในจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ในการอ่านที่หลากหลาย และรูปแบบของกลยุทธ์ที่ใช้มีความสัมพันธ์สูงกับผลสำเร็จในการอ่าน ผู้ที่อ่านได้ดีจะมีกลยุทธ์ในการอ่านที่แตกต่างไปจากผู้ที่อ่านไม่เก่ง คือผู้ที่อ่านได้ดีจะมีการวางแผนการอ่านที่ดีกว่า และเลือกใช้กลยุทธ์ในการอ่านที่เหมาะสมกว่า

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กระบวนการจัดการ

^{๓๒}Abdelhafez. M. **The effect of a suggested training program in some metacognitive language learning strategies on developing listening and reading comprehension of university EFL students.** 2006. [Online]. Accessed February 2, 2008. Available from <http://eric.ed.gov>.

^{๓๓}Meijer, Veenman and Wolters.V.J., and Wan Hout-Wolter s, B.H.A.M. **Education Research & Evaluation.** 2006. Vol.12 Issue 5 p.209-237. [Online]. Accessed November 25, 2008. Available from <http://www.ericdigest.org/pre-9218/development.html>.

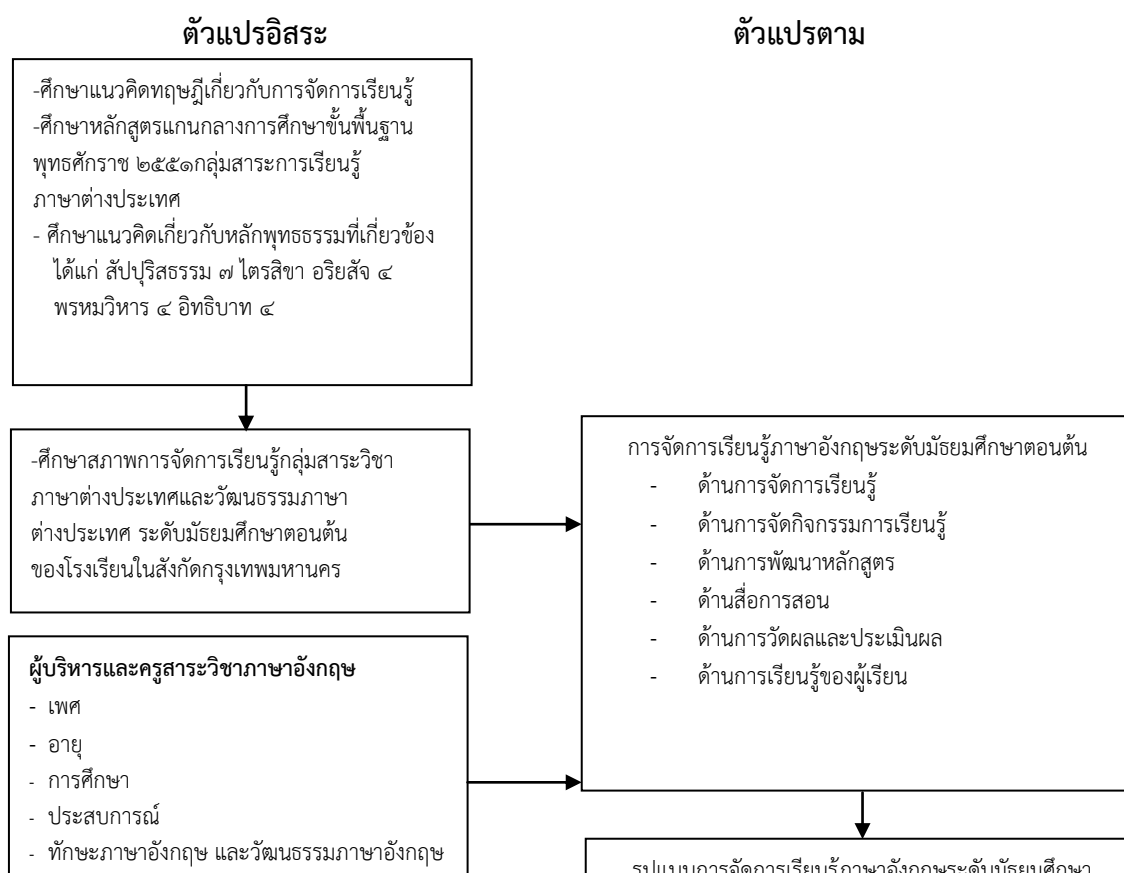
^{๓๔}Xianming, Xu. **A study of first-year College Students' Metacognitive Awareness of Reading Strategies.** Chiang Mai University Journal 1, 1 (2007).

^{๓๕}Zhang and Wu. L.J., and Wu, Aijiao. **Chinese senior high school EFL students' metacognitive awareness and reading strategy use,** Reading in a Foreign Language 21, 1 April 2009), p.37-59. Accessed April 30, 2010. Available from <http://nflre/jawii.edu/rfl>.

เรียนการสอน การใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษพฤติกรรมการสอนของครูในการใช้ทักษะด้านภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา

๒.๘กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ภายใต้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การจัดกิจกรรมและการผลิตสื่อการเรียนการสอน และแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมกับหลักฐานเชิงประจักษ์ สร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัยดังแผนภาพที่ ๒

แผนภาพที่ ๒ กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ใช้วิธีการวิจัยทั้งแบบการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพผสมผสานกันในการวิจัยครั้งนี้ และบรรยายผลการศึกษาเชิงพรรณนาความเรียง

๓.๑.๑ การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนกลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษ ในเขตพื้นที่กลุ่มกรุงเทพมหานครและกลุ่มกรุงเทพมหานครได้เป็นกลุ่มเป้าหมาย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน ๑๐๐ คน

๓.๑.๒ การวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งเตรียมข้อคำถามไว้ล่วงหน้าเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลากจากผู้อำนวยการโรงเรียนในได้แก่ เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตตลิ่งชัน และเขตภาษีเจริญ จำนวนเขตละ ๑ คน ได้กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ จำนวน ๔ คน เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๓.๒.๑ ประชากรคือ ผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด ๕๐ เขต มีโรงเรียนทั้งสิ้น ๑๓๓ โรงเรียน

๓.๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยเลือกเฉพาะกรุงเทพมหานคร จากเขตที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งมีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากที่สุด เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๗เขต ได้แก่ กลุ่มกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เขตธนบุรี เขตคลองสาน เขตบางกอกใหญ่ เขตบางกอกน้อย และกลุ่มกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยเขตภาษีเจริญ เขตหนองแขม และเขตบางแคซึ่งมีโรงเรียนของกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น ๒๑ โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตธนบุรี จำนวน ๓ โรงเรียน เขตคลองสานจำนวน ๔ โรงเรียน เขตบางกอกใหญ่ จำนวน ๒ โรงเรียน เขตบางกอกน้อย จำนวน ๔ โรงเรียน และกลุ่มกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยเขตภาษีเจริญ จำนวน ๓โรงเรียนเขตหนองแขม จำนวน ๑ โรงเรียน และเขตบางแค จำนวน ๔ โรงเรียน

การเลือกกลุ่มเป้าหมายใช้วิธีเลือกแบบเจาะจงจากผู้บริหารโรงเรียน (ผู้อำนวยการโรงเรียน) และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนขนาดกลาง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นรวมทั้งสิ้นจำนวน ๔๒ คน เป็นผู้บริหาร (ผู้อำนวยการโรงเรียน) รวม ๒๑ คน และครูภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นครูไทยรวม ๒๑ คน และสุ่มอย่างง่ายจากผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน ๗เขต โดยวิธีจับฉลากเพื่อใช้เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จากกลุ่มกรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ คน และกลุ่มกรุงเทพมหานคร จำนวน ๓ คน ซึ่งรวม ๖ คนเป็น

ผู้อำนวยการโรงเรียนที่สังกัดในเขตที่ไม่ได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เขตตลิ่งชัน เขตบางพลัด และเขตทวีวัฒนา จากกลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือ และเขตบางขุนเทียน เขตราชบุรีบูรณะ และเขตบางบอน โดยเลือกเขตละ ๑ คน เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาในการศึกษามากที่สุด

ตารางที่ ๓.๑ แสดงการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (โรงเรียนขนาดกลาง)

ประชากร เขตของ กรุงเทพมหานคร (เขต)	ชั้นภูมิ		ผู้บริหาร (ผู้อำนวยการ) (คน)	ครูสอน ภาษาอังกฤษ (คน)	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (ผู้บริหารและครู) (คน)
	เขตเป้าหมาย	โรงเรียน			
๕๐	กลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือ	๑๓			
	เขตธนบุรี	๓	๓	๓	๖
	เขตคลองสาน	๔	๔	๔	๘
	เขตบางกอกใหญ่	๒	๒	๒	๔
	เขตบางกอกน้อย	๔	๔	๔	๘
	กลุ่มกรุงเทพมหานครใต้	๘			
	เขตภาษีเจริญ	๓	๓	๓	๖
	เขตหนองแขม	๑	๑	๑	๒
	เขตบางแค	๔	๔	๔	๘
รวม ๕๐	๔	๒๑	๒๑	๒๑	๔๒

ตารางที่ ๓.๒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ (โรงเรียนขนาดกลาง)

	หมายเหตุ
กลุ่มกรุงเทพมหานครเหนือ	ใช้การจับฉลาก
เขตตลิ่งชัน	จากผู้อำนวยการ
เขตบางพลัด	โรงเรียนเขตที่ไม่อยู่ใน
เขตทวีวัฒนา	ในตารางที่ ๑
กลุ่มกรุงเทพมหานครใต้	เขตละ ๑ คน
เขตภาษีเจริญ	
เขตหนองแขม	
เขตบางแค	
๖ เขต	๖

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายชนิด เพื่อให้ได้ข้อมูล

๓.๓.๑ แบบสอบถาม ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้สอบถามจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองภายใต้แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ประยุกต์กับหลักพุทธธรรมด้านต่าง ๆ มีรายละเอียดของแบบสอบถามดังนี้

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด และแบบสอบถามชนิดปลายเปิดโดยแบ่งแบบสอบถามเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์และทักษะภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด จำนวน ๕ ข้อ

ส่วนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นการวัดข้อมูลอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ๕ ระดับ จำนวน ๓๐ ข้อ ประกอบด้วย

คำถามด้านการจัดการเรียนรู้	จำนวน	๕ ข้อ
คำถามด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	จำนวน	๕ ข้อ
คำถามด้านการพัฒนาหลักสูตร	จำนวน	๕ ข้อ
คำถามด้านสื่อการสอน	จำนวน	๕ ข้อ
คำถามด้านการวัดผลและประเมินผล	จำนวน	๕ ข้อ
คำถามด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน	จำนวน	๕ ข้อ

การให้คะแนนในส่วนที่ ๒ ใช้สเกลวัดระดับความสำคัญเป็นการวัดข้อมูลอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ๓ ระดับของบุญชม ศรีสะอาด ดังนี้^๑

คะแนน

๑	หมายถึง	สภาพดีมาก
๐	หมายถึง	ดี
-๑	หมายถึง	ต้องปรับปรุง

เกณฑ์การแปลค่าคะแนนคะแนนเฉลี่ย กำหนดไว้ ๓ ระดับดังนี้

คะแนนเฉลี่ย

-๐.๐๐ - ๐.๓๓	หมายถึง	สภาพดีมาก
๐.๓๔ - ๐.๖๖	หมายถึง	ดี
๐.๖๗ - ๑.๐๐	หมายถึง	ต้องปรับปรุง

^๑บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สุริยาสาสน์, ๒๕๓๕, หน้า ๒๔.

ส่วนที่ ๓ ปัญหาและข้อเสนอแนะ ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ

๓.๓.๒ แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ใช้สำหรับสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยสร้างคำถามไว้ล่วงหน้า ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการบริหารโรงเรียนและหลักพุทธธรรมที่ใช้ การจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้ การเรียนรู้ของผู้เรียน การวัดผลและประเมินผล ปัญหาและอุปสรรค การบริหารงาน และข้อเสนอแนะ

๓.๓.๓ การเสวนากลุ่มผู้วิจัยได้จัดการเสวนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และครอบคลุมเนื้อหาที่จะศึกษามากที่สุด

๓.๓.๔ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาภายใต้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่จะศึกษา และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ๕ ท่านตรวจสอบดังนี้

๑)หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านบริหารการศึกษา จำนวน ๓ ท่านเป็นผู้ประเมินคุณภาพ ได้ค่า IOC = ๑.๐๐ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด (IOC มีค่าตั้งแต่ ๐.๐๕ถึง ๑.๐๐) ซึ่งแสดงว่าจุดประสงค์ในการวัดครอบคลุมเนื้อหาได้ตรงจุดประสงค์

๒)หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการทดลองใช้แบบสอบถาม(Try Out) กับผู้บริหารและครูผู้สอนสาระวิชาภาษาอังกฤษที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระวิชาวิทยาศาสตร์ที่ไม่ได้ถูกจัดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน๓๐คนโดยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบภาษาที่ใช้ให้เป็นที่เข้าใจกันเมื่อนำแบบสอบถามไปใช้จริงโดยทำการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) ด้วยการวัดความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ด้วยวิธี Coefficient Alpha ของ Cronbach^๒ โดยทำการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นจากกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่ไม่ได้ถูกจัดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จากแบบสอบถาม๓๐ชุดเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ได้ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ ๐.๗๕๔ แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง ตามเกณฑ์ในการพิจารณาความเชื่อมั่นของ Garrett^๓ ที่กำหนดว่าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ ๐.๗๑ – ๑.๐๐แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูง

^๒Cronbach, L. J. (1984). Essential of psychology testing. New York : Haper.

^๓Yamane Taro. (1967). Statistics : An Introductory Analysis. New York : Haper and Row.

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครดังนี้

๓.๔.๑ ใช้วิธีสำรวจ (Survey Method) จากการสอบถามของครูผู้สอนกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน ๑๐๐ ตัวอย่าง โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะครูกลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษตามขั้นตอน ดังนี้

๑) แจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองระหว่างเดือนมกราคม 2559 จำนวน ๕๐ ชุด โดยได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมด

๒) นำแบบสอบถามที่ได้รับ นำมาตรวจสอบและเลือกแบบสอบถามที่มีความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลถูกต้องครบถ้วนจนกว่าจะครบตามจำนวนที่กำหนดไว้

๓.๔.๒ ใช้การสัมภาษณ์ (Deep Interview) จากผู้บริหารสถานศึกษาในแต่ละเขตตาม จำนวน ๔ ตัวอย่าง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ด้านการบริหารงาน และการจัดการเรียนการสอนวิชากลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ให้ครอบคลุมเนื้อหาที่จะศึกษาให้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการ บันทึกข้อมูล และทำการประมวลผลข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

๓.๖.๑ สถิติเชิงพรรณนา ทำการการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ดังนี้

๑) ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ที่ตอบคำถามนั้นๆ} \times 100}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}}$$

๒) ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ \bar{x} = ค่ามัชฌิมเลขคณิต

N = จำนวนคำตอบทั้งหมด

$$\begin{aligned}
 f &= \text{จำนวนความถี่ของแต่ละคำตอบ} \\
 x &= \text{ค่าน้ำหนักคำตอบแต่ละข้อ} \\
 &= \sum \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละระดับคูณกับความถี่}
 \end{aligned}$$

๓) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อศึกษาการกระจายของข้อมูล โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ n = จำนวนคำตอบทั้งหมด

X = ค่าของน้ำหนักคำตอบแต่ละข้อ

f = จำนวนความถี่ของแต่ละระดับ

$\sum fx^2$ = ผลรวมของความถี่คูณกับคะแนนแต่ละระดับยกกำลังสอง

$(\sum fx)^2$ = กำลังสองของผลรวมความถี่คูณกับคะแนนแต่ละระดับยกกำลังสอง

๓.๖.๒ สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานดังนี้

๑) ค่า t-test ใช้ทดสอบหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปร ๒ กลุ่ม ทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อหาค่าความแตกต่างของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีเพศของครูแตกต่างกัน ด้วยค่า t-test โดยใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทนค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

\bar{X}_1 \bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

S_1 S_2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

n_1 n_2 แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

๒) ค่าความแปรปรวนของตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม (F-test หรือ One Way ANOVA) ทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนการสอนด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่มี อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ด้วยค่า F-test โดยใช้สูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution

MS_b แทนค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทนค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

กรณีนี้ทำการทดสอบหาค่าความแปรปรวนของตัวแปรตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้วย ค่า F-test แล้วผลการทดสอบมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย ๑ คู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต้องทำการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison test) ด้วยวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's method) ทำการคำนวณโดยใช้สูตร

$$CV_d = \sqrt{(k - 1)(F_\alpha)(MS_w)\left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j}\right)}$$

เมื่อ k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

F_α แทน ค่าวิกฤต F ที่ระดับนัยสำคัญ α ซึ่งเปิดจากตารางค่าวิกฤต F

MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม ที่คำนวณไว้แล้วในการวิเคราะห์ความแปรปรวน

n_i, n_j แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบกัน

CV_d แทน ค่าที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแต่ละคู่

เมื่อ ค่าเฉลี่ย ๒ค่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ต่อเมื่อค่าเฉลี่ย ๒ค่านั้นมีค่าความแตกต่างมากกว่าหรือเท่ากับค่า CV_d

บทที่ ๔ ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รวบรวมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๒ คน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ (SPSS for Windows) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

๔.๒ ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

๔.๓ ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะ

๔.๕ สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๔.๖ สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยและนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนและร้อยละจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

(n=๔๒)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑. เพศ		
ชาย	๒๕	๕๙.๕๒
หญิง	๑๗	๔๐.๔๘
รวม	๔๒	๑๐๐.๐๐
๒. อายุ		
๒๑ - ๓๕ ปี	๑๐	๒๓.๘๐
๓๖ - ๕๐ ปี	๒๐	๔๗.๖๐
๕๑ - ๖๐ ปี	๑๒	๒๘.๖๐
รวม	๔๒	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ)

(n=๔๒)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๓. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	๒๓	๕๔.๘๐
สูงกว่าปริญญาตรี	๑๙	๔๕.๒๐
รวม	๔๒	๑๐๐.๐๐
๔. ประสบการณ์ในการทำงาน		
ไม่เกิน ๑๐ ปี	๗	๑๖.๗๐
๑๑ - ๒๐ ปี	๑๕	๓๕.๗๐
มากกว่า ๒๐ ปีขึ้นไป	๒๐	๔๗.๖๐
รวม	๔๒	๑๐๐.๐๐
๕. ท่านมีทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรม		
ภาษาอังกฤษในระดับใด		
น้อยที่สุด	-	-
น้อย	๓	๗.๑๔
ปานกลาง	๓๑	๗๓.๘๑
มาก	๘	๑๙.๐๕
มากที่สุด	-	-
รวม	๔๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษ มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๒๕คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๕๒ และเป็นเพศหญิง จำนวน ๑๗คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๘

อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง ๓๖-๕๐ ปี จำนวน ๒๐คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๖๐ รองลงมา มีอายุอยู่ระหว่าง ๕๑-๖๐ ปี จำนวน ๑๒คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๐ และมีอายุอยู่ระหว่าง ๒๑-๓๕ ปี จำนวน ๑๐คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๐ ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน ๒๓คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๘๐ รองลงมา มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๙คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๒๐ และไม่พบผู้มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า ๒๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ร้อยละ ๔๗.๖๐ รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงาน ๑๑-๒๐ ปี จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๐ และมีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน ๑๐ ปี จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๐

ระดับทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๘๑ ความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐๕ และมีทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔ ตามลำดับ และไม่พบผู้ที่มีทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษในระดับน้อยที่สุดและมากที่สุด

๔.๒ ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้ง ๖ ด้าน คือ ๑) ด้านการพัฒนาหลักสูตร ๒) ด้านการจัดการจัดการเรียนรู้ ๓) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ๔) ด้านการวัดและประเมินผล ๕) ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน และ ๖) ด้านสื่อการสอน ผลการวิเคราะห์แสดงด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำเสนอดังตารางที่ ๔.๒ - ตารางที่ ๔.๘

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวม

(n=๔๒)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ระดับความคิดเห็น		
	— x	S.D.	การแปลผล
๑. ด้านการพัฒนาหลักสูตร	.๙๕	.๒๒๕	สภาพดีมาก
๒. ด้านการจัดการเรียนรู้	.๙๖	.๑๑๐	สภาพดีมาก
๓. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	.๙๖	.๑๑๐	สภาพดีมาก
๔. ด้านการวัดและประเมินผล	.๙๗	.๐๘๗	สภาพดีมาก
๕. ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน	.๙๓	.๑๖๓	สภาพดีมาก
๖. ด้านสื่อการสอน	.๙๙	.๐๔๓	สภาพดีมาก
รวม	.๙๖	.๐๗๓	สภาพดีมาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมอยู่ในระดับสภาพดีมาก ($\bar{X} = ๐.๙๙$, S.D. = .๐๗๓) เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า ทุกด้านมีระดับความคิดเห็นในระดับสภาพดีมาก และเมื่อเรียงตามลำดับความคิดเห็นมีผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้ ด้านสื่อการสอนมีระดับความคิดเห็นสูงสุด ($\bar{X} = .๙๙$, S.D. = .๐๔๓) รองลงมา ได้แก่ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = ๐.๙๗$, S.D. = .๐๘๗) ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = ๐.๙๖$, S.D. = .๑๑๐) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = ๐.๙๖$, S.D. = .๑๑๐) ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = ๐.๙๕$, S.D. = .๒๒๕) และด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{X} = ๐.๙๓$, S.D. = .๑๖๓) ตามลำดับจากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ จึงควรพิจารณาปรับปรุงให้มีคุณภาพมากขึ้น

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการพัฒนาหลักสูตร

(n=๔๒)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ด้านการพัฒนาหลักสูตร			
๑.มีการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับผู้เรียน	.๙๓	.๓๔๒	สภาพดีมาก
๒.มีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ	.๙๕	.๒๑๖	สภาพดีมาก
๓.มีการพัฒนาหลักสูตรด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับสภาพสังคม	.๙๕	.๓๐๙	สภาพดีมาก
๔.มีการนิเทศภายในเพื่อกำกับติดตามการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ	.๙๓	.๓๔๒	สภาพดีมาก
๕.มีการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราชด้านภาษา ต่างประเทศและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม	.๙๘	.๑๕๔	สภาพดีมาก
รวม	.๙๕	.๒๒๕	สภาพดีมาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการพัฒนาหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับสภาพดีมาก ($\bar{X} = .๙๕$, S.D. = .

๒๒๕) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ข้อที่มีการศึกษา และวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราชด้านภาษา ต่างประเทศและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมมีระดับความคิดเห็นสูงสุด ($\bar{X} = .๙๘, S.D. = .๑๕๔$) รองลงมาได้แก่ข้อ มีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = .๙๓, S.D. = .๓๔๒$) และข้อมีการนิเทศภายในเพื่อกำกับติดตามการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = .๙๓, S.D. = .๓๔๒$) และข้อที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุด 2 ข้อเท่ากัน ได้แก่ ข้อมีการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = .๙๓, S.D. = .๓๔๒$) และข้อมีการนิเทศภายในเพื่อกำกับติดตามการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = .๙๓, S.D. = .๓๔๒$) จากผลการศึกษาแสดง จัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับผู้เรียน และการนิเทศภายในเพื่อกำกับติดตามการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษมีคะแนนต่ำกว่าข้ออื่น ๆ ซึ่งควรพิจารณาปรับปรุงในส่วนนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการจัดการเรียนรู้

(n=๔๒)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ด้านการจัดการเรียนรู้			
๑.กลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดทำความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ และวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ	.๙๕	.๒๑๖	สภาพดีมาก
๒.กลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง	.๙๘	.๑๕๔	สภาพดีมาก
๓.ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย	.๙๘	.๑๕๔	สภาพดีมาก
๔.จัดให้ผู้เรียนได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรม	.๙๘	.๑๕๔	สภาพดีมาก
๕.ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด	.๙๓	.๒๖๑	สภาพดีมาก
รวม	.๙๖	.๑๑๐	สภาพดีมาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับสภาพดีมาก ($\bar{X} =$

.๙๖, S.D. = .๑๑๐) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีระดับความคิดเห็นสูงสุดเท่ากัน ๓ข้อ ได้แก่ ข้อกลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = .๙๘$, S.D. = .๑๕๔)ข้อผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ($\bar{X} = .๙๘$, S.D. = .๑๕๔)และข้อจัดให้ผู้เรียนได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรม ($\bar{X} = .๙๘$, S.D. = .๑๕๔)รองลงมาได้แก่ข้อกลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดทำความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ และวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = .๙๕$, S.D. = .๒๑๖) และข้อที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ข้อผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด ($\bar{X} = .๙๓$, S.D. = .๒๖๑)จากผลการศึกษาผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงควรปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านกิจกรรมการเรียนรู้

(n=๔๒)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
๑.มีการจัดกิจกรรม อ่าน อ่านออกเสียงข้อความภาษาอังกฤษ พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	.๙๓	.๒๖๑	สภาพดีมาก
๒.จัดกิจกรรมดูภาพยนตร์แสดงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	.๙๐	.๒๙๗	สภาพดีมาก
๓.จัดกิจกรรมให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	๑.๐๐	.๐๐๐	สภาพดีมาก
๔.จัดกิจกรรมการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	๑.๐๐	.๐๐๐	สภาพดีมาก
๕.จัดกิจกรรมโดยใช้สื่อการสอนคำศัพท์ ด้วยภาพที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็น	.๙๘	.๑๕๔	สภาพดีมาก
รวม	.๙๖	.๑๑๐	สภาพดีมาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านกิจกรรมการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับสภาพดีมาก ($\bar{X} = .๙๖$, S.D. = .๑๑๐)

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีระดับความคิดเห็นสูงสุดเท่ากัน ๒ ข้อ ได้แก่ ข้อจัดกิจกรรมให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ($\bar{X} = ๑.๐๐$, S.D. = .๐๐๐) และข้อจัดกิจกรรมการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา ($\bar{X} = ๑.๐๐$, S.D. = .๐๐๐) รองลงมาได้แก่ข้อ จัดกิจกรรมโดยใช้สื่อการสอนคำศัพท์ ด้วยภาพ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = .๙๘$, S.D. = .๑๕๔) ข้อมีการจัดกิจกรรม อ่าน อ่านออกเสียงข้อความภาษาอังกฤษ พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ($\bar{X} = .๙๓$, S.D. = .๒๖๑) และข้อที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุด ได้แก่ ข้อจัดกิจกรรมดูภาพยนตร์แสดงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ($\bar{X} = .๙๐$, S.D. = .๒๙๗) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมดูภาพยนตร์แสดงวัฒนธรรมมีคะแนนต่ำกว่าข้ออื่น จึงควรปรับปรุงกิจกรรมด้านนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรเลือกสรรภาพยนตร์ที่เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับนักเรียน

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการวัดและประเมินผล

(n=๔๒)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ด้านการวัดและประเมินผล			
๑.มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ	๑.๐๐	.๐๐๐	สภาพดีมาก
๒.มีการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	.๙๕	.๒๑๖	สภาพดีมาก
๓.มีการวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ	.๙๓	.๒๖๑	สภาพดีมาก
๔.มีการวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน	.๙๕	.๒๑๖	สภาพดีมาก
๕.มีการประเมินผลการสนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว	๑.๐๐	.๐๐๐	สภาพดีมาก
รวม	.๙๗	.๐๘๗	สภาพดีมาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการวัดและประเมินผลในภาพรวมอยู่ในระดับสภาพดีมาก ($\bar{X} = .๙๗$, S.D. = .๐๘๗) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มี

ระดับความคิดเห็นสูงสุดเท่ากัน ๒ ข้อ ได้แก่ ข้อที่มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = ๑.๐๐$, S.D. = .๐๐๐) และข้อที่มีการประเมินผลการสนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ($\bar{X} = ๑.๐๐$, S.D. = .๐๐๐) รองลงมาได้แก่ข้อที่มีการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ($\bar{X} = .๙๕$, S.D. = .๒๑๖) ข้อที่มีการวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน ($\bar{X} = .๙๕$, S.D. = .๒๑๖) และข้อที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ข้อที่มีการวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ($\bar{X} = .๙๓$, S.D. = .๒๖๑) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความของนักเรียนยังอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่น จึงควรปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน

(n=๔๒)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน			
๑. ผู้เรียนด้านภาษาและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษเรียนอย่างมีความสุข	.๙๕	.๒๑๖	สภาพดีมาก
๒. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริงทั้งการฟังอ่าน เขียน	.๙๓	.๒๖๑	สภาพดีมาก
๓. ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และร่วมทำกิจกรรม ปลูกฝังความคิดที่ดี และคุณลักษณะที่พึงประสงค์	.๙๐	.๒๙๗	สภาพดีมาก
๔. ผู้เรียนด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษมีการแสวงหาความรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน	.๙๓	.๒๖๑	สภาพดีมาก
๕. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษมีกิจกรรมการเรียนรู้และวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง	.๙๕	.๒๑๖	สภาพดีมาก
รวม	.๙๓	.๑๖๓	สภาพดีมาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนในภาพรวมในระดับสภาพดีมาก ($\bar{X} = .๙๓$, S.D. = .๑๖๓)

เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีระดับความคิดเห็นสูงสุดเท่ากัน ๒ ข้อ ได้แก่ ข้อผู้เรียนด้านภาษาและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษเรียนอย่างมีความสุข ($\bar{X} = .๙๕$, S.D. = .๒๑๖) และข้อครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษมีกิจกรรมการเรียนรู้และวางแผนการเรียนด้วยตนเอง ($\bar{X} = .๙๕$, S.D. = .๒๑๖) รองลงมาได้แก่ข้อ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริงทั้งการฟัง อ่าน เขียน ($\bar{X} = .๙๓$, S.D. = .๒๖๑) ข้อผู้เรียนวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษมีการแสวงหาความรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน ($\bar{X} = .๙๓$, S.D. = .๒๖๑) และข้อที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุดได้แก่ ข้อผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และร่วมทำกิจกรรม ปลูกฝังความคิดที่ดี และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = .๙๐$, S.D. = .๒๙๗) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การทำกิจกรรมการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การฝึกปฏิบัติจริง และการศึกษานอกสถานที่ยังมีน้อยควรปรับปรุงในส่วนนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านสื่อการสอน

(n=๔๒)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ด้านสื่อการสอน			
๑.วิชาภาษาอังกฤษมีการเตรียมสื่อประกอบการเรียนรู้วัฒนธรรมภาษาอังกฤษ	๑.๐๐	.๐๐๐	สภาพดีมาก
๒.สื่อการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมเข้าใจง่าย ทำให้บทเรียนเป็นที่น่าสนใจ	๑.๐๐	.๐๐๐	สภาพดีมาก
๓.สื่อการสอนภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกัน	.๙๕	.๒๑๖	สภาพดีมาก
๔.สื่ออธิบายสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่ายขึ้น	๑.๐๐	.๐๐๐	สภาพดีมาก
๕.สื่อภาษาอังกฤษเป็นศูนย์รวมความสนใจของผู้เรียน	๑.๐๐	.๐๐๐	สภาพดีมาก
รวม	.๙๙	.๐๔๓	สภาพดีมาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านสื่อการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับสภาพดีมาก ($\bar{X} = .๙๙$, S.D. = .๐๔๓) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีระดับความคิดเห็นสูงสุดเท่ากัน ๔ ข้อ ได้แก่ ข้อวิชาภาษาอังกฤษมีการเตรียมสื่อประกอบการเรียนรู้วัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = ๑.๐๐$, S.D. = .๐๐๐) ข้อสื่อการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมเข้าใจง่าย ทำให้บทเรียนเป็นที่น่าสนใจ

($\bar{X} = ๑.๐๐$, S.D. = .๐๐๐) ข้อสื่ออธิบายสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่ายขึ้นและข้อ ($\bar{X} = ๑.๐๐$, S.D. = .๐๐๐) และสื่ออธิบายสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่ายขึ้น ($\bar{X} = ๑.๐๐$, S.D. = .๐๐๐) และข้อที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุด ได้แก่ ข้อสื่อการสอนภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกัน ($\bar{X} = .๙๕$, S.D. = .๒๑๖) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงสื่อการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมเป็นข้อที่มีคะแนนต่ำกว่าข้ออื่นจึงควรมีการปรับปรุงสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกันมากขึ้น

สรุปผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า ในภาพรวมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสภาพดีมาก โดยด้านการพัฒนาหลักสูตรด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการวัดและประเมินผลด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับสภาพดีมากทุกด้าน ประเด็นที่พบในการศึกษาและควรนำไปปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้แก่ ควรจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับผู้เรียน และให้ความสำคัญกับการนิเทศภายในเพื่อกำกับติดตามการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนและการจัดทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ควรเลือกสรรภาพยนตร์ที่เข้าใจง่ายและเหมาะสมกับนักเรียน ทำกิจกรรมการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การฝึกปฏิบัติจริง และศึกษานอกสถานที่ยังมีน้อยควรปรับปรุงในส่วนนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการปรับปรุงสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกันมากขึ้นและปรับปรุงการสื่อสารภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๔.๓ ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวม จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวม จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ มีผลการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ t-test สำหรับตัวแปร ๒ กลุ่ม และ ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) กับตัวแปรมากกว่า ๒ กลุ่มดังนี้

๔.๓.๑ ทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตาม เพศ และระดับการศึกษาด้วยค่าสถิติ t-test มีผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ ๔.๙ และ ตารางที่ ๔.๑๐

ตารางที่ ๔.๙ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตาม เพศ

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น					
	N	\bar{X}	S.D.	df	t-value	p
เพศ						
ชาย	๒๕	.๙๖๗	.๐๖๒	๔๐	.๓๓๒	.๗๔๒
หญิง	๑๗	.๙๕๑	.๐๘๘			
รวม	๔๒					

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๙ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตาม เพศ ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔๒ คน เป็นเพศชาย จำนวน ๒๕ คน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษเท่ากับ .๙๖๗ และเพศหญิง จำนวน ๑๗ คน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเท่ากับ .๙๕๑ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ (t-value = .๓๓๒, $p = .๗๔๒$)

ตารางที่ ๔.๑๐ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตาม ระดับการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น					
	N	\bar{X}	S.D.	df	t-value	p
ระดับการศึกษา						
ปริญญาตรี	๒๓	.๙๕๘	.๐๗๓	๔๐	-.๒๒๕	.๘๒๓
สูงกว่าปริญญาตรี	๑๙	.๙๖๓	.๐๗๖			
รวม	๔๒					

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๑๐ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔๒ คน มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๒๓ คน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเท่ากับ .๙๕๘ และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๙ คน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเท่ากับ .๙๖๓ โดย กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ (t-value = -.๒๒๕, $p = .๘๒๓$)

๔.๓.๒ ทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับทักษะความรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรม

ภาษาอังกฤษด้วยค่าสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) มีผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ ๔.๑๑ - ตารางที่ ๔.๑๓

ตารางที่ ๔.๑๑ เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.๐๒๐	๒	.๐๑๐	๑.๙๖๔	.๑๕๔
ภายในกลุ่ม	.๒๐๐	๓๙	.๐๐๕		
รวม	.๒๒๑	๔๑			

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๑๑ ผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามอายุในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ($F = ๑.๙๖๔, p. = .๑๕๔$)

ตารางที่ ๔.๑๒ เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.๐๑๖	๒	.๐๐๘	๑.๕๐๖	.๒๓๔
ภายในกลุ่ม	.๒๐๕	๓๙	.๐๐๕		
รวม	.๒๒๑	๔๑			

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๑๒ ผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ($F = ๑.๕๐๖, p. = .๒๓๔$)

ตารางที่ ๔.๑๓ เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามระดับทักษะความรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.๐๑๕	๒	.๐๐๘	๑.๔๖๑	.๒๔๔
ภายในกลุ่ม	.๒๐๕	๓๙	.๐๐๕		
รวม	.๒๒๑	๔๑			

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๔.๑๓ ผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกตามระดับทักษะความรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ในภาพรวม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับทักษะความรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษต่างกันในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ($F = ๑.๔๖๑, p = .๒๔๔$)

สรุปผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้บริหารและครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาอังกฤษมีแนวทางเดียวกัน และผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า พัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่แตกต่างกัน เมื่อเพศ อายุ ระดับการศึกษาประสบการณ์ในการทำงาน และระดับทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านจัดการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านสื่อการสอนไม่แตกต่างกัน เมื่อเพศ อายุ ระดับการศึกษาประสบการณ์ในการทำงาน และระดับทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ ๔.๑๔

ตารางที่ ๔.๑๔ ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
๑. ด้านพัฒนาหลักสูตรมีปัญหาเกี่ยวกับการนำไปใช้ยังไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงเท่าที่ควร ผู้เรียนมีทักษะและความสามารถที่แตกต่างกันในด้านภาษาอังกฤษ	๑. สถานศึกษาควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น และควรปรับปรุงบ่อยขึ้น เพื่อให้ทันต่อสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน
๒. ด้านการจัดการเรียนรู้มีปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรที่มีทักษะภาษาอังกฤษมีน้อย ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน	๒. สถานศึกษาควรจัดหาบุคลากรที่มีทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน และควรมีเจ้าของภาษามาร่วมให้ความรู้มากขึ้น
๓. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ใช้ในการทำกิจกรรม สื่อที่ใช้ในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอและยังไม่ทันสมัย	๓. สถานศึกษาควรจัดหาสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย เหมาะสมกับการทำกิจกรรม และควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากขึ้น
๔. ด้านการวัดและประเมินผลมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล มีปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรขาดทักษะด้านการวัดและประเมินผล	๔. สถานศึกษาควรฝึกอบรมครูผู้สอนให้มีความรู้ด้านการวัดและประเมินผลให้มากขึ้น และควรมีการติดตามผลเป็นรายบุคคล

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
๕. ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนมีการฝึกใช้ภาษาน้อย	๕. สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจริงมากขึ้น และควรกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้ความสำคัญของภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้มากขึ้น
๖. ด้านสื่อการสอนมีปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อไม่เพียงพอต่อความต้องการ และบางสื่อไม่ทันสมัย	๖. สถานศึกษาควรจัดให้มีสื่อการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่ทันสมัย และมีความหลากหลายให้มากขึ้น

๔.๕ สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ให้ข้อมูลสำคัญใช้ในการศึกษา

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จากผู้อำนวยการโรงเรียนในได้แก่ เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตตลิ่งชัน และเขตภาษีเจริญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นรายด้าน ได้แก่ ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านสื่อการสอนและข้อเสนอแนะ จำนวน ๔ คน ดังนี้

๔.๕.๑ ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ก่อนการสนทนากลุ่ม

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ การพัฒนาหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางต้องบูรณาการโดยนำวัฒนธรรมภาษาอังกฤษมาใช้ส่งเสริมให้นักเรียน^๑กำหนดแนวทางการกำหนดตัวชี้วัด มาตรฐานและหน่วยการเรียนรู้^๒ จัดประชุมครูให้ร่วมกันทำการพัฒนาหลักสูตรแกนกลางและนำมาทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชน^๓ ติดตามประเมินผลตามตัวชี้วัด มาตรฐานและหน่วยการเรียนรู้ ทำการปรับปรุงให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง^๔

^๑สัมภาษณ์ นายบุญชู สวัสดิ์ताल, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุวรรณาราม เขตบางกอกน้อย, ๗ มกราคม ๒๕๕๙.

^๒สัมภาษณ์ นายอนุชา สระสม, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเจ้าอาม เขตบางกอกน้อย, ๗ มกราคม ๒๕๕๙.

^๓สัมภาษณ์ นายวินทร์ อยู่เย็น, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางขุนนท์ เขตบางกอกน้อย, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙.

^๔สัมภาษณ์ นายราวิน สุริยนต์, ผู้อำนวยการโรงเรียนมะลิ เขตบางกอกน้อย, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙.

หลังการสนทนากลุ่ม

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและนำมาทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและนำไปใช้ได้จริง

๔.๕.๒ ด้านการจัดการเรียนรู้

ก่อนการสนทนากลุ่ม

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการจัดการเรียนรู้มีการจัดให้นักเรียนมีกิจกรรมพูดภาษาอังกฤษ เช่น พูดภาษาอังกฤษวันละคำหน้าเสาธงทุกเช้าโดยผลัดกันแต่ละช่วงชั้น^๕ จัดให้มีการใช้สื่อภาษาอังกฤษให้นักเรียนปฏิบัติจริงในกิจกรรม^๖ ครูใช้สื่อโดยการส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกในการพูดร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ^๗

หลังการสนทนากลุ่ม

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการจัดการเรียนรู้ควรเน้นกิจกรรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ และการใช้สื่อมากขึ้น เพื่อเป็นประสบการณ์และเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับนักเรียนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาระดับสูงขึ้น หรือการทำงานในอนาคต

๔.๕.๓ ด้านการจัดกิจกรรม

ก่อนการสนทนากลุ่ม

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการจัดกิจกรรม มีการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะทั้ง ๔ ด้านคือ ฟัง พูด อ่านและเขียน^๘ ดำเนินการสอนตามหลักสูตรของสถานศึกษาที่ปรับปรุงทุกปี^๙ บูรณาการกับทุกกลุ่มสาระ ซึ่งจะเน้นการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามความสามารถของแต่ละคน^{๑๐}

หลังการสนทนากลุ่ม

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการจัดกิจกรรมกิจกรรมควรเน้นทักษะทั้ง ๔ ด้านคือ ฟัง พูด อ่านและเขียนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามความสามารถของแต่ละคน

๔.๕.๔ ด้านการวัดและประเมินผล

ก่อนการสนทนากลุ่ม

^๕ สัมภาษณ์ นางสาวพัชรี ศรีจันทร์งาม, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางเสาธง เขตบางกอกน้อย, ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙.

^๖ สัมภาษณ์ นายวรวิทย์ พลเพชร, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดกก เขตบางกอกใหญ่, ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙

^๗ สัมภาษณ์ นางบุญธิดา พงศะบุตร, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่, ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙.

^๘ สัมภาษณ์ นางลักขณา ทวีศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนาคกลาง เขตบางกอกใหญ่, ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙.

^๙ สัมภาษณ์ นายณภัทรพล วิริยะกุลเจริญ, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชสิทธิาราม, เขตบางกอกใหญ่, ๑๖ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๐} สัมภาษณ์ นางสาวสมฤติ พลชะอุทัย, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดใหม่พิเรนทร์ เขตบางกอกใหญ่, ๑๖ มกราคม ๒๕๕๙.

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการวัดและประเมินผล ทำการวัดและประเมินผลตามมาตรฐาน ตัวชี้วัด^{๑๑} วัดตามสภาพความเป็นจริงโดยใช้เกณฑ์ในการตัดสิน^{๑๒} วัดผลโดยเน้นประเมินการพัฒนารายบุคคล^{๑๓}

หลังการสนทนากลุ่ม

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการวัดและประเมินผลควรเน้นประเมินการพัฒนารายบุคคลให้มากขึ้น

๔.๕.๕ ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้

ก่อนการสนทนากลุ่ม

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ ทำการส่งเสริมโดยให้มีกิจกรรมที่สอนน้อง และเพื่อนช่วยเพื่อน^{๑๔} จัดให้นักเรียนได้เรียนแบบบูรณาการทุกเทศกาลหรือวันสำคัญต่างๆ^{๑๕} จัดกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ เช่น วันคริสต์มาส วันอาเซียน เป็นต้น^{๑๖}

หลังการสนทนากลุ่ม

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ ควรทำการส่งเสริมโดยให้มีกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษมากขึ้นและมีความหลากหลาย

๔.๕.๖ ด้านสื่อการสอน

ก่อนการสนทนากลุ่ม

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านสื่อการสอนจัดสื่อการสอนภาษาอังกฤษ โดยการใช้อินเทอร์เน็ต และห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์^{๑๗} สื่อการสอนจากบัตรคำ แผนภาพ และ โปรแกรมสำเร็จรูป CAT^{๑๘} และสื่อการเรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชน^{๑๙}

^{๑๑} สัมภาษณ์ นายสมพงษ์ วิเชียรรัตน์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดฉิมพลี เขตตลิ่งชัน, ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๒} สัมภาษณ์ นางหยกฟ้า พัฒนเจริญ, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดกระโสมทอง เขตตลิ่งชัน, ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๓} สัมภาษณ์ นายสมโภช พรหมพันธ์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน, ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๔} สัมภาษณ์ นายบรรยง สุขเกษม, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอินทราวาส เขตตลิ่งชัน, ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๕} สัมภาษณ์ นายธีระศักดิ์ กองทรัพย์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทอง เขตตลิ่งชัน, ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๖} สัมภาษณ์ นายสิทธิโชค ศรีวิเชียร, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดมะพร้าวเตี้ย เขตภาษีเจริญ, ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๗} สัมภาษณ์ นางสาวเจริญรัตน์ สมเกษม, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโคกอน เขตภาษีเจริญ, ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๘} สัมภาษณ์ นางสาวพจณี บริสุทธิ์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอ่างแก้ว(จิบ ปานข้า) เขตภาษีเจริญ, ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๑๙} สัมภาษณ์ นางพนิดา ปานอ, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม เขตภาษีเจริญ, ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

หลังการสนทนากลุ่ม

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านสื่อการสอนจัดสื่อการสอนภาษาอังกฤษ ใช้สื่อการเรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชนและการใช้อินเทอร์เน็ตให้มากขึ้น

๔.๕.๗ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ก่อนการสนทนากลุ่ม

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคือ จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ และกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ^{๒๐} จัดเวลาให้กับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น^{๒๑} ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องติดตามและประเมินผลทุกชั้นตอน^{๒๒}

หลังการสนทนากลุ่ม

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคือเน้นการจัดทำกิจกรรมและการประเมินผลเป็นรายบุคคลเทคนิคการจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

๔.๖ สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยและนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับองค์ความรู้จากการศึกษา ซึ่งนำไปสู่รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สรุปได้ดังนี้

๔.๖.๑ องค์ความรู้จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นหลักสูตรการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลาง เพื่อให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นหลักสูตรการศึกษามีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิตพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด มีความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองสามารถเลือกใช้วิธีการสื่อสาร มีความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การทำงาน ในอนาคต สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ มีตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ เพื่อใช้ประเมินคุณภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

^{๒๐} สัมภาษณ์ นายสมชาย ศรีโชค, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทองสาางาม เขตภาษีเจริญ, ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๒๑} สัมภาษณ์ นายชูศักดิ์ วิจิตรไพศาล, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนิมมานรดี เขตภาษีเจริญ, ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙.

^{๒๒} สัมภาษณ์ นางสาววงเดือน ถือศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดไชยฉิมพลี เขตภาษีเจริญ, ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙.

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นกระบวนการสำคัญเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ พัฒนาทักษะต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายการพัฒนาเพราะการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันการสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ เพื่อให้ทราบความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีภาษาอังกฤษและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตในอนาคต การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสมการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสมการใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษาชุมชน และสังคม

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการจัดให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ครูกำกับดูแลให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนมีบทบาทในการทำงาน รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเทคนิคการจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ครูจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในลักษณะต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้มีความหลากหลาย เพื่อตอบสนองความสามารถเฉพาะที่ผู้เรียนแต่ละคนมีแตกต่างกัน

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อเพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๖.๒ รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่พัฒนาขึ้น

รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่พัฒนาขึ้น มีจุดมุ่งประกอบด้วย องค์ประกอบสำคัญ ๖ ประการ

๑) **ด้านการพัฒนาหลักสูตร**มีการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตร กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับสภาพสังคม มีการนิเทศ และติดตามการใช้หลักสูตร

๒) **ด้านการจัดการเรียนรู้** เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด และทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ และวัฒนธรรมที่หลากหลายในภาคภาษาอังกฤษ และฝึกให้ผู้เรียนใช้กิจกรรม และได้รับการเรียนรู้ภาษา และวัฒนธรรมภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด

๓) **ด้านกิจกรรมการเรียนรู้**จัดกิจกรรมให้มีการอ่านออกเสียงข้อความภาษาอังกฤษ พูด เขียนให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมดูภาพยนตร์แสดงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จัดกิจกรรม

เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญชีวิตและความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา และใช้สื่อการสอนคำศัพท์ด้วยภาพ เพื่อฟัง อ่าน พูดและแสดงความคิดเห็น

๔) ด้านการวัดและประเมินผล กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ วัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ วัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประเมินผลการสนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องราวต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ และวัดความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน

๕) ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษด้วยการฝึกปฏิบัติจริง ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนวางแผนการเรียนด้วยตนเอง

๖) ด้านสื่อการสอน มีการเตรียมสื่อการสอนภาษาอังกฤษประกอบการเรียนรู้วัฒนธรรมทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ สื่อการสอนเข้าใจง่ายและเป็นบทเรียนที่น่าสนใจ และต้องทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกัน และสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นศูนย์รวมความสนใจของผู้เรียน

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ ๑) เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๒) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ๓) เพื่อเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารและ ครูผู้สอนกลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษ เป็นกลุ่มเป้าหมาย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีเลือกแบบเจาะจงจากผู้บริหารโรงเรียน (ผู้อำนวยการโรงเรียน) และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนขนาดกลาง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งสิ้นจำนวน ๔๒ คน เป็นผู้บริหาร (ผู้อำนวยการโรงเรียน) รวม ๒๑ คน และครูภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นครูไทย รวม ๒๑ คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน ๔๒ คนและการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งเตรียมข้อคำถามไว้ล่วงหน้าเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลากจากผู้อำนวยการโรงเรียนในได้แก่ เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตตลิ่งชัน และเขตภาษีเจริญ จำนวนเขตละ ๑ คน ได้กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ จำนวน ๖ คน เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) หาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบทซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๕๒ มีอายุอยู่ระหว่าง ๓๖-๕๐ ปี จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๖๐ มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๘๐ มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า ๒๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๖๐ ทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๘๑

๕.๑.๑ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมมีค่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับสภาพดีมาก โดยด้านการพัฒนาหลักสูตรด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการวัดและประเมินผลด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและด้านสื่อการสอนอยู่ในระดับสภาพดีมากทุกด้าน

๕.๑.๒ ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้บริหารและครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาอังกฤษมีแนวทางเดียวกัน จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่แตกต่างกัน เมื่อเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านจัดการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านสื่อการสอนไม่แตกต่างกัน เมื่อเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๕.๑.๓ รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นำเสนอ มีองค์ประกอบสำคัญ ๖ ประการได้แก่ (๑) **ด้านการพัฒนาหลักสูตร**มีการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตร กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับสภาพสังคม มีการนิเทศและติดตามการใช้หลักสูตร(๒) **ด้านการจัดการเรียนรู้** เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด และทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ และวัฒนธรรมที่หลากหลายในภาคภาษาอังกฤษ และฝึกให้ผู้เรียนใช้กิจกรรม และได้รับการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด (๓) **ด้านกิจกรรมการเรียนรู้**จัดกิจกรรมให้มีการอ่านออกเสียงข้อความภาษาอังกฤษ พูด เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมดูภาพยนตร์แสดงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จัดกิจกรรมเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญชีวิตและความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา และใช้สื่อการสอนคำศัพท์ด้วยภาพ เพื่อฟัง อ่าน พูดและแสดงความคิดเห็น (๔) **ด้านการวัดและประเมินผล**กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ วัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ วัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประเมินผลการสนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องราวต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ และวัดความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน(๕) **ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน**ผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษด้วยการฝึกปฏิบัติจริง ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนวางแผนการเรียนด้วยตนเอง (๖) **ด้านสื่อการสอน** มีการเตรียมสื่อการภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษประกอบการเรียนรู้วัฒนธรรมทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ สื่อการสอนเข้าใจง่ายและเป็นบทเรียนที่น่าสนใจ และต้องทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกัน และสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นศูนย์รวมความสนใจของผู้เรียน

๕.๑.๔ สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหา และข้อเสนอแนะ โดยจำแนกปัญหาเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า การพัฒนาหลักสูตรมีปัญหาเกี่ยวกับการนำไปใช้ยังไม่ สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงเท่าที่ควร ผู้เรียนมีทักษะและความสามารถที่แตกต่างกันในด้าน ภาษาอังกฤษ

ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่าการจัดการเรียนรู้ มีปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรที่มีทักษะ ภาษาอังกฤษมีน้อย ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ใช้ในการทำ กิจกรรม สื่อที่ใช้ในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอและยังไม่ทันสมัย

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า การวัดและประเมินผล มีปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรขาด ทักษะด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน พบว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนมีการฝึกใช้ ภาษาน้อย

ด้านสื่อการสอน พบว่า สื่อการสอนมีปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อไม่เพียงพอต่อความ ต้องการ และบางสื่อไม่ทันสมัย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาจำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น และควรปรับปรุงบ่อยขึ้น เพื่อให้ทันต่อสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน

ด้านการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดหาบุคลากรที่มีทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน และควรมีเจ้าของภาษาร่วมให้ความรู้มากขึ้น

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดหาสถานที่ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย เหมาะสมกับการทำกิจกรรม และควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากขึ้น

ด้านการวัดและประเมินผล สถานศึกษาควรฝึกอบรมครูผู้สอนให้มีความรู้ด้านการวัดและ ประเมินผลให้มากขึ้น และควรมีการติดตามผลเป็นรายบุคคล

ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจริงมากขึ้น และ ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้ความสำคัญของภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

ด้านสื่อการสอน สถานศึกษาควรจัดให้มีสื่อการสอนภาษาอังกฤษที่ทันสมัย และมีความ หลากหลายให้มากขึ้น

๕.๑.๔ สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เกี่ยวกับการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหา และข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยจำแนกปัญหาเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้ วัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ

และวัฒนธรรมภาษาอังกฤษการพัฒนาหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางต้องบูรณาการโดยนำวัฒนธรรมภาษาอังกฤษมาใช้ส่งเสริมนักเรียนกำหนดแนวทางการกำหนดตัวชี้วัด มาตรฐานและหน่วยการเรียนรู้ จัดประชุมครูให้ร่วมกันทำการพัฒนาหลักสูตรแกนกลางและนำมาทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนติดตามประเมินผลตามตัวชี้วัด มาตรฐานและหน่วยการเรียนรู้ ทำการปรับปรุงให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง

ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษมีการจัดให้นักเรียนมีกิจกรรมพูดภาษาอังกฤษ เช่น พูดภาษาอังกฤษวันละคำหน้าเสาธง ทุกเช้าโดยผลัดกันแต่ละช่วงชั้น จัดให้มีการใช้สื่อภาษาอังกฤษให้นักเรียนปฏิบัติจริงในกิจกรรม ครูใช้สื่อโดยการส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกในการพูดร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ

ด้านการจัดกิจกรรมอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการจัดกิจกรรมอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ มีการจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะทั้ง ๔ ด้านคือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ดำเนินการสอนตามหลักสูตรของสถานศึกษาที่ปรับปรุงทุกปีบูรณาการกับทุกกลุ่มสาระ ซึ่งจะเน้นการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามความสามารถของแต่ละคน

ด้านการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ทำการวัดและประเมินผลตามมาตรฐานตัวชี้วัด วัดตามสภาพความเป็นจริงโดยใช้เกณฑ์ในการตัดสิน วัดผลโดยเน้นประเมินการพัฒนารายบุคคล

ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้อังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการส่งเสริมการเรียนรู้อังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ทำการส่งเสริมโดยให้มีกิจกรรมที่สอนน้อง และเพื่อนช่วยเพื่อนจัดให้นักเรียนได้เรียนแบบบูรณาการทุกเทศกาลหรือวันสำคัญต่าง ๆ จัดกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ เช่น วันคริสต์มาส วันอาเซียน เป็นต้น

ด้านสื่อการสอนอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้ ด้านการภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านสื่อการสอนอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษจัดสื่อการสอนภาษาอังกฤษ โดยการใช้อินเทอร์เน็ต และห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สื่อการสอนจากบัตรคำ แผนภาพ และ โปรแกรมสำเร็จรูป CAT และสื่อการเรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชน

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีประเด็นสำคัญที่นำมาทำการอภิปรายผลดังนี้

๕.๒.๑ ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในภาพรวมอยู่ในระดับสภาพดีมาก และเมื่อศึกษาเป็นด้านพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านสื่อการสอน พบว่า อยู่ในระดับสภาพดีมาก ทุกด้าน

และสอดคล้องกับผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและครูผู้สอน กลุ่มสาระภาษาอังกฤษที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันการศึกษานำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากลมีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้และเป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (ภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรม) ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับ ชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม การนำไปใช้ ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตรทั้งผู้สอนและผู้เรียนสื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน และการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส

ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๑, หน้า ๕-๗.

เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสมสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

๕.๒.๒ ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่แตกต่างกัน เมื่อเพศ อายุ ระดับการศึกษาประสบการณ์ในการทำงาน และระดับทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านจัดการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านสื่อการสอนไม่แตกต่างกัน เมื่อเพศ อายุ ระดับการศึกษาประสบการณ์ในการทำงาน และระดับทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ผลการศึกษา แสดงว่า แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้บริหารและครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาอังกฤษมีแนวทางเดียวกันและเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่แตกต่างกันเมื่อข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีการจัดการเรียนรู้วัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่อยู่แล้วในทางปฏิบัติ และมีข้อบกพร่องหรือปัญหาในบางเรื่องที่ยังต้องแก้ไขให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของแสงเดือน เจริญนิม (๒๕๕๒) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างเสริมโมโนทัศน์การแก้ปัญหาในวิชาฟิสิกส์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า ๑) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ๔ ประการคือ ๑) หลักการ ๒) จุดมุ่งหมาย ๓) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ๔) การวัดและประเมินผล กระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย ๖ ชั้น คือ ๑) การสำรวจความรู้เดิม ๒) การเร้าความสนใจ ๓) การทำมโนทัศน์ให้ชัดเจน ๔) การตรวจสอบมโนทัศน์ ๕) การนำมโนทัศน์ไปใช้ ๖) การประเมินผล และ ๒) ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า ๑) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในมโนทัศน์ทางฟิสิกส์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ ๒) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ๓) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ (๘๐.๓๗/๘๑.๐๓) ๓) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนฟิสิกส์มีความเห็นว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาความเข้าใจในมโนทัศน์ฟิสิกส์ และความสามารถใน

การแก้ปัญหา มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้^๒ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของวาสนา เพิ่มพูน (๒๕๔๙) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนเสริมวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๔๔ พบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนของการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตบางขุนเทียนพบว่ามีปัญหาด้านผู้เรียนมีเวลาน้อยมากในการฝึกฝนและศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนถ้าสมัยมีแต่เอกสารตำราเรียนขาดผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษโดยตรงและขาดแหล่งการเรียนรู้ในการหาความรู้ด้วยตนเองผลการประเมินคุณภาพชุดการสอนเสริมของผู้เชี่ยวชาญพบว่าชุดการสอนเสริมมีคุณภาพดีและมีความเหมาะสมเพียงพอต่อการนำไปใช้ส่วนการหาประสิทธิภาพชุดการสอนเสริมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ๘๐/๘๐ การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างการใช้ชุดการสอนเสริมกับการสอนเสริมตามปกติพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดการสอนเสริมสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๑ และผลจากการสนทนากลุ่มย่อยสามารถสรุปได้ว่าชุดการสอนเสริมวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการสอนเสริมให้กับนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นนอกจากนี้การสนทนากลุ่มย่อยยังกล่าวถึงสภาพและความพร้อมการจัดการศึกษาของการศึกษานอกโรงเรียนเขตบางขุนเทียนมีปัญหาหลายด้านได้แก่ด้านบุคลากรด้านวิชาการด้านงบประมาณด้านสถานที่และนโยบายของรัฐยังให้ความสำคัญน้อยกับการศึกษานอกโรงเรียน^๓

๕.๒.๓ การนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากการศึกษาครั้งนี้มีรูปแบบที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความสามารถของผู้เรียน ซึ่งสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ ด้านภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรม^๔รูปแบบที่นำเสนอ ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ๖ ประการได้แก่ (๑) ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับสภาพสังคม มีการนิเทศและติดตามการใช้หลักสูตร (๒) ด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด และทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ และวัฒนธรรมที่หลากหลายในภาค

^๒ แสงเดือน เจริญฉิม. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างเสริมโมทัศน์การแก้ปัญหาในวิชาฟิสิกส์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและวิธีสอน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๒, หน้าบทคัดย่อ

^๓ วาสนาเพิ่มพูน.การพัฒนาชุดการสอนเสริมวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช๒๕๔๔. ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่).บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, หน้าบทคัดย่อ.

^๔ ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๑,หน้า๕-๗.

ภาษาอังกฤษ และฝึกให้ผู้เรียนใช้กิจกรรม และได้รับการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด (๓) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้จัดกิจกรรมให้มีการอ่านออกเสียงข้อความภาษาอังกฤษ พูด เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมดูภาพยนตร์แสดงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จัดกิจกรรมเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญชีวิตและความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา และใช้สื่อการสอนคำศัพท์ด้วยภาพ เพื่อฟัง อ่าน พูดและแสดงความคิดเห็น (๔) ด้านการวัดและประเมินผลกำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ วัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ วัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประเมินผลการสนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องราวต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ และวัดความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน (๕) ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษด้วยการฝึกปฏิบัติจริง ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนวางแผนการเรียนด้วยตนเอง (๖) ด้านสื่อการสอน มีการเตรียมสื่อการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษประกอบการเรียนรู้วัฒนธรรมทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ สื่อการสอนเข้าใจง่ายและเป็นบทเรียนที่น่าสนใจ และต้องทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกัน และสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นศูนย์รวมความสนใจของผู้เรียน

๕.๓ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่ควรนำไปกำหนดเป็นนโยบายในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องนำไปใช้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร ควรมีการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียนและสภาพความเป็นจริง และมีความยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและควรปรับปรุงให้เหมาะสมอยู่เสมอ

ด้านการจัดการเรียนรู้ ควรมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะต่างๆให้บรรลุตามเป้าหมายการพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและความหลากหลายทางวัฒนธรรม เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีภาษาอังกฤษและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้

ด้านการจัดกิจกรรม ควรจัดกิจกรรมแบบร่วมกันเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ทุกคนมีบทบาทในการทำงาน เทคนิคการจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเปิดโอกาสให้มีความหลากหลาย เพื่อตอบสนองความสามารถเฉพาะที่ผู้เรียนแต่ละคน

ด้านการวัดและประเมินผล ควรกำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ วัด

ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประเมินผลการสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ และวัดความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนและควรติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ

ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ควรจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษมีความสุขในการเรียน การฝึกปฏิบัติจริง ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนวางแผนการเรียนด้วยตนเอง

ด้านสื่อการสอน ควรจัดหาสื่อการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่ทันสมัย และมีความหลากหลาย หรือแนะนำสื่ออื่น ๆ ที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่าย เข้าใจง่ายให้กับการเรียนการสอน

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

๑) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน และความเป็นจริง และเป็นไปตามเป้าหมายและข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลาง

๒) การจัดการเรียนการสอนควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ และสามารถฟัง พูด อ่านและเขียนได้

๓) ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและความสามารถของตนเอง

๔) ควรมีประเมินผลเป็นรายบุคคล และติดตามผลการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

๕.๔ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๕.๔.๑ ควรศึกษาวิจัยปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับชั้นอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ในการนำไปปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๕.๔.๒ ควรศึกษาวิจัยคุณภาพของสื่อการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่ใช้ในการเรียนการสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย

๕.๔.๓ ควรศึกษารูปแบบการทำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

๕.๔.๔ ควรศึกษาวิจัยปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑, หน้า ๑.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

พุทธศักราช ๒๕๕๑. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑, หน้า ๒๑๓ - ๒๑๔.

กระทรวงศึกษาธิการ. **แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ**. [ออนไลน์].

แหล่งที่มา : http://www.www.moe.go.th/web_studyenglish/p_eng_2549-2553.doc

[๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘].

ศึกษาธิการ, กระทรวง. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน** พุทธศักราช ๒๕๕๑.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๑, หน้า ๕-๗.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน** พุทธศักราช ๒๕๕๑.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๑, หน้า ๘-๙.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน** พุทธศักราช ๒๕๕๑.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๑, หน้า ๑๘-๒๒.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน** พุทธศักราช ๒๕๕๑.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๑, หน้า ๒๑๐-๒๑๕.

พรพิมล ประสงค์พร, ดร. **ครูกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. [ออนไลน์].

แหล่งที่มา : http://www.myfirstbrain.com/teacher_view.asp?ID=67241

[๑๘ มกราคม ๒๕๕๘].

กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข. **กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ**

พฤติกรรมสุขภาพ PRECEDE Framework. [ออนไลน์],

แหล่งที่มา : <http://www.thaihed.com/html/show.php?SID=132>

[๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๓].

กิดานันท์ มลิทอง. **สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ (ตอนที่ ๒)** [ออนไลน์],

แหล่งที่มา : <http://gotoknow.org/blog/kriang/382858> [๖ เมษายน ๒๕๕๘].

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. **ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด**.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว, ๒๕๕๒) : ๓๖-๓๗.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. **โครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ : เทคนิคการจัดการเรียนรู้
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :

[http://lms.thaicyberu.go.th/officialtcu/main/advcourse/presentstu/
course/ww521/joemsiit/joemsiit-web1/ChildCent/Child_Center3_1.htm](http://lms.thaicyberu.go.th/officialtcu/main/advcourse/presentstu/course/ww521/joemsiit/joemsiit-web1/ChildCent/Child_Center3_1.htm)

[๒๐ เมษายน ๒๕๕๘].

ศุภวรรณ เล็กวิไล. การเรียนแบบร่วมมือ : รูปแบบต่าง ๆ” ในเอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่องนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อการเรียนการสอน. จังหวัดนครราชสีมา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาบุคลากรและวิเทศสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา, ๒๕๔.

ทีศนา แคมมณี. ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. กรุงเทพมหานคร : โอเด็ยสแควร์, ๒๕๔๐.

ไพศาล สุวรรณน้อย. สื่อการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://ednet.kku.ac.th/~paisan/media/edmedia.doc> [๑ เมษายน ๒๕๕๘].

ไพศาล สุวรรณน้อย. สื่อการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://ednet.kku.ac.th/~paisan/media/edmedia.doc> [๑ เมษายน ๒๕๕๘].

ชัยพร พรหมวงศ์. หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 สื่อการสอน : นวัตกรรมการศึกษาในเอกสารประกอบชุดวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาหน่วยที่ ๑๑-๑๕. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๒๓) : ๑๑๒ [ออนไลน์], แหล่งที่มา : http://reg.ksu.ac.th/teacher/sudatip/elearning_files/data2.html

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. แนวทางการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนรู้. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.bangkokeducation.in.th/article-details.php?id=325> [๒๐ เมษายน ๒๕๕๘].

สุพัตรา สุภาพ. ค่านิยมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๘.

สุรัฐ ศิลปะอนันต์, ดร. การปฏิรูปการศึกษาต้องเริ่มที่คน. กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๕.

บุญชม ศรีสะอาด. วิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สุริยวิยาสสัน, ๒๕๔๓.

๒. วิทยานิพนธ์

แสงเดือน เจริญฉิม. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างเสริมมโนทัศน์การแก้ปัญหาในวิชาฟิสิกส์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาหลักสูตรและวิธีสอน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๒.

ศันสนีย์ จะสุวรรณ์. การพัฒนารูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้มหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๐.

วาสนา เพิ่มพูล. การพัฒนาชุดการสอนเสริมวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (การศึกษาผู้ใหญ่). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อมรา เขียวรักษา. การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเรื่องการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน สำหรับครูวิทยาศาสตร์ประถมศึกษา. ปริญญาการศึกษาคุณ
บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

๓. สัมภาษณ์

สัมภาษณ์ นายบุญชู ศักดิ์ताल, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุวรรณาราม เขตบางกอกน้อย,
๗ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นายนุชา สระสม, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเจ้าอาม เขตบางกอกน้อย,
๗ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นายนวนินทร์ อยู่เย็น, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย,
๑๐ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นายราวิน สุริยันต์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดมะลิ เขตบางกอกน้อย,
๑๐ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นางสาวพัชรี ศรีจันทร์งาม, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางเสาธง เขตบางกอกน้อย,
๑๐ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นายวรุฒิ พลเพชร, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดกก เขตบางกอกใหญ่,
๑๔ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นางบุญธิดา พงศบุตร, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่,
๑๔ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นางลักขณา ทวีศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนาคกลาง เขตบางกอกใหญ่,
๑๔ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นายณภัทรพล วิริยะกุลเจริญ, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชสิทธิาราม เขตบางกอก
ใหญ่, ๑๖ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นางสาวสมฤดี พละวิฑิตไทย์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดใหม่พิเรนทร์ เขตบางกอก
ใหญ่, ๑๖ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นายสมพงษ์ วิเชียรรัตน์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดฉิมพลี เขตตลิ่งชัน,
๑๙ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นางหยกฟ้า พัฒนเจริญ, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดกระโจมทอง เขตตลิ่งชัน,
๑๙ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นายสมโพช พรหมพันธ์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน,
๑๙ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นายยรรยง สุขเกษม, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอินทร์ทราวาส เขตตลิ่งชัน,
๑๙ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นายธีระศักดิ์ กองทรัพย์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทอง เขตตลิ่งชัน,
๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นายสิทธิโชค ศรีวิเชียร, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดมะพร้าวเตี้ย เขตภาษีเจริญ,

๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นางสาวเจริญรัตน์ สมเกษม, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโคกนอน เขตภาษีเจริญ,

๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นางสาวพจณี บริสุทธิ์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอ่างแก้ว(จิบ ปานขำ) เขตภาษีเจริญ,

๒๐ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นางพนิดา ปานอ, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม เขตภาษีเจริญ,

๒๑ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นายสมชาย ศรีโชค, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทองศาลางาม เขตภาษีเจริญ,

๒๑ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นายชูศักดิ์ วิจิตรไพศาล, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนิมมานรดี เขตภาษีเจริญ,

๒๑ มกราคม ๒๕๕๙.

สัมภาษณ์ นางสาววงเดือน ถือศักดิ์, ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดชัยฉิมพลี เขตภาษีเจริญ,

๒๑ มกราคม ๒๕๕๙.

๔. ภาษาอังกฤษ

Abdelhafez. M. **The effect of a suggested training program in some metacognitive language learning strategies on developing listening and reading comprehension of university EFL students.** 2006. [Online]. Accessed February 2, 2008. Available from: <http://eric.ed.gov>.

Bloom B S. **Taxonomy of Educational Objectives, the classification of educational goals – Handbook I: Cognitive Domain.** New York: McKay, 1956.

Broom, Leonard & Phillip, Zelznick. *Sociology.* New York : Harper & Row, 1969 : 234.

Brown D. *Principle of Language leaning and teaching.* White Paints, NY : Pearson Education, 2000 : 53-70.

Cronbach, L. J. (1984). **Essential of psychology testing.** New York : Haper.

Dale, Edgar. **Audio-Visual Methods in Teaching.** 3 ed. New York: The Dryden Press Holt, Rineheart and Winston. Inc., 1969'

Gagné, Robert M. **The Conditions of Learning and Theory of Instruction.** 4th edition. New York: Holt, Rinehart, and Winston. Xv, 1985.

Leach, J. and Moon, B. **Recreating pedagogy.** in *Learner and Pedagogy*, London: Paul Chapman., 1999 : 5-6.

Joyce, B., Weil, M. and Calhoun, E. (2004). **Model of Teaching.** 7th ed. Boston : Allyn and Bacon.

Meijer, Veenman and Wolters. V.J., and Wan Hout-Wolter s, B.H.A.M. **Education Research & Evaluation.** 2006. Vol.12 Issue 5 p.2009-237. [Online]. Accessed November 25, 2008. Available from:

<http://www.Ericdigest.org/pre-9218/development.html>.

- Paul B. Horton and Chester L. Hunt. **Sociology**. New York : McGraw-Hill Book Company, 1980 .
- Saylor, J.G. and J Galen. (1981). **Curriculum Planning for Better Teaching and Learning**. New York : Holt,Rinehart and Winston.
- Shores, Louis. **Instructional Materials : An Introduction for Teachers**. New York: Ronold Press, 1960 : 11.
- Stephen D. Krashen. **Inquiries & insight : second language teaching : Immersion & Bilingual education, literacy**. Alemany Press, 1985 : 14-15.
- Wood, Joanne M. **An Exploration of Adult perception of deterrents a participation and self directed learning readiness**. Doctoral dissertation, The University of Tennessee, 1994. Dissertation Abstracts International. 55/07: 1800. [Online]. Accessed October 30, 2008. Available from <http://Eric.ed.gov>.
- Xianming, Xu. **A study of first-year College Students' Metacognitive Awareness of Reading Strategies**. Chiang Mai University Journal 1, 1 (2007).
- Yamane Taro. (1967). **Statistics : An Introductory Analysis**. New York : Haper and Row.
- Zhang and Wu. L.J., and Wu, Aijiao. **Chinese senior high school EFL students' metacognitive awareness and reading strategy use**, Reading in a Foreign Language 21, 1 April 2009), p.37-59. Accessed April 30, 2010. Available from <http://nflre/jawii.edu/rfl>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ๑) แบบสอบถาม
- ๒) แบบสัมภาษณ์
- ๓) รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง

แบบสอบถาม ประกอบไปด้วย ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๕ ข้อ

ส่วนที่ ๒ คำถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน ๓๐ ข้อ

ส่วนที่ ๓ ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าคำตอบที่ตรงกับข้อมูลจริงของท่าน (๑ คำตอบ)

๑. เพศ

๑ ชาย๒ หญิง

๒. อายุ

๑ ๒๑-๓๕ ปี๒ ๓๖-๕๐ ปี๓ ๕๑-๖๐ ปี

๓. ระดับการศึกษา

๑ ต่ำกว่าปริญญาตรี๒ ปริญญาตรี๓ สูงกว่าปริญญาตรี

๔. ประสบการณ์ในการทำงาน

๑ ไม่เกิน ๑๐ ปี๒ ๑๑-๒๐ ปี๓ มากกว่า ๒๐ ปีขึ้นไป

๕. ท่านมีทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษในระดับใด

๑ น้อยที่สุด๒ น้อย๓ ปานกลาง๔ มาก๕ มากที่สุด

ส่วนที่ ๒ คำถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสำคัญที่ตรงกับข้อมูลจริงของท่านมากที่สุด

การจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	สภาพดี มาก (๑)	ดี (๐)	ต้อง ปรับปรุง (-๑)	
ด้านการพัฒนาหลักสูตร				
๑. มีการจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับผู้เรียน				
๒. มีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ				
๓. มีการพัฒนาหลักสูตรด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับสภาพสังคม				
๔. มีการนิเทศภายในเพื่อกำกับติดตามการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ				
๕. มีการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ด้านภาษาต่างประเทศและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม				
ด้านการจัดการเรียนรู้				
๑. กลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดทำความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ และวัฒนธรรมที่หลากหลายของอาเซียนในภาคภาษาอังกฤษ				
๒. กลุ่มสาระวิชาภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง				
๓. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย				
๔. จัดให้ผู้เรียนได้รับการฝึกโดยใช้กิจกรรม				
๕. ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนด				

การจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	สภาพดี มาก (๑)	ดี (๐)	ต้อง ปรับปรุง (-๑)	
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
๑. มีการจัดกิจกรรม อ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ภาษาอังกฤษ พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว				
๒. จัดกิจกรรมดูภาพยนตร์แสดงวัฒนธรรมของเจ้า ของภาษา				
๓. จัดกิจกรรมให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งาน ฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา				
๔. จัดกิจกรรมการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา				
๕. จัดกิจกรรมโดยใช้สื่อการสอนคำศัพท์ ด้วยภาพ เพื่อฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็น				
ด้านการวัดและประเมินผล				
๑. มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ				
๒. มีการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และ ตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา				
๓. มีการวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบาย ที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ				
๔. มีการวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและ วัฒนธรรมภาษาอังกฤษในการ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน				
๕. มีการประเมินผลการสนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว เป็นภาษาอังกฤษ				

การจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	สภาพดี มาก (๑)	ดี (๐)	ต้อง ปรับปรุง (-๑)	
ด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน				
๑. ผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษเรียนอย่างมีความสุข				
๒. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริงทั้งการฟังอ่าน เขียน				
๓. ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และร่วมทำกิจกรรม ปลุกฝังความคิดที่ดี และคุณลักษณะที่พึงประสงค์				
๔. ผู้เรียนด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษมีการแสวงหาความรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน				
๕. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษมีกิจกรรมการเรียนรู้และวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง				
ด้านสื่อการสอน				
๑. วิชาภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษมีการเตรียมสื่อประกอบการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ				
๒. สื่อการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษเข้าใจง่าย ทำให้บทเรียนเป็นที่น่าสนใจ				
๓. สื่อการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ร่วมกัน				
๔. สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อธิบายสิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่ายขึ้น				
๕. สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นศูนย์รวมความสนใจของผู้เรียน				

ส่วนที่ ๓ ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหา

๑.

๒.

๓.

แบบสัมภาษณ์

ชื่อ-นามสกุล.....

เขต บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ตลิ่งชัน ภาษีเจริญ

วันที่สัมภาษณ์.....เวลา.....

เรื่องที่สัมภาษณ์ : รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา

๑. โรงเรียนของท่านได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษอย่างไร

๒. โรงเรียนของท่านได้มีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างไร

๓. โรงเรียนของท่านมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษอย่างไร

๔. โรงเรียนของท่านมีการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษอย่างไร

๕. โรงเรียนของท่านได้ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างไร

๖. โรงเรียนของท่านมีการใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมภาษาอังกฤษอย่างไร

๗. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. รศ.ดร.อำนาจ เดชชัยศรี
ตำแหน่งหน้าที่การงาน อาจารย์ประจำภาควิชาพุทธบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒. ดร.อำนาจ บัวศรี
ตำแหน่งหน้าที่การงาน อาจารย์ประจำภาควิชาพุทธบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓. รศ.ดร.สิน งามประโคน
ตำแหน่งหน้าที่การงาน อาจารย์ประจำภาควิชาพุทธบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔. ดร.แสง นิลนามะ
ตำแหน่งหน้าที่การงาน อาจารย์ประจำภาควิชาพุทธบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕. รศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปุ
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
คณะครุศาสตร์ วิชาเอกพุทธบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาคผนวก ข

๑) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.754	30

Item-Total Statistics

การจัดการเรียนรู้	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
การพัฒนาหลักสูตร 1	27.70	4.631	.521	.727
การพัฒนาหลักสูตร 2	27.63	5.344	.379	.743
การพัฒนาหลักสูตร 3	27.67	5.057	.308	.747
การพัฒนาหลักสูตร 4	27.70	4.631	.521	.727
การพัฒนาหลักสูตร 5	27.63	5.620	.050	.758
การจัดการเรียนรู้ 1	27.63	5.344	.379	.743
การจัดการเรียนรู้ 2	27.63	5.620	.050	.758
การจัดการเรียนรู้ 3	27.63	5.275	.463	.739
การจัดการเรียนรู้ 4	27.63	5.620	.050	.758
การจัดการเรียนรู้ 5	27.67	5.402	.195	.752
กิจกรรมการเรียนรู้ 1	27.70	4.976	.461	.734
กิจกรรมการเรียนรู้ 2	27.70	4.976	.461	.734
กิจกรรมการเรียนรู้ 3	27.60	5.697	.000	.755

กิจกรรมการเรียนรู้ 4	27.60	5.697	.000	.755
กิจกรรมการเรียนรู้ 5	27.63	5.344	.379	.743

การจัดการเรียนรู้	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
การวัดและประเมินผล 1	27.60	5.697	.000	.755
การวัดและประเมินผล 2	27.67	5.816	-.150	.772
การวัดและประเมินผล 3	27.63	5.344	.379	.743
การวัดและประเมินผล 4	27.67	4.920	.633	.725
การวัดและประเมินผล 5	27.60	5.697	.000	.755
การเรียนรู้ของผู้เรียน 1	27.67	5.402	.195	.752
การเรียนรู้ของผู้เรียน 2	27.67	5.540	.077	.759
การเรียนรู้ของผู้เรียน 3	27.73	5.237	.215	.754
การเรียนรู้ของผู้เรียน 4	27.70	5.183	.303	.746
การเรียนรู้ของผู้เรียน 5	27.63	5.275	.463	.739
สื่อการสอน 1	27.60	5.697	.000	.755
สื่อการสอน 2	27.60	5.697	.000	.755
สื่อการสอน 3	27.67	4.920	.633	.725
สื่อการสอน 4	27.60	5.697	.000	.755
สื่อการสอน 5	27.60	5.697	.000	.755

ค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามกับสมมติฐานการวิจัย (IOC)

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสมมติฐานการวิจัย

รวม	ข้อที่	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			คะแนนรวม	ค่า IOC
		๑	๒	๓		
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม						
๑	๑	๑	๑	๑	๓	๑
๒	๒	๑	๑	๑	๓	๑
๓	๓	๑	๑	๑	๓	๑
๔	๔	๑	๑	๑	๓	๑
๕	๕	๑	๑	๑	๓	๑
การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น						
การพัฒนาหลักสูตร						
๖	๑	๑	๑	๑	๓	๑
๗	๒	๑	๑	๑	๓	๑
๘	๓	๑	๑	๑	๓	๑
๙	๔	๑	๑	๑	๓	๑
๑๐	๕	๑	๑	๑	๓	๑
การจัดการเรียนรู้						
๑๑	๑	๑	๑	๑	๓	๑
๑๒	๒	๑	๑	๑	๓	๑
๑๓	๓	๑	๑	๑	๓	๑
๑๔	๔	๑	๑	๑	๓	๑
๑๕	๕	๑	๑	๑	๓	๑
กิจกรรมการเรียนรู้						
๑๖	๑	๑	๑	๑	๓	๑
๑๗	๒	๑	๑	๑	๓	๑
๑๘	๓	๑	๑	๑	๓	๑
๑๙	๔	๑	๑	๑	๓	๑
๒๐	๕	๑	๑	๑	๓	๑

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสมมติฐานการวิจัย (ต่อ)

รวม	ข้อที่	คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			คะแนนรวม	ค่า IOC
		๑	๒	๓		

การวัดและประเมินผล						
๒๑	๑	๑	๑	๑	๓	๑
๒๒	๒	๑	๑	๑	๓	๑
๒๓	๓	๑	๑	๑	๓	๑
๒๔	๔	๑	๑	๑	๓	๑
๒๕	๕	๑	๑	๑	๓	๑
การเรียนรู้ของผู้เรียน						
๒๖	๑	๑	๑	๑	๓	๑
๒๗	๒	๑	๑	๑	๓	๑
๒๘	๓	๑	๑	๑	๓	๑
๒๙	๔	๑	๑	๑	๓	๑
๓๐	๕	๑	๑	๑	๓	๑
สื่อการสอน						
๓๑	๑	๑	๑	๑	๓	๑
๓๒	๒	๑	๑	๑	๓	๑
๓๓	๓	๑	๑	๑	๓	๑
๓๔	๔	๑	๑	๑	๓	๑
๓๕	๕	๑	๑	๑	๓	๑

ผู้วิจัยพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ย (ค่า IOC) ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ซึ่งแสดงว่าจุดประสงค์ในการวัดครอบคลุมเนื้อหาได้ตรงจุดประสงค์

สูตรการหาค่า IOC

$$\frac{\sum R}{N} = 1.00$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ : นางสาวกัญญาทิพย์ ประเสริฐไทย
- วัน เดือน ปีเกิด : ๑๘ กันยายน ๒๕๐๙
- สถานที่เกิด : บ้านเลขที่ ๗๔ หมู่ที่ ๖ ตำบลสามสวน อำเภอบ้านแพ้น จังหวัดชัยภูมิ
- ประวัติการศึกษา : ๒๕๒๑ ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโจดโนนขา (รัฐราษฎร์คุรุมิตร)
จังหวัดชัยภูมิ
: ๒๕๒๔ มัธยมศึกษา โรงเรียนบ้านแท่นวิทยา อำเภอบ้านแพ้น จังหวัดชัยภูมิ
: ๒๕๒๘ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนขอนแก่นเพาะศิลป์ เอกวิจิตรศิลป์
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
: ๒๕๓๓ ศิลปศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง เอกพัฒนาชุมชน
อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี
: ๒๕๔๔ ครุศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
เอกการศึกษาปฐมวัย สำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
: ๒๕๕๔ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
เอกบริหารการศึกษา สำนักงานเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
- ประวัติการทำงาน : ๒๕๔๘ ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๑ ระดับ ๓ โรงเรียนวัดมะพร้าวเตี้ย สำนักงาน
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
: ๒๕๕๔ ดำรงตำแหน่ง ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ.๑ โรงเรียนวัดมะพร้าวเตี้ย
สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
: ๒๕๕๖ ดำรงตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนวัดมะพร้าวเตี้ย
สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ถึงปัจจุบัน
- สถานที่ทำงาน : โรงเรียนวัดมะพร้าวเตี้ย สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร